

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

küçük İskender

666*

*SEL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

DERMAN İSKENDER ÖVER, **küçük İskender** mahlasıyla tanınan Derman İskender Över, 28 Mayıs 1964 yılında İstanbul'da dünyaya geldi. Kabataş Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne girdi ve beş yıl eğitim gördü. Kendi arzusuyla bıraktığı tıp eğitimini takiben İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'ne de üç yıl kadar devam etti.

Günümüze değin bunca yıllık süreye onlarca şiir ve özgür metin, bir günlük, üç roman, iki özel derleme, bir inceleme, bir antoloji olmak üzere birçok kitap sığdırdı. Kimi Avrupa ülkelerinde çıkan antolojilerde şiirleri basıldı. Kanada'da yayımlanan Descant adlı edebiyat dergisi- nin Türkiye özel sayısında, ABD'de ise Murat Nemet Nejat'ın 'eda' kavramında yoğunlaştığı Türk şairlerinden çeviri antolojisinde kendine yer buldu. 2000 yılında İtalya'da düzenlenen Avrupalı Genç Şairler Yarışması'nda (La Giovane Poesia D'europa Nel 1999) ilk ona girdi ve bu şairlerle birlikte kitaplaştı. Yine aynı yıl içerisinde uzun zamandır sinema dalındaki jürisinde de yer aldığı Orhon Murat Arıburnu Ödülleri'nde 'Bir Çift Siyah Deri Eldiven' adlı şiir kitabıyla birincilik alarak ödüllendirildi. İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Fotoğraf Bölümü master öğrencilerine 'Postmodernizmin Görsel Malzemeye Etkisi' üzerine bir seminer verdi. 2001 yılında Almanya'da, 2002'de de Hollanda'nın çeşitli şehirlerindeki etkinliklerde konuşmacı olarak ve şiir performanslarıyla yer aldı. 2003 yılında Berlin'de düzenlenen İlk Türkiyeli Eşcinseller Kongresi'nde bu konudaki deklaresini okudu. 2004'te Newyork'ta ve Kuzey Carolania'da üniversitelerde konuşma yaptı ve tek kişilik okuma gecelerine konuk oldu. Ayrıca Türkiye'de farklı üniversitelerde ve liselerde panellere, workshop'lara katıldı. Bir dönem seslendirme, senaristlik, radyo programcılığı, şiir matinelere de yapan küçük İskender, içlerinde 'Ağır Roman' ve 'O Şimdi Asker'in de bulunduğu beş filmde de oyuncu olarak rol aldı.

***SEL YAYINCILIK**

Piyerloti Cad. 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul

Tel. (0212) 516 96 85 Faks: (0212) 516 97 26

<http://www.selyayincilik.com>

E-mail: halklailiskiler@selyayincilik.com

***SEL YAYINCILIK: 577**

ISBN 978-975-570-593-4

666

küçük İskender

E-mail: thesouljam@gmail.com

© küçük İskender, 2012

© Sel Yayıncılık, 2012

Genel Yayın Yönetmeni: İrfan Sancı

Kapak tasarımı: Gülay Tunç

Teknik hazırlık: Gülay Tunç

Birinci Baskı: Parantez, 1995

Sel'de Birinci Baskı: Kasım 2012

Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaası

Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203

Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Sertifika No: 11931

02

küçük İskender

666

küçük İskender'in kitapları:

Burç Hikâyeleri (2. baskı)

İskender'i Ben Öldürmedim (Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü-06), (3. baskı)

Rahibinden Satılık Kilise (2. baskı)

Karanlıkta Herkes Biraz Zencidir (6. baskı)

İt Cazı (5. baskı)

Teklifsiz Serseri (2. baskı)

Lezzetli Tümörler Lokantası (3. baskı)

Lucifer'ın Bisikleti (3. baskı)

Hasta Hayat Depoları (3. baskı)

Ağır Abiler Orkestrası (3. baskı)

Medusa'nın Makası (3. baskı)

The God Jr (2. baskı)

Ölü Evinde Seks Partisi (2. baskı)

Rimbaud'ya Akıl Notları

Papağan'a Silah Çekme (2. baskı)

Underground Otopark (2. baskı)

Galileo'nun Pergeli (2. baskı)

Gözlerim Sığmıyor Yüzüme (3. baskı)

Siyah Beyaz Denizatları (2. baskı)

Sarı Şey (6. baskı)

Flu'es

Zatülcenp

Periler Ölerken Özür Diler (2. baskı)

Bu Defa Çok Fena (3. baskı)

yirmi5April

Can Güncem

Bir Delinin Ot Defteri (3. baskı)

*Tanrı, elbette vardır,
beni daha dün aradı;
ama tabii biri telefonda
sesini çok iyi taklit
ederek benimle
dalga geçmediyse...*

Bu Yazıya Bir Ad Bulmak Hakikaten Çok Zor Oldu

Merhaba arkabahçenin haylaz ve ahlaksız çocukları! Aşk misafiri olarak hoşgeldiniz. Ne o? Eliniz boş mu geldiniz?! İnsan, gelirken biraz yalnızlık, biraz çılgınlık, biraz da yaşadığı kenti alır yanına! Ruhsal organlarını alır, cinsel organlarını alır. Böyle mi sözleşmiştik?! Böyle mi tanımlamıştık egoizmi, orgazmı? Pes doğrusu. Biz kendimizi yasadışı, yasakdışı, oldukça hüznü ve matrak, oldukça bol mahsüllü ve kıvrak hissetmiyor muyduk yoksa? Diş doktorumu tanır mısınız? Onunla olan randevularıma siz gider misiniz? Beni boş vakitlerinizde koynunuzda uyutur musunuz? Rüyalarınızda beni görmeyi göze alabilir misiniz? Olacak şey değil. Tebrik ederim. Bravo! Bakınız, Lağım Faresi, mazgal aralığından uzatıp kafasını, şöyle seslendi:

— Hey! Marlon Brando'nun gençliğini getirin bana! Bana Madonna'nın kellesini getirin! Güzel bir başlangıç yapın bana. Benim ıslak, kirli tüylerimi tarayarak tüketin gecenizi. Ben, ge-

celerinizin yakın akrabasıyım. Ben, aralık kalmış kapısıyım kalbinizin. Parmakuçlarımdaki cehhenem ateşi, kasıklarınızdaki meşaleyi tutuştursun. Bedeninizde olimpiyat düzenleyeceğim. Orada yüzeceğim, koşacağım, zıplayacağım, yüksek atlayacağım. Bedeninizde madalyalar kazanacağım. Hüzünde namım yürüyecek.

Farkında mısınız; herkes birilerine benzetiyor beni. Etrafta benzerlerim dolaşüyor. Kimileriye kendilerine benzetiyorlar beni. onlarla dağlara çıkmış, vadilere inmişiz. Aynı sirkte trapez üstadıymışız meğerse. Ben sallanıp sallanıp salmışım bedeni. ... onlar uzatmamışlar ellerini; aşağıya düşmüşüm! Düştüğüm yerde laf imha etmiş beni. Yaşlandığımı saptar saptamaz, tersyüz etmişim derimi. İçim dışıma çıkmış. Sonra içeri girememiş, dışarda kalmış! Sağlıklı bir **cumartesi çocuğu** olarak, pazar günleri evde pijamayla dolaşmayı reddetmişim. Kirvem Tom Waits, hallarımı böyle yazmış! Napolyon, bir an durup düşünüp kafasını kaşımış! Mickey Mouse'un kıcı kaşınmış! Bukowski'nin çükü kaşınmış. Herkesin, her şeyin bir tarafı kaşınmış. Hatırlarsanız, beni bir vakitler Berlin Duvarı önünde, yağmur altında, yeryüzü kenarında, gökyüzü üstünde bir manga asker kurşuna da dizmişti. Kurşunlar, beynimde yer etmişti. Bir yerlere yalnız gidemiyordum. Kalbimde vesvese vardı. Kalem Suresi'nin 51. âyeti hiçbir işe yaramamıştı. Ben Elton John'la mutluydum. U2 neyime yetmiyordu! Gel de sinirden verme! Hayır, benim ibneliğim ne genetik ne de kişilik bölünmesinden! Benim ibneliğim, sinirden sinirden!.. Herkesin hayata yönelik arzuları, istekleri, beklentileri ve kokan ayakları olmalıdır. Ben de Lağım Faresi'nin yirmi ricasını size postalıyorum. Postacı, kapıyı kaç kere çalarsa çalsın, fantezilerinizde silueti bir nebze mutlaka olsun. Lütfen postacılara da mektup yazın, telgraf çekin. Bundan utanmayın! İşte, Lağım Faresi'nin yirmi ricası:

1. Adamın testisi döl yolunda çatlarmış. Çatlamasın.
2. İnsanlar çevrelerini genişletirken yarıçaplarını da artırsın.
3. Yoğurdu üfleyerek yiyin, ama ayran içerken gaz çıkartmayın.
4. Bir gün bir belediye otobüsüne binip bilmediğiniz bir semte gidin. Orada gazoz için. Gazozunuzdan prezervatif çıkarsa şaşırmayın. Kullanırken gazoz şişesiyle prezervatifi karıştırmayın.
5. Nelere karşı koymadığınız, koyamadığınız (yemediği) için suçlusunuz. Bunları bir bir sıralarken hangi renge giriyorsunuz? Bana bildirin. Helamı o renge boyatacağım.
6. Gururunuzu iki paralık eden sevgiinize kızmayın ve sevginize sahip çıkarak onu hemen terk edin. Çünkü ona duyduğunuz sevgi, bir duygu biçimi olarak size ait. Sevgi duyabildiğiniz, hatta onun gibi bir domuza bile sevgi besleyebildiğiniz için kendinize saygı duyun!
7. Vücudunuzu hiçbir tehlikeden sakınmayın. Onun yalnızca bir et yığını olduğunu unutmayın. Ama ruhunuzun önünde reverans yapın. Ruhunuzun önünde şapka çıkartın.
8. Juliet, Romeo'ya bir kere olsun vermedi mi? Düşünün.
9. Edip Cansever'in şu mısrasını düstur kabul edin: **'Kimse kimsenin olmasın!'**
10. Nerede bir sokak kedisi görürseniz küçük İskender'i hatırlayın!
11. Gittiğiniz eğlence yerinde ya da lokantada yanınıza yaklaşıp 'ne alırdınız?' diye soran garsona, 'varsa ben bir tepki alayım' yanıtını verip veriştin.
12. Boşanırken alacağınız hazzı düşünerek derhal evlenin. Tek çocuğunuz varsa ve tek celsede bu iş bitecek gibiyse mahkemeye giderken yanınıza testere alın. Hayır, ayrıldığınızda 'çocuk kime kalacak' problemi yaşanmaz. Çocuğu ikiye bölerek paylaşırsınız.

13. Esrar içerek ailenizi rezil edeceğinize, sokaklarda tiner koklayarak toplumunuzu rezil ediniz.

14. 68 kuşağına değil, gökkuşağına inanın!

15. Çekici olana güvenmeyin. Adı üstünde: herifin **çekici**'i var!

16. İstanbul'un Kurtuluşu her yıl kutlanıyor. Siz de İstanbul'un Beşiktaş'ını, İstanbul'un Beyoğlu'sunu, İstanbul'un Beykoz'unu vs'sini kutlayın ve deyin ki: Kurtuluş yok! Şişli'ye devam!

17. Bir devlet büyüğüne 'hıyar' dediğiniz için hakkınızda dava açılırsa karşı koyun. Çünkü 'hıyar', Osmalıca'da, 'Bir işi yapıp yapmama konusundaki serbestlik ve hayır işleyen kimse' anlamına geliyor.

18. Hayatınızın bir **hayal ürünü** olduğunu daima iddia edin.

19. Adınızı soran birine, 'ailem koymayı unutmuş' deyin.

20. Adamın biri doktora gitmiş. 'Doktor bey', demiş, 'benim erken boşalma sorunun var.' 'Oh bu çok iyi', demiş doktor, 'benim de zaten fazla vaktim yoktu!..'

Gelelim alışveriş listenizde olması gerekenlere:

* Bir adet kırık kalp. Kırık olduğu için ucuza kapatın.

* Prezervatiflere su doldurup balon yapanların fantezilerini süsleyecek olan uçan balon tipi uçan prezervatiflerden birkaç adet. Kendinizi yatağa bağlamayı ihmal etmeyin.

* Tehlikeli ilişkilerinizi sizin yerinize yaşayacak bir adet dublör.

* Bir adet televizyon kırıcı, bir adet aşk zanlısı, bir adet barok stili ahlak masası, bir adet âdet kanaması, kanamalı bir hasta için bir adet çift kanatlı, petek dokulu hijyenik bağ.

* Yukarıdaki yirminci maddenin o listede ne aradığını açıklayabilecek bir bilirkişi.

İnsanın eskiye bağıllığı, duygularla istiflenmiştir. Bir antikacı dükkânında, birtakım sıvılarınızın vücudunuzdan dışarı çıkmasına engel olamazsınız. Eski Türk filmlerine olan düşkünlüğünüzün altında faili meçhul değil, faili meşhur bir aşk acısı yatmaktadır. Hüznünüz, takvimini hiç aksatmaz. Eskiyen ilişkiler, ekşimez. Gitgide tazelenir. Uyuz olursunuz. Bunun tedavisi de yoktur. Afişe bir durumda kontrpiyede kalırsınız. Mutluluk çubuğunuz ne yazık ki kırılmıştır. Kovulmuşsunuzdur. Sizi kendi cazınızdan maymunlar cehennemine sürgün etmişlerdir. Talihiniz, yaver gittiği yerden azılı bir çavuş olarak dönmüştür. Apoletlerinizi söktüğünüzü belirtmeniz, sizi gıcır gıcır suçlara mahkûm kılar. Halen bir çakmak fabrikası sahibi olan Prometheus, çaldığı ateşi çok ucuza mı elden çıkartmıştır? Ateşe çalan gözlere, dudaklara hangi okyanus dökülmüş, onları söndürmüştür? Ah ne fena, bu defa elçinize zeval olmuştur. Salonunda çok az seyirci olduğundan trajik gösteriniz son anda iptal edilir!

Kimliğim yok benim! Azılı bir yalnızım! Daha kaç yıl yaşayacağımı parmak hesabı bulmaya çalıştım ve komik duruma düştüm. Sırtımda asla tek başıma ulaşamayacağım bir yer kaşındı durdu hep. Duvarlara sürtündüm, sinemalara sürtündüm ve bu şehirde görkemli bir sürtüğe dönüştüm! Bu gece hanginiz kalçasını ödünç verebilir bana? Ona sırayla bir flavya bir piyano çalacağım. Bu gece hanginiz öldürebilir beni? Çırlıçılak soyunup dansedeceğim ve TAK! Tek kurşun! Bedenim, tek delikli bir elek olacak düşleriniz için! Siz, sevdalarınızı kasalarda saklıyorsunuz. Şafak vakti okula giden çocukkuşları, çocukbalıkları görmezden geliyorsunuz! Siz ağlamak için, inanın, çok geç kaldınız. Ellerinize bakın! Haydi hemen ellerinize bakın! Elleriniz mükemmel bir tangoya ne kadar da müsait! Ellerinizi güzel bir sevişmeye davet edebilirsiniz. Ben de odama çekilir, ayakparmaklarımı itina ile emerim. Aferin bana, çok güzel yazdım.

one (i can't remember anything)

bir gül bir gülü dövecek mi?

kabul edilmemiş bir tebriktir sözkonusu olan. herhangi bir bilgi çağında, kuşatılmış bir yeryüzünün bilinçaltına yerleşebilmekle koşuttur. şairin küstahlığı zehirse, ürkekliği panzehirdir. dönüp dolaşıp öldürüleceğimiz zemin, yeni insana kan kusturan aynı görüntüdür. görüntü: biri size bir şey uzatıyor. sakın almayın! o, bir mikrogıyotın!

bir gül, başka bir güle dönüşebilir mi?

menzilin dışındadır göz. orada ne olmaktadır? orada hangi cinayetler, hangi prensler ve hangi çıkışlar vardır? merdivenler kaç basamaktır? insanın malıyeti kaçadır? biriktirilen cinnet, orda başkalarına dökülebilir mi? geçici mi? kanıksanmış mı? iradedışı mı? esrar satılır mı? özgürlük serbest mi? tutsaklık yasak mı? merak ve hasret. bazı çocuklar orada ölü doğar mı?

bir gül, bir güle 'kokma' der mi?

ölümün peşinde bir hafiye tanırım. baktığında titretir, upuzun parmaklarına gemici düğümleri atmıştır. açtığı tekila falında bana demişti ki: "geriye söz geçirebilmen için, önce içinde kaç hava kabarcığı olduğunu bilmelisin." kin tutmak, büyük erdem.

bir gül, bir güle gider mi?

kendimden daima kuşkulanmışım. ne şimdi, ne dün ne de yarın hangi yönde olursam olayım, hangi yüzüm haklı çıkarsa çıksın, bir ilgi odağı, bir misal kulvarı olamaz. olmamalı. tasvir bozulabilirse, kalitelidir. gerisi, uyum denen bozgundur. içi fıındır. herkes kendi ayakkabısını giymelidir. her şey kendi kusundan sorumludur. listeler altüst mü? hayır? o halde, silahını ver.

bir gül, satılabilir mi?

fazla uyarıcı alıp da zehirlenip ölen padişahın adıyla anılan bir atın sırtında girdiğim bir menapoz kentinde, ölen delikanlılar vardı o zamanlar. kimlikleri yoktu. kimlikleri soğumuştı. kimlikleri morga kaldırılmıştı. ah siyah mürekkep damlamış oradaki kanımın üstüne!

bir gül, başka bir gülün elyazısı mıdır?

vakit, hakikaten bitmiş, öyle iktidar dili kullanılır mı hiç yarım hırs? paramparça kalp! paramparça kalbi dışarı fırlamış bir kentin narindir fakat elleri. işte oradaki *periler ölürken özür diler*. o gün, beyaz iskarpinleri vardı istanbul'un, bugün postal giyiyor; sevmem gerekmiyormuş savunmam gerekmiyormuş. bazı gözlerini yıpratmak istemiyorum. kuyusunda boğdurulan bir ip cambazıyım. bari ipimle assalardı beni. (hep tekrar et.)

bir gül, konuşmadan durabilir mi?

tek kişilik saklambaçta ebe mi olmak kolay, saklanan mı? söz vermiş olabilir miyiz? kısık mıydık acaba? ben asla, ben hak ettiklerini yaptım. ben aşağıladım. ben küçük düşürmek için elimden geleni ardıma koymadım. ben hava güzel olunca öleceğim. yalnızlığımı onaylattım. yalnızlığı kanıtlamaya çalışacağım. daha ne?

bir gül, alnını öptürür mü?

tutumsuzluk. harcamaların arttığı yerde sevda ile çöktüğümüz boran. adımı nereye versem. nereden bir ad alsam. bir sevgi elementiyim. bir aşk silahşoru. hep vurulup hep ölen. hep yerde kalan. hep vurulmayı ustaca beceren. becerdiği bu ölümü hep çerçeveletip şiirine kanırtan. matematiği sevebilmektir aslolan. gerisi?!. me(s)lek sırrı...

bir gül, sinema perdesi olabilir mi?

saçma. şairler sorgulanamaz. ancak, beğenmediğiniz şairi, özgün bir yöntemle öldürebilirsiniz. buna bir şey diyemem. o halde, silahını geri al.

winterland konseri, san francisco
14 ocak 1978

Selam Sid! Selam sana güzel orospu çocuğu!
Aslında niyetim yoktu ya, yine de bu mektup sana olabilir! Geceyi seversin diye düşündüm. Ne dersin?! Çöle götürüp bıraktığım karanlıkuğultu böcekleri, evimin dışduvarlarına süratle tırmanıyorlar mıdır? Parasızım. Özel bir kliniğe şişe şişe kanımı satarak geçinmeye çalışıyorum. Tabanlarım karıncalanıp uyuşana, çürüyene dek zıplıyorum bazen yalınayak. Altkattaki komşu, rahatsız oluyor. Sanırım onu bilerek rahatsız ediyorum. Altkattaki komşu, artık rahatsız olmuyor. **Büyük babamdan kalma bahçıvan makası.** Sanırım, altkattaki komşu, rahatsız olamayacak kadar hareketsiz şimdi. Örnek hikâyelere ihtiyacımız kalmadı. Çoğu kere yalnızlığınızla dalga geçemeyecek denli aptal dahileriz çünkü biz. Geçenlerde, buralarda, kendini punk ilan eden birine üstündeki bütün çengelli iğneleri yutturmuşlar! Seni çok özledik Sid! Hem... asıl ibne sensin!

Hepimiz poz vermeye alıştık. Kalbimiz temiz ya! Kalbimiz ancak yeni su dökülmüş bir lağım deliği kadar temizdir oysa. Sıçarken, kendimi ölü bir çocuk doğuruyormuş gibi hissediyorum Sid! Ağır ağır çıkıyor. Acıyla. Kasılarak. Yırtarak. Kalın ve uzun bir bok çubuğu çıkıyor içimden. Bu bokun babası kim Sid?

Birbirimizi sevmiyoruz. Narkozun etkisi, hâlâ geçmedi. Hâlâ kesici aletlerle haşır neşiriz. Tırnaklarımızı da yiyoruz hâlâ. Konuşmuyoruz da. Galiba, teker teker doğranacağız. Gebereceğiz Sid! Saçlarımı kestireceğim. İçkiyi, otu bırakacağım. Bir zamanlar huyluydum. Huylanırdım. Huyum kurudu! 'Benzin tasarrufu yapın: Arabaları yakın' demişti Jamie Reid; YALAN!; biz vücut tasarrufu yaparak ruhlarımızı ateşe verdik Sid! Sevgililerimden herhangi birinin karnundaki kazılarda bana ait bir bıçak bulundu! Bıçak, bir **seks tabancası** olabilir mi? Sigmund, başını 'evet' anlamında sallıyor. Sen boş vakitlerinde nereni sallarsın Sid?!

Bellevue Hastanesi'ndeki koğuştta, oksijen çadırlarında yaşayan **kızılderililerin** adlarını hatırla: At Sineği Siki, Züppe Şarbon, Kambur Bas ve Annemin Çukuru! Gırgır heriflerdi, değil mi? Annemin Çukuru'nun zenci oluşu, senin çok hoşuna gitmişti. Çamaşır suyu, önemli bir buluş mudur? Zenciler, çamaşır kokusu duymaları için mi tekme tokat Amerika'ya götürüldü Sid?

Sokaktaki adam, on beş yaşlarındaki çocuğa avazı çıktığı kadar bağıırıyordu:

— Ne olacak şimdi, NE OLACAK ŞİMDİ!

Yanındaki oğlu da çocukla aynı yaşlardaydı ve yüzünde, sağ gözünün altından başlayıp çenesinde son bulan taptaze bir faça vardı. Suçlu, başını öne eğmişti. Oğul, başını öne eğmişti Baba bağıırıyordu:

— Ne olacak şimdi!

Bu soruya ben BİLE yanıt veremezdim. Sen DE veremezsin Sid!

Sonra o köpekleri, o kedi leşinin çevresine birikip kokuya burunlarını ürkerek uzatan o köpekleri nasıl unutabilirim?! Ölüm, doğal bir düşmanlığı merak'a çevrilebilecek kadar mı güçlü, samimi ve yakın? Köpeklerin gözlerindeki aleladelik, şüpheyeye dönmüştü Sid. Ölüme itaat etmek için can atan bakışlardı bunlar. Ölüm, ikna kabiliyeti yüksek bir rehberdi köpeklerle. Biz ölüme inanan köpekler kadar da mı olamadık Sid?

Kim bilir, bir sabah uyanıp yatağımda doğrulduğumda, benim de artık bebekyüzlü bir sineğim olur ve onun kanatlarına yumuşatıcı krem sürececek gücü kendimde bulabilirim.

İyi bok yedik Sid!

lord byron'dan yunan mesihe mektup

cem'e... kısa metrajlı sarışa... BEO...

Ben sözcüklerle ağ kuran bir örümceğim işte! Kendi canhıraşlığımdan başka yok bacaklarım. Kimseye geçiş vermesem bile, bana bir yağmur kutusu yap vaktin kalırsa. Eritip vücudumu, o kutuya girmek istiyorum. Bir daha asla dışarı bakmayacağım. Hem, bize ne dağlarda dolaşan cadı parçacıklarından. SEVGİLİM! Ben sana 'eşim' diyemem. Eşim demek, benzerim demektir. Ben, bana benzeyen birini sevemem. Lütfen kabuklarımı soy ve öldür beni! Hatırladığım kaç masal boyunca yazabileceğim ki sanki... Halüsinasyonlar tükenince sen de terk edersin beni... Samanyoluna saplanmış basit bir ok gibi hayatım... Ciğerimdeki katrana batırıp parmağımın ucunu, cam kuşların tahta gözlerine yazmıştım adını... Rahlede kusursuz avareliğimizin

pervasız hüznüleri var... Ben, senin yüzünü hatmetmiş gecelerde küfür de ettim. Ondandır kalbime felç diye kendini tanıtan aşkın tarihi kaçamakları... Mevzuata aykırı insan konaklamalarında bir his mutlaka bulunmalı... Mesela safdilli bir nefret, mesela serseri bir hırs! Beni bana tutuşturan bir alev tabiatı, bir güzel şiir, bir güzel veya histeri... Senin elinde tetiği çekildiği halde benim elimde geri tepen bir tabancadan söz ediyorum. Sanma ki kasıklarına yayılan bu barut yaraları, havarda sevişme saatlerinden kalma birer hatıra: onlar, akşam güneşlerinin yuvarlandığı, arzusuz uçurumlarda tek kurtuluş ümidi olarak biten cılız dalların şairane yavaşlığı... Seni son defa uyarıyorum kainat! Bana benden başka yanlış yapma sakın!

İnsanların birbirine fazla geldikleri bir çağda at koşturuyoruz. İnsanların birbirlerini bilgisayarlara gömdükleri bir filmde başrolleri paylaşıyoruz. İnsanların birbirlerine kayıtsız kalabildikleri bir yer'de kaybolduk. Hiç iyimser değilim. SEVGİLİM! Sen de diğer nesneler kadar sevgilimsin benim, tıpkı benim de sevgili olduğum gibi bazı şey'lere... Bütün enerji çeşitlerinin deneylerini yaptılar sonunda ömrümüzde. Ben bir astronot gibi inemedim başka dudaklara.

(Bu yazıyı burada keseceğim. Nedenini bilmiyorum. Nedenini bilmiyorum.)

annem mrs. hitchcook

Herkesin elinin altında bir annesinin olması, hakikaten iyidir. Hatta boş vakitlerin yeni anneler imal etme deneyleriyle değerlendirilmesi menfaat icabıdır. Annemi severim. Evet, annemi bazı kusurları olmasına rağmen çok severim. Onu sık sık eller, kucaklarım. Kendisini nerede bulduğumu hatırlamıyorum. Şu anda da nereye koyduğumu unuttum. Kamburunu saymazsanız, güzel kadındır. Kamburu önemli ve şiddetli fikirler yaratmıştı bende küçükken. Hamile kadınların bebeklerini onca ay sırtlarında taşıdıklarına inanmıştım. Hoş, her kadın biraz sakattır! Sekiz yaşlarındayken onu yatak odasında bir erkekle aleni matematik çalışırken yakalayışım, muhteşemdir. Doğduğumdan beri o adamın bizimle aynı evi paylaşmasına ses çıkartmıyordum da annemin inatla 'Oğlum, kendine gel, bizi üzme, o senin baban' demesi pek akla yatkın değildi. Bir annem varsa, yeterdi! Bir babaya neden ihtiyaç duyacaktım ki... Aralarındaki fark, bir konserve kutusu ton balığı kadardı. Hem annem daha

bakımlıydı: hiç değilse haftada iki kez tıraş oluyordu. Bir gece yine matematik çalışırken, aniden yatağa atlayarak aralarına girişim esnasında o adama ait geometrik şeklin müdahalesi, bugünkü cinsel tercihlerimde etkin oldu diye iddia ediyorsam, başınızı 'evet' anlamında sallamanızda hiçbir sakınca yok. Annemle mükemmel bir diyalogumuz vardı. Eğitimime özen gösteriyordu. Kısa süre içerisinde 'gel, al, kucağıma çık, kakanı balkondaki kum kutusuna yap'ı kavradım. En kaliteli ithal köpek mamalarıyla besleniyordum ve her sabah suyum değiştiriliyordu. Arada bir beni sokağa çıkartması da büyük incelikti. Üzüntüyle belirtmeliyim ki, yaşıml ilerledikçe hırçınlaştım. Anneme muz likörü içirtip sonra kadını sarsa sarsa memesinden doğal malibu emmeye çalışmam, pek evlatlığa sığmazdı ya, neyse!.. Arkadaşlarımla annelerine çiçek götürüşünü keşfettiğim günün gecesini, ben de anneme çiçek göturdüm. Çok etkilenecek olmalı ki, cenaze çelengini kapının önüne attı! Felsefeye kafayı taktığım dönemde ise şu sorular beni kemirip duruyordu: 'Ben neydim, nereden gelmiştim, bileti hangi cebime koymuştum?' Bunu araştırmam, kadını yere yatırıp başımı organına sokmaya çabalamam, komşuların annemin çılgınlıkları üzerine kapıyı kırıp içeri girmeleri sonucu ne yazık ki karakolda bitti. Annem üstündü. Çünkü, anlayamadığım şeyler yapıyordu ve beni şikâyet etti. Polislerden çok sık bir dayak yedim; şimdiki halime gelişimde yadsınamaz emekleri vardır. Annemi çözümleyecek yöntemi bulmak için onunla uzun zaman konuşmadım. Böylelikle ne yapmak istediğini, arzularını, duygularını, burcunu analiz edebilecektim. Yeterli bilgiyi topladığımda annemin iyi huylu olduğuna, ama iyi huylu bir tümör olduğuna karar verdim. İlk işim, gerekli cerrahi malzemeyi satın almak oldu. Annemi, o iyi huylu tümörü hayatımdan kesip atacaktım. Doğrusunu isterseniz, asıl problem, bizi birbirimize bağlayan

göbekkordonuydu. Hareket imkânımızı sınırlıyordu. Bisturiyi kullanırken fazla bastırmış olmalıyım ki annemin rahmini aldılar. Zaten sürekli, benim bir imalat hatası olduğumu söylüyor, fabrikayı kapattıracağını ima ediyordu. Hararetle ellerimi çırparak onaylıyordum. Heyecanlandığımda IQ'm yükseliyordu. Annemin 'beş çayı ziyaretçileri'ne pipimi, popomu, koltuklatlarımı, topuklarımı, ense kökümü gösteriyordum. Bu gösterileri gitgide daha fazla ciddiye almaya başlamıştım: bir metin yazarı, bir koreograf ve show girls ekibi tuttum. Bendeki bu sanatsal gelişimin olağanüstülüğünden kendisini kaybeden annem, birkaç kez intihar girişiminde bulundu. Farkedememiştim: eroin de kullanıyordu. İki yıl kadar bir akıl hastanesinin nevroz bölümünde tedavi gördü. Artık hiç ağzını açmıyor, bana olan düşkünlüğü yüzünden uykusuzluk çekiyordu. Denemediği ilaç kalmamıştı. Bir gece, beni bağışlaması ve rahat bir uyku çekmesi için alnının ortasına ardı ardına çekiç darbeleri indirdim. O hoş dikiş izlerini hâlâ hoş bir hatıra olarak saklar. Öldüğünü sandığım bir başka gece onu elektrikle çalıştırmaya çabalamış, kısmen yanmasına neden olmuşum. Mükemmel bir anlaşılmaydı aramızdaki. Çevremizdeki herkes, ilişkimize gıpta ile bakıyor, deliler gibi kıskanıyorlardı. Oysa anneme asla anlatamadığım, beni korkunç huzursuz eden bazı şeyler vardı:

* Kız değildim. Bir tecavüz sonrası, kızlığımı yitirip erkek olmuşum.

* Bir bakkalla ilişkiye girmiş, ondan alışveriş yaptığımı anneme söylememiş, üstelik para da ödemeyip tutarı annemin hesabına yazdırmıştım.

* Bertolucci'nin Lu Luna'sı hakkında açıklama yapmaktan kaçınıyordum.

* Tanrıya inandığım halde, ona güvenememiş ve hiç borç vermemiştim.

* Her çocuğun annesinin olması, anayasanın değiştirilemeyen maddeleri arasında mıydı? O adam annemi, kazara prezervatifi çıktığı için döllediyse, ben prezervatiften dönme bir yağmurlukla mı dünyaya gelecektim? Beni karşılayan olacak mıydı?

Gelelim Anneler Günü'nde, çeşitli yıllarda ve çağlarda aneme aldığım kimi hediyelerin listesine:

* Bir adet böğürtlenli pasta. (Bekletildiği için şarap gibi tatlanmış ve değerlenmişti galiba. 1962 yapımı.)

* Bir külah dondurma. Karışık. (Eve getirirken erimişti.)

* Bir adet emekli albay. (Eve getirirken ölmüştü.)

* İvır zıvır. (Başarısız bir komedi ikilisi.)

Herkesin elinin altında bir annesinin olması, hakikaten iyidir. Hiç olmazsa mastürbasyon derdi çekmezsiniz.

picture show

Yokolacaktık, hissetmişim; ötesi? Biliyordum. Korkuyordum, ödüm bokuma karışıyor, çaresizdim. İzimi kaybettiremiyordum. Uzaktaki evlerden The Cure duyuluyordu. Bir kedinin kuyruğuna basılıyordu. The Love Cats, yeniden liste başına yükseliyordu. Zaten biri şiddetle sümkürmüştü. Diyordum ki onlara (apartman yöneticisi ve yardımcısına): Kopacağız/ olmayacak/ bitecek/ ayrılacağız/ kat sahipleri, gece yarısı bina içerisinde yüksek sesle hışırmasın ve osurmasın/ ayrılırken ve ayrıldıktan hemen sonra birbirimizi kıracağız, üzeceğiz/ oh yıpratıldık/ peşinden, birtakım kurtuluş biçimleri yaratma çabası/ ilişkileri ahlaksızlığa peşkeş çekeceğiz/ kat sahipleri, geceyarıları bina içerisinde durup dururken domalması/ kenef duvarlarına adını kazıdığımız, yazdığımız sevgilimize ne kadar değer verdiğimiz, onun adını nereye kaydettiğimizden belli değil mi/ akrebin zehirli oluşu, birini sokmuş olma suçunu hafifletemez /

Sinema localarındaki, eteğinin kenarları dantelli, sutyensiz genç yosma, kırıtarak göz kırpacak yergösterici delikanlıya. Antrağa on kala, **ayartılan** delikanlı, kızın olduğu bölmeye gelecek sessizce.

— Adın ne senin?

— Ananla adaşım!

Önce öpüşürler. (İnsanların saçları yerine, organları dökülseydi ne komik olurdu!)

Sonra orospu parçası, eğilip pantolonun düğmesini açacak. (Bu hediye benim mi, ay ne zahmet ettin, derken paketi açan elerin riyakârlığı.) O sırada, cinsel açıktan dili damağına yapışacaktır. Cinsel açlık mı dedim? Cinsel susuzluk olacaktı!

— Ya senin adın?

— Alışkanlık yapacaktı, bıraktım!

Delikanlının donu sıyrılır sıyrılmaz: iki bacağı birleştiği noktadan, karanlık bilekleri kalın, parmakları kemikli ve iri boğumlu, kıllı bir kol fırlayıp kızın incecik boynuna yapışacak! Sıkacak, sıkacak! Sinema perdesinde, tecavüze uğrayan kedi, avazı çıktığı kadar bağırarak. Bu çığlıklara gömülüp gidecek o boğuk inilti. Delikanlı, gevşeyen kolu yerine yerleştirirken:

— Yine aynısı. .. diye mırıldanacak. Hep fantezi! Hep fantezi!

Kat sahipleri, geceyarıları bina içerisinde melek dövmesinler.

psikopat

—“Düzölmek istemiyorsan ceplerini boşalt ibne!..” dedi iri yarı olanı. Karanlıkta öyle seçiliyordu; iki kişiydiler; çok uykum vardı ve uyumadan önce otuz bir çekersem rahatlarım diye düşünüyordum. Son paramla çok baba porno dergiler satın almıştım. İtalya’dan kaçak olarak getiriliyorlardı; kullanılmışlardı. Bir herif, para karşılığı kıcının resmini çektiriyordu ve ben bu resme kilometrelerce uzakta, akıtabiliyordum. Şaşırtıcı!

İki kişiydiler. Durup dururken o sokağı merak edip dalmış ve anneminkiyle karşılaşmıştım! Sarhoştum. Vücudumu ancak çükümle dengeleyerek yürüyebiliyordum. Cart kırmızı ceketim ve sağ kulağımdaki pembe üçgen küpeyle, hakikaten gecenin bu yarısında domaltılmayı haketmiştim. Üstelik beş kuruşum yoktu!

— Yarım paket kısa Camel’im kaldı, onu vereyim!..

— Orospu çocuğu!..

Yere düştüm. Sıkı yumruktu. Burun deliklerimden kanla birlikte küçük kemik parçaları da geldi. Tipik bir öksürük krizine tutuldum. Yakamdan kavrayıp kaldırdı beni ve duvara çarptı.

— Uh!..

Öteki, daha gerideydi; tıslıyordu. Azman:

— Para istiyoruz, anlıyor musun, PARA! Yoksa taşşaklarını yediririm sana!.. diye bağırdı. Sanırım ciddi idi. Onu pek göremiyordum. Başım dönüyordu.

— Bakın, diyebildim, üstümde para bulamazsınız. Hepsini az önce bir bara döküldüm. Ama getirebilirim.

Numara yapmıyordum. Hayır, numara yapıyordum.

— Hadi ya!.. dedi it. Nefis bir tekme yedim.

— İnanın doğru söylüyorum...

İnanmak zorundaydı. Benim gibi tırsık görünüşlü birini yoldan salmak kesinlikle gururuna dokunacaktı. Boyunumu, bileklerimi yokladı. Altından hoşlanmam! O ararken ben biraz kustum. Bir adım geriye gitti ve ellerini beline dayayarak:

— Nasıl olacak bu iş? diye sordu.

— Yakında oturuyorum. Evde var!..

— Apartmına girdiğimizde avazın çıktığı kadar böğürecek-sin ve biz de tüymek zorunda kalacağız, değil mi? Yemezler.

Yemek? Barın arka tarafındaki kuytuda on altılık bir veledi yemiştim. Teni acayip lezzetliydi. Sabaha karşı işyerime gelmesi için adresimi vermiştim. Dudaklarıma bulaşan tükürüğü ve beli hâlâ kurumamıştı. Bir de az önceki kan ve kusmuk meselesi.. Kısaca, iğrenç kokuyordum. Kendi kokum, cinsel iştahımı artırıyordu. Derhal otuz bir çekmeliydim ve ben bunu o adamlara –allah kahretsin ki- anlatamıyordum. Her an tehlikeli olabilirdim. Biriken enerjimi atmam gerekiyordu. Yoksa en yakındaki

telefon kulübesine dalıp bir iki saniyede **sperman** olarak geri dönecektim!..

Neyse ki kafam çalışıyordu; bir kurtuluş yolu akıl edebilmişim; belki bu konuda anlaşabilirdik.

— Ben, dedim, özel bir radyoda görevliyim. Bant yayınına girerek çıktım ordan ve bir bara daldım. Birazdan işbaşı yapmalıyım; radyoevinde kimsecikler yok, orada para olabilir!..

Herifin elindeki tornavida, cansıkıcıydı. Başta, ben bir vida değildim ve o aletin bir taraflarıma ardı ardına saplanması, büyük bir olasılıkla hiç hoş kaçmayacaktı. Tıfıl:

— Gidelim onunla, dedi sonunda, **Ohh!..** Ne kaybederiz ki?!

— Doğru, hem sabahlayacak bir yer de bulduk sayılır...

İki sokak serserisi ve bir sokak serserisi, bir taksi tutup radyoya doğru yola çıktık. Şoför, tanrı takıntılı geveze bir ihtiyardı. Azmanın dişlerini gıcırdattığını farkettim. Tarif ettiğimiz yere geldiğimizde, taksi parasını da ödedi ve kulağıma eğilerek:

— Ulan puşt! Eğer bir oyun çeviriyorsan, oydum seni... diye fısıldadı. Onlara elbette yalan söylemiştim. Bir bildiğimin olduğu kesindi. Ya da değildi. Çiseleyen yağmur altında üç mağdur adam, binaya yürüdük!

— Burası 666 nokta 6, Lucifer FM. Karşınızda çılgın D.J'iniz Warlock! Saatimiz sabaha karşı dört yirmi sekizi gösteriyor. Sizi en vıcık vıcık şarkılarla başbaşa bırakmadan önce şunu belirtmek istiyorum: Psikopatlar genellikle bu saatlerde ava çıkarlar. O yüzden pencerelerinizi, kapılarınızı bir kez daha kontrol ediniz. Evet, şimdi, Tom Waits söylüyor: **Dirt In The Ground!..**

Discplayer'ın 'play' tuşuna bastıktan sonra tekerlekli koltuğumda dönerek, ayakta beni izleyen iki göte selam verdim.

— Biz eğlenmeye gelmedik, dedi azman.

— Kuşkusuz, diye yanıtladım.

Tinelci çocukları, tinel parası karşılığı porno filmlerde oynatan bir keşle aynı evi paylaşıyordum. Salonu set olarak kullanıyordu ve çoğu gece, çocukların iniltilerinden uyuyamıyordum. Bir tanesinde ben de rol almıştım ve arkasına geçip kendime doğru hızla çektiğim veledin kalçasını çıkartmıştım. Üzülmüştük: çünkü film yarım kalmıştı.

— Amcık!.. diye bağırıyordu arkadaşım, sen bir amcıkısın!.. Sinirlenmesi –bence- boşunaydı, sanki başka çocuk yoktu! Lale!

— Biz buraya eğlenmeye gelmedik, dedi azman.
— Kuşkusuz, diye yanıtladım.

Masanın üzerinden aldığım küçük jelatin poşeti parnaklarımın arasında döndürmeye başladım. Yem! Yem! Yem!

— O ne? diye atladı azman.

Oltanın makarasını hızla çeviriyordum. Aslında bütün her şey olası bir on altılık için evvelden hazırlanmıştı.

Esnedim ve uyarıldım!

— Esrar, hem de en iyisinden...

Ot, kurutulmuş bok rengindeydi. Azman, tıfıla doğru yarım bir baş dönüşüyle:

— Bak şu işe, dedi, bizim götoğlanında ne numaralar varmış!..

Sonra ani bir hamleyle ilacı elimden kaptı.

— Lazım olur belki...

Ne yapabilirim gibilerinden omuz silktim. Tıfıl, iştahlı iştahlı:

— Saralım mı bir tek kâğıtlı diye sordu. Azman, poşeti tıfıla attı. Arkama yaslanıp hafif hafif, kesik kesik osurdum. Uzun zamandır gaz stokluyordum. Nitrojen oranım artmıştı.

- Biz buraya eğlenmeye gelmedik, dedi azman.
- Kuşkusuz, diye yanıtladım.

Kendilerini kaybetmiş, gülüyorlardı. Tıfıl, gözyaşlarını ve çişini tutamamıştı. Azman ise, ayakta, sırtını duvara vermiş, boru gibi bir sesle uluyordu. Bir yarım saat sonra da sızdı. Horluyordu. Tıfıl, kendi çevresinde hızla dönerken mikrofon ayaklarına takıldı ve oraya bir yere düştü! Kafasını çarpmıştı; alnı patlamış, karıyordu. Dumanaltı olmamak için araladığım pencereyi kapattım. Esrarı basmadan önce içine toz halinde kattığım fare zehiri demek ki bu kadar güçlüydü. Hayret! Tom Waits çalmaya devam ediyordu.

- Kuşkusuz, diye yanıtladım.

Heriflerin ölüp ölmediklerini kontrol edecek zamanım yoktu! Her ihtimale karşı tuvaletteki küveti doldurdum ve onları zor zağar çekerek taşıdım; başlarını suya bastırarak tek tük çıkan hava kabarcıklarını seyrettim.

On altılık, beni diliyle boşalttıktan sonra tarafımdan itinayla boğuldu. Belki de sadece nefessiz kaldı. Bilemiyorum. Üçünü de **kuşkusuz** orada bırakarak binadan ayrıldım. Bant yayını kesip canlı yayına geçmemiş olmamla ne kadar övünsem azdı!

İnsanın eski işyerinin anahtarını kaybetmemesi bazen çok büyük işlere yarayabiliyor **kuşkusuz**!

stay (faraway, so close!)

keçe'ye... dostuma...

bir erkekle bir erkeğin dansettiği yere kan damlar.
bir erkekle bir erkeğin birbirlerine sarıldığı güne fırıncının kızı
amını gösterir.
bir erkekle bir erkeğin evlenemedikleri geceye yıldızlar çıkartma
yapar, yıldızların paraşütleri açılmaz; yeryüzüne düşerler!
bir erkekle bir erkeğin sevişemedikleri saatlere yalnızlık meze
olur.
bir erkekle bir erkeğin düzüşemedikleri yatağa kobralar işer.
bir erkekle bir erkeğin alkol komalarına ziyaretçi alınması ya-
saktır.

bir erkekle bir erkeğin ilginç yazışmalarına dışardan müdahale etmek hakikaten tatsız sonuçlar doğurabilir.

bir erkekle bir erkeğin dağıtmalarına çocuk getirilmemesi rica olunur.

bir erkekle bir erkeğin karşılıklı sevgilerine omuz atılmamalıdır.

bir erkekle bir erkeğin uçak yolculukları pilotu ne ilgilendirir?!

bir erkekle bir erkeğin tren yolculukları raydan çıkmak zorundadır.

bir erkekle bir erkeğin gemi yolculukları filikaları sevindirir.

bir erkekle bir erkeğin otobüs yolculukları karşı şerit sürücülerine hayati kararlar verdirtir.

bir erkekle bir erkeğin bilinçaltı yolculukları onlardan başka herkesin şaftını dağıtır.

bir erkekle bir erkeğin birbirlerinin vücutlarındaki yolculukları kontrbasın do telinin kopup maestronun gözüne 'zart!..' diye saplanmasıyla sona erer.

boris vian adında bir adam için blues 2

kishon'un izniyle...

BORIS: Garson! Waiter please, waiter! S'il vous plait, garçon, itoğuit!

GARSON: Yes, oui, mösyö Viyak.

BORIS: Breakfast for two.

GARSON: Yes sir. İki kişilik kahvaltı. Hemen getiriyorum. O.K. de, izin verirseniz bir şey sormak istiyorum Bay Viyak, gazetelerde sözü edilen şarkıcı yazar sizsiniz, değil mi?

BORIS: Adım Boris Vian. Şarkıcılıktan kastınız da, sanırım caz.

GARSON: İşte o şey, bravo, tebrik ederim. Dün bir dergide resminizi gördüm. Ama orada çeneniz daha biçimli çıkmıştı. Hatta ben sizi kör sandım. Yazılanlara bakılırsa ülkemizde bir ay kalacakmışsınız; yolculuğunuzu da gizli tutmuşsunuz. Rahatsız etmesinler diye. (Sessizlik) Karınız mı?

BORIS: Evet, Bayan Vian'ın ta kendisi.

GARSON: Size hiç benzemiyor. Hem daha genç görünüyor. Özellikle böyle zoraki gülümseyince.

BORIS: Kahvaltı rica etmiştim.

GARSON: Hemen getiriyorum Bay Viyak. Bu sıralarda otele çeşit çeşit it sürüsü gibi yazar geliyor. Geçen hafta Kudüs'ü yazan adam geldi. Kudüs'ü siz mi yazdınız?

BORIS: Hayır.

GARSON: İyi. Zaten ben de okumadım. Kalın olanları sevmem. İnce olacak, elinize aldınız mı, kavrayabileceksiniz. Cildi yumuşak olacak, kadife gibi bir şey... Genel olarak, soracak olursanız, kitap okumam aslında Bay Viyak. Ama Zorba'yı seyrettim. Zorba'yı ne zaman yazdınız?

BORIS: Zorba'yı ben yazmadım.

GARSON: Öyle matrak bir film ki sorma! Acayip güldüm. O ihtiyar kadın var ya hani, sallanmaya başladığında...

BORIS: Ben kahve rica edeceğim, eşime de çay getirin lütfen...

GARSON: Demek Zorba'yı sen yazmadın.

BORIS: Daha önce yazmadığınızı söylemiştim.

GARSON: Öyleyse o Nobel Ödülü müdür nedir, neden sana verdiler?!

BORIS: Benim o ödülle uzaktan yakından hiçbir temasım olmadı.

GARSON: Emin misin? Dalga geçme benimle. Mümkün değil. İnanmam. Sen o dl kazandın. Çok iyi hatırlıyorum. Yalan söylüyorsun.

BORIS: Sohbetimize kahvaltıdan sonra devam etsek.. Acıttık da!

GARSON: zgnm ama, hiç vaktim yok. Buraya niçin geldiniz Bay Viyak?

BORIS: Adım Vian.

GARSON: Yahudi değilsiniz, değil mi?

BORIS: Hayır.

GARSON: Hemen anlaşılyor da bir deneyeyim dedim. Yoklama vaziyeti yani. Biliyor musunuz, Amerikalı Yahudiler bahşış bırakmazlar.

BORIS: Fransızım. Ve size söz veriyorum, bol bahşış bırakacağım.

GARSON: Anladım. Yazık, tam da yağmur mevsiminde geldiniz. Hiçbir şey göremeyeceksiniz. Oysa geçen salı değil, ondan önceki ay, Bay Viyak, nefisti buraları canım. Otelin önünde cart diye bir turist ezildi. Çok güzeldi.

BORIS: Bir de, mümkünse, haşlanmış yumurta.

GARSON:  dakika?

BORIS: Evet!

GARSON: Derhal. Sizin orada, Amerika'da garsonlarla böyle serbestçe konuşmaya alışık olmadığınızı biliyorum. Ama buraların başka bir havası vardır. Üstelik asıl mesleğim garsonluk da değil... (Sessizlik. Vian, konuşacakken garson bastırır.) Hadi, bilin bakalım... (Sessizlik ve bunaltı. Lorel ve Hardy). İki yıl ortopedi okudum. Nasır tedavisinden akarım. Ama bu otelde torpilin yoksa yandın. Sahibi koyu bir Leh.

BORIS: Yumurta syleminizi rica ediyorum. Garson Bey.

GARSON: Üç dakikada hazır olacak Bay Viyak. Ne filmdi be o Zorba. Vallahi, helal olsun sana, aferin doğrusu. Bizim ahçı, senin bir sürü ıvır zıvır tiyatro ve kitap yazdığını söyledi. Piç. Karısını başkalarına satıyor, sonra gizlice röntgenlerken de bir yandan... Yazıyorsun değil mi?

BORIS: Hı?

GARSON: Yazıyorsun değil mi?

BORIS: Yazıyorum.

GARSON: Ne yazıyorsun?

BORIS: İmparatorluğun Mimarları'nı...

GARSON: Gördüm, Allah belamı versin ki gördüm; bir güldüm, bir güldüm... Hani o ormanda odun topladığı zaman...

BORIS: O, Zorba'da...

GARSON: Doğru, Zorba'da. Demek oradan arakladın. Hınzır puşt. Başka ne üzerine yazıyorsun?

BORIS: Bir Kara Kedi İçin Blues...

GARSON: Mickey Mouse filan gibi bir şey mi?

BORIS: Açlıktan fenalık geçirmekteyiz dostum.

GARSON: Bekle biraz. Kara kedi mi dedin? Hani Humphrey, o salak karıyla samanlıkta öpüşüyor da öyle bir şeyler çeviriyorlar falan...

BORIS: Efendim?

GARSON: Bir deliğe kedi düşüyor. Sonra kravat gibi bir atkı sarkıtıyorlar, bir horoz orada gülüyor gibi saçmasapan ama komedi bir şey...

BORIS: Yazmış olduğum hikâyede olanlar biliyorum.

GARSON: Tamam, kedi konuşuyor. Ulan, ne gırgır herifsin. Sonra kedi uyanınca hamamböceğine dönüşüyor. Sonunda Dorian Gray'in portresini...

BORIS: İlgili biriyle görüşebilir miyim?

GARSON: Gerek yok Bay Steinberg. Burda her işi ben halledebilirim. Ama sonu, kusura bakma, senin seviyene pek uymuyor. Biraz blöf yaptın değil mi?

BORIS: Bana ait olmamakla birlikte, sizin için kitabı, ben yeni baştan yazarım. Ama şimdi lütfen kahvaltıyı getirin. Karım bayılmak üzere!.. Ve bayıldı!

GARSON: Ben oyunu bir daha görürüm. O zaman sana neresinin iyi olmadığını söylerim. Bunun için para istemiyorum senden. Bir gün İtalya'ya gelip göreceğim seni. Şöyle erkek erkeğe özel konuşmak istiyorum. Böyle sıkışık bir zamanda değil. Hayatta başıma öyle şeyler geldi ki, Zorba onların yanında sıfır.

BORIS: Yumurtalar geliyor mu, gelmiyor mu?

GARSON: Cumartesi günleri yumurta servisimiz yoktur. Dinliyor musunuz Mösyö Sartre, şöyle bir serbest kalırsam sana başıma gelenleri anlatırım; milyoner olursun; kazanacağın beni ilgilendirmez. O zaman, o cazı filan da bırakırsın. Ee, parasızlık, adama böyle gariplikler yaptırır elbette. Ben, şahsen yazarım. Herkes bana 'bütün olanlar üzerine bir roman ya da opera, bale filan yazmadığım için' delisin diyor. Dedim ki kendi kendime, 'herkesin canı cehheneme, anlatırım Mandrake'ye, o yazar', gerisi beni bağlamaz. Değil mi Mösyö Mandrake?

BORIS: Adım BORIS VIAN!.. Masadan da inin lütfen!

GARSON: Dinle bak, iki yıl önce, yazın, yani yazın sonunda, sonbahar başı ortalarına doğru, bir arkadaşım ile tatile gidiyorduk. Yolun yarısında araba stop etti! Kaputu açıp motora baktık. Ne görsek beğenirsin?

BORIS: (Silah çıkar.) Bir tabanca!..

PERDE

watch your step

Penis, güzeldir!

Ona itina göstermek gerekir.

Ona şevkat göstermek gerekir.

Ona besin kaynakları göstermek gerekir.

Bakımlı olmalıdır.

— Ağzımı açsam, içimdeki cerahat fışkırır... Sussam, ölürüm ben de sanırım... Ama biri mutlama (tabii, böyle bir sözcük yok Türkçede. **Mutlaka** diye yazılmalıydı. Düzeltmeye üşendim.) yukarı çıkmalı... **MUTLAKA!**

— Üzülme mama!

— Ne olsa karıyım, anneyim; anlayın!

— The Unforgiven! Evet ama, o bu!

Fuck me!

Biliyorum, yarın kalbimi almaya gelecek am!

— Tanrım, ne zor durum!

— Son mektubuymuş! Artık vitaminsiz kalamazmış!

— Sperm yemek istiyor! Zavallı biçare; oğlu mayoneze bulanacak! (Yüzünü kırmızı pastelle boyamış, dudaklarında siyah ruj. Güzel bir çocuk. Cepkeninde bir lağım faresi kuyruğu.)

— Beni bodruma çağıran o yabancı da öyle demişti! Beni cırlıçılak soyduktan sonra, kapağı açık kalorifer kazanının önüne yatırmıştı. Ateşti. Bütün vücuduma gül reçeli sürmüş ve yalamıştı. Yaşım olmayacak kadar küçüktüm. Öperdi beni. Yaşım sıfırın altına inerdi.

— Neden üzerimize geliyorlar? Dünya tanrının karakutusu! Sonunda buldum. Peki ya ibneler?! SALT!

Atlar bunu majesteye iletir.

— Majeste öldü prens!

Tümsek. Zift. Karambol. Öd. İsrâf. Junk. Çikolatalı puro. Puzzles In Pyre adlı efsanevi rock grubu. Çift kâğıtlı maceralar. Alkolden bayılan uzun bacaklı oğlanlar. Açılan kemerin şırıltısı. İndirilen fermuarın ezgisine yazılan şarkısözü. Belden anüse doğru kayan dilin serinliği. Kasıklardan ölçülen nabız. Beyindeki mezar bekçisi. Hiçbir yerden geçmeyen, geçmemekte direnen tren. Lise yatakhanelerinde öpüşürken enselenen rüzgâr ile yağmur. Kalbini camdan sarkıtan büyü. Bakkal çırağının onun içine koyduğu kuyu. Pornografik resimlerle yapılan alış-veriş. Başına bir iş gelen ömürler. Çok ilkel bir duygusal şarkıda birini düşünmek. Birçok ilkel birinde duygusal bir şarkıyı dinleyebileceğinin kurgusu. Öperdi beni. Yaşım sıfırın altına inerdi. Ürperirdim. Perilerim bir adım geri çekilirlerdi. Majeste öldü prens!

puzzles in pyre

Ben aslında Marc Almond'u French Kiss'e davet edecektim. Deri kostümü altında keyifli şeyler sakladığını biliyordum. Jackal Jackal'ı dinlerken, kucağımdaki semender yavrusunu okşuyor ve sigaramı tütürüyordum. Duvarlardaki posterlerle aramızda bir bok olabilmesi mümkündü. Duran odada duranın David Bowie oluşu, tabii ki bir rastlantı sayılmaz. Ben bir grup kurmayı planlıyordum; bir gece kalkıp herifin evine girdim; onunla yatabileceğimi ama bunun karşılığında onun da bana yardım etmesi gerektiğini söyledim. Kabul etti. Bir haftadır buradayım. Morrissey'in bu konudaki fikirlerini almaya çalışıyoruz. Semenderin de durumu yaş. Bilinçaltına nereden peydahlandığı belli olmayan bir seks dürtüsü yerleşti.

Zoophilie'nin tersine, hayvanda garip bir şekilde homophilie gelişmiş durumda. İnsanlarla ilişkiye girmekten hoşlanıyor. Ama ben çükümü bir erkek semendere emdiremem doğrusu. David'e meseleyi anlattım. Her zamanki skull smiling'ini taki-

ben binadan çıktık. Semenderi pardösümün cebine tıktım. Ku-
maşları delip malûm yere ulaşmaya çabalıyor.

Morrisey'i stüdyoda, ayaklarını masaya uzatmış, uyuklar-
ken bulduk. "Selam kızlar!" dedi bize. Semender, fırıldak bir
kahkaha attı ve şaplağı yedi. Morrisey'e, yazdığım şarkı sözle-
rinden bir tanesini gösterdim:

'ibne! çekil! elleme!

uyku haplarının arasında ne arardı

tek taşşaklı basistin parmaklarından

akan hırs cinleri! salta similya!

sanırım siz biriktirilen kana naz

yapacaktınız; ölüm, fiuvv çekerek

geçmeseydi kalbinizin boyaynasından

geriye doğru dönüldüğünde boynuzlarınızdan

salkım salkım nefret ve aşk ve trompet...

sarmaya zıvana yerine, kafamı takacaktınız!..'

Morrisey, dudaklarını bükerek, "Ben bir şey diyemem,"
dedi, "bir de Axl'a danışın!" Kâğıdı elinden çekip aldım. Azın-
lıklar hakkında ileri geri konuşan bir orospu çocuğuna göste-
receğime yırtarım, diye bağırdım. David, omuzlarımı ovarak
beni sakinleş- tirmeyi istediğini söyledi. Yüzüne tükürdüm.
Mutlu oldu. Yine tükürdüm. "Sen kaç yaşındasın," diye sordu
Morrisey. "On altı," dedim, "yani anlayacağın ananı düzecek
yaşa geldim bile!.." Morrisey, David'e bakmadan, "nereden bu-
lursun böyle manyakları," diye mırıldandı. David, "sen bir de
postallarını çıkarttığında ayak kokusunu bir duysan," dedi.
Morrisey, "buluruz bir kolayını," der demez atıldım: "OK! O
halde gidip bir yerlerde vurduralım mösyö."

Brooklyn'i çok severim. Bunny, oradaki barlardan birinde barmen. Grupta bas çalacak. Ona uğradık. "Hey Bunny, bize iki bira," dedim amerikanbara tırmanarak. Boyum biraz kısa; pardösüm yere deiyor. Kafamda siyah bir fotr var. Biranın yarısını yuttuktan sonra, üçümüz başbaşa verdik. David, "önce gruba bir ad koymak şart," dedi. Ben, "**Puzzles In Pyre**" diye diretiyordum. Bunny ve diğer çocuklar, olayın bir tür **flogging a dead horse** olması nedeniyle **The Black Extinguisher**'ı önermişlerdi. David bana bakarak, "Puppy, fazla iddialı olma, bu iş tahmininden daha zor," dedi. Birayı kafama diktim. İddiam yoksa, ne bok arıyorum bu gezegende? Otlamaya mı geldim? Jim'i yattığı yerde döndüremeyeceksem. Hayır, hayır! Kimseyle barışmayı düşünmüyorum. Kıcıımı yesinler. Anestezi-nin etkisinden kurtulmalıyım. Hatırlıyorum. Mahallemizde veledi yere yıkmışlardı. İtin biri, ufaklığın bacaklarının arasına ardı ardına kuvvetli yumruklar atıyordu. O, yerdeydi, ve artık sesi kısılmıştı. O gece hastanede her şeyini tamtakım aldılar. Buna izin veremem. O takımları, o heriflere yediremeden ölürsem... Oh, hayır!.. "Hayır," dedim, "bu grup mükemmel olmalı. Hard olmalı. Acımasız olmalı. Hayvanî güdülerini harekete geçirebilmeli." "Peki", dedi David, "o halde yapacak tek şey kalıyor, yarın Ozzy'e gideceğiz, belki o seni ikna edebilir..." David'in bu lafları ederken dediklerine kendisinin de inanmadığı o kadar açıktı ki keyifle sırtıttım.

O gece rüyamda Janis'le beraber oldum. Beş posta gittim. Benden bir oğul istediğini söylüyor ve göğsüme mum damlatıyordu. Sonra kızgın mum damlaları aşağıya doğru aktı. Acıyla uyandım. Yatağa işemiştim. Çırılçıplak soyundum, gitarımı aldım ve pis pansiyondaki sığınağında şunu yazdım:

‘ölüleri yakmak için yığdığınız o odunları sokacağım oranıza bütün sırlarımla birlikte esir kampındaki koğuş arkadaşlarım, sakın ha, affetmeyeceğiz! merhamet olmaz sikte!...’

Puzzles In Pyre! Şarkıyı bitirir bitirmez, haplanıp orospu parkına gitmek için aceleyle giyindim. Davulcumuz Canser, orada uyuşturucu satıyor. Şarkıyı mutlaka dinlemeli!

Canser’ı parkın diplerinde iki lezbiyenin yalnızca iniltilerinin duyulduğu bir çalılığın önünde, ağzında gevelediği cikleti şişirip patlatmaya hazırlanırken buldum. Yazdığım sözleri bir solukta okudum ve keyiften zıp zıp zıplayarak, ona o gün olanları anlattım. Kışının zevkten yere düşeceğini beklerken, pezevenk, elini omzuma atarak, beni parkın arkalarına doğru çekti ve, “Bana bak Puppy,” dedi, “polisle bozuğum, başına bir şey gelmesini istemiyorum, daha bebedin, şimdi çabucak ikile, yarın Bunny’nin barında buluşup bol bol konuşuruz. Hem, Fang da sıkıcı aile tatilinden dönüyor. Söz! En baba malı, kutlama için saklayacağım!” “siktir göt,” dedim, “sende şevk yok puşt, insan biraz olsun sevi-nirdi. Ama sen...”

Arkamdan seslenmesine, bağırp çağırıp küfretmesine aldır-madan hızla oradan uzaklaştım. Grubun beyni **bendim**. Bütün sözleri **ben** yazıyordum, bütün besteleri **ben** yapıyordum ve yine de bu amcıklara bir türlü yaranamıyordum. Tamam, gerekirse **tek** çıkardım. Hiç değilse, David’in beni düzmesinin bir anlamı olurdu. Cebimdeki küçük plakayı çıkartıp bir tek kâğıtlı sardım. Çok sinirliydim. Hırsımdan geberebilirdim. Semenderim, pardösünün içcebinde uyuyordu. Gecenin, şehri kucağına oturttuğu saatlerdi. Kaçak yapıları çevreleyen koruluğa dalıp dalgayı yak-

tım. Elimi pantolonumun arkasından sokup deliğimi yokladım. Hâlâ pütür pütürdü. Biraz daha bastırıp çektim. Tırnaklarımın arasına bok kırıntıları girmişti. Krem kullanmadığımız için canım yanmıştı. Sevimli bariş çubuğumu fosurta fosurta içiyordum ki karşımda o sapı gördüm. Kahverengi, kirli saçları kısacıktı. Gözleri ufaktı, karakersizdi, aşağılık ve aşağılayıcıydı. "Ne var," diye diklendim. "Hiç," dedi. Ben yaş filandı. Tombulcaydı. Dibini ona uzattım. Asılarak ciğerlerini şişirdi, duman kaçırmadı. Söylediğine göre bir benzin istasyonunda işçi minyatürüydü. Yiyişmek için sotaya çekildiğimizde, üzerimize atlayan iki serseri tarafından alelacele soyulduk. Serserilerin şarapçı oldukları belliydi ve bu, beni bir nebze rahatlatıyordu. Sap, sıvışmıştı. Belki de kek gibi zokayı yutmuş, sapın oyununa gelmiştim. Sonra gerisingeriye yürüyerek bulvarı geçip, kendini bar sanan boktan bir barakaya girdim. Cüzdanımda kalan son bozukluklarla bir sek cın alıp müzisyenlerin yanına seğırttim. Hemen sağımda, baterinin üzerinde tepinen salak ama yetenekli oğlanı kesmeye başladım. Onunla düzüşerek arkadaş olabilirdik ve ben onu Canser'ın yerine Puzzles In Pyre'a alabilirdim. Ağzıma doldurduğum spermelerini yutmayıp avcuma tükürebilir ve öbür elimin başparmağıyla meniye kıvamlandırıp burnunun altına sürerek ona çarpıcı, kır bıyıklar takabilirdim. Şapkamı gözlerime dek indirdim. Sol taraftaki gamzemi derinleştirerek küstah bir gülümseme edindim. Bakışlarını arada bir bana doğru kaydıran oğlan, onu dikkatle süzdüğümü farkedince, bağıtleri düşürüverdi ve zil de devrildi. Dinleyiciler, bunu spontan bir bitiriş sanarak çılgınca alkışlarken, sol elimin tarak kemiklerine yayılan acıyla sıçrayıvermişim. Orta yaşı enselemiş, esmer, bakımlı bir kadın, elimi ellerinin arasına almış, parmaklarımı geriye bükmeye çalışıyordu. Parmak eklemelerime oturan karın rengini o berbat ışık altında bile görür gibiydim. Şaşkınlıktan sesim çıkmıyordu. O ise, parmaklarımı sıkı

sıkıya kavramış kıvrırken, bana bir sözcük söylüyor, söylediğini tekrarlıyor, tezahürat yüzünden, dediğini bana duyuramıyordu:

— Çekirge! Çekirge! Çekirge!

Kadına sağ elimle nefis bir yumruk vurdum. Savrulup ötedeki localardan birine yığıldı. Üzerindeki siyah tayyörün etekleri açıldı ve ben uyarılıp hemen boşaldım. Önümdeki ıslaklık, gitgide pantolonumun yüzeyine yayıldı ve amansız bir leke bıraktı. İz, genç bir erkek taşşağı kadar canalcıydı. İz, bir çekirgenin arka kanatlarını örten sert ön kanatlarını andırıyordu. Buruşuk sol elimi diğer herhangi bir elimle tutup, ağrıyla sendeleyerek bardan çıktım. Buraları, böyle anlarda, nemli, garip uğultulu ve ölesiye toktur.

Otobandan, pansiyonum yaya olarak yaklaşık bir buçuk saat çeker. Otostop yaptığım nesnenin şoförüne teşekkür edip odama ulaştığımda henüz hiçbir şeyi çözümleyebilmiş değilim. İçkimi doldurup, pencere kenarındaki sallanan sandalyeye yerleştim, gözlerimi yumdum. Taş zeminde sandalye gıcırıyordu. Bir ileri, bir geri. Bir ileri, bir geri. Erkek çekirgeler, arka bacaklarındaki sivri çıkıntıları, ön kanatlarına sürttükçe aynı bu sesi çıkartırlardı. Bu, çiftleşmeye çağırıyordu. Ben de, sarılmış vücudumla tanımadığım, tanışmadığım, tanışamadığım ve ne ürkünçtür ki asla da tanışamayacağımı hissettiğim eşimi sabaha karşı, adeta benimle yatması için çağırıyordum.

ÇEKİRGE!

ÇEKİRGE!

ÇEKİRGE!

Kadının siyah tayyörü!

Dev, metal çekirge, meydandaki azametli, bronz katafalta konulmuştu. Yeşil, buzlu cam peteklerden oluşan gözleri dışarı fırlamış, briyantiniymiş havası uyandıran duyargaları arkaya

doğru taranmış ve fısıldayacakları duyulmasın istercesine çenesi, önbacaklarının arasına indirilip saklanmıştı. Her ne olursa olsun, eğitim kavramı, tehdit unsuru barındırır. Öğreneceksin, yoksa ölürsün! Çekirge nereye tırmanacaktı...

Binanın içinde yankılanan çocuk sesiyle irkildim. Bir paçoz çılgılık attı. Çocuğun sesi kesildi ve bir kapı kapandı. İçerdeki sessizliği, başıboş gökgürültüsü telafi ediyordu. Arkama yaslanıp aklımdan üç kez geçirdim.

ÇEKİRGE!

ÇEKİRGE!

ÇEKİRGE!

Her yanımda kaşınıyordu. Derim, kurumuştur; çatlıyordu! Küçük dolaşımdaki kan, büyük dolaşıma karışmak üzereyken, içimde ikinci bir götdeğinin oluştuğunu hissettim.

Fang'ın da içinde olduğu otobüs şarampole yuvarlanmış. Fang'ı dört parça haline kurtarmışlar. Fang, öldü! Klavyenin üstüne sıçtım. Ağlayabilsem, daha kolay anardım onu. Çünkü, feci kabızdım. Canser, özür dilediyse de onu kovdum. Anaavrat küfredip gitti! Bunny'le ikimiz mezarlıktan çıkarken David'i gördük. "Çok üzüldüm çocuklar," dedi. "Siktir et," dedim, "her şey üst üste geliyor, grup fikri de battı gibi. Biri geberdi, biri ibnelik yaptı!"

Bunny, bira içmeyi teklif edince Brooklyn'e doğru koyulduk. Kaşındım, sürüyordu. Derim, pullanmaya başlamıştı. Semenderimi boğup bir çöp kutusuna attım.

Korkunç ateşim var. Fang öleli, yaklaşık iki ay oldu. Bunny'i, barda çıkan bir kavgada doğradılar. Canser'i polisler yakalayıp kodese tıkmışlar. David, turneye çıktı. Pansiyondaki odamda can çekişiyorum. Siyah tayyörlü kadını bir daha göremedim.

Yemek yiyemiyorum, bir şey içemiyorum. Tüm vücudum şişti! Kocaman bir **yumurtaya** benzedim. Çok az vaktimin kaldığının farkındayım. Kısa bir süre sonra kırılacağım ve içimden bir **çekirge** çıkacak. Bu, bir halüsinasyon da olabilir. Önemli değil. Önemli olan, bir hayvana da dönüşsem **ömür boyu şarkı söyleyebilecek** olmam!.. Hiç durmadan öteceğim ve ürkütüldüğümde uzun arka bacaklarımın üzerinde yaylanarak birdenbire sıçrayacağım!

Sandalyemi daha hızlı sallayarak kendime bir eş çağırıyorum. Büyük bir olasılıkla bu gıcırtyı yalnızca içimdeki çekirge duyuyor!

april

river phonix'e

Hey garson bey! Hey garson bey! Sorarım size, tek kelime yalnızlığı olmayan bir adam, yemekten önce ne alır? Siz bana, içine çocuklar sızmış herhangi bir eylül getirin. Eylül, boylu poslu, iri yarı bir hüznü idrak etmiş olsun. Hüznün her aşka şişen pazularında yalnızca benim işitebildiğim hoşgörölü bir basistin titrek, kanlı maço kılıcının dövmleri bulunsun. Hey garson bey! Kurşuna dizilen bir kurşun askerin reddettiği gözbağını getirin bana. Gözbağının kenarına işlemeli adımı boşalacağım. Bu ülkeden hoşlanmıyorum, o yüzden dizlerimin üstüne çöküp, organımı elektrik prize sokmaya çalışacağım. Prizdeki deliklerden üstteki babamın, alttaki annemin kıcıdır. Hey garson bey! Kalbim sıkışıyor; bana yeni bir kalbin özlemlerini, alışkanlıkla-

rını, deep purple'larını, nisana özenen kaliteli trasvesti eylülünü getirin. Ben batıya gidemem; ben batıya gidemem; bana ağzının kenarına penguenler çarpmış güneyler getirin. Ah, katillerimle cesetlerim karıştı. Ah, katillerimle cesetlerim yer değiştirdi. Bir cesedim, bir katilimi yiyor. Katili yiyen ceset, regl oluyor. Bana ölüm getirin garson bey! Dargın kadınlar, sakat kalma korkusu taşıyan ağaçlar, ağızları açık, gökyüzüne kocaman şaşkın gözlerle bakarken donmuş delikanlılar, kuyular, kuytular, ağlayışlar, sebeplenişler, hamileyken intihar etmiş ırmaklar getirin; bana, ölüme âşık ölümler getirin garson bey!

Onları lacivert karla besleyeceğim. Onlara eflatun yağmur içireceğim. Sesim... sesim sizlere çok kırıldı. Sesimin dudakları büküldü. Olduğum yerde durmadan dönerken, üşümek için omuzuma aldığım doğa başıboş savruldu. Bana benim acılarıma 'bekvokal' yapacak bir hayvan korusu getirin. Hey salak garson ben, böyle davranmayınız, sizi ben sanacaklar. Şu aşağıdaki fotoğrafa bakarken rica edeceğim, geberin!..

Bana dahi değil, salt deha getirin. Bir salt deha daha, bir salt deha daha getirin. Dehanın azman yanardağlarının eteklerine gelincikler dikeceğim. Deha, Allaha inanıyor garson bey, oysa dehalığıyla dahi yaptığı kişi, beyaz önlüğüne onun için kan sıçratarak ağlayacak! Onun yüzüne vadi giydirecek, onun dışgezilerinde havayolları yutacak. Yırtıp yırtıp çöpe attığı resmi, saatler sonra telaş içinde parça parça parça parça parça parça parça toplayıp toplayıp yapıştırarak. Oysa dehalığın dahi yaptığı kişi, şehrin hiçbir sokağının sözünü dinlemeyecek. Oysa dehalığın dahi yaptığı kişi, cansızlığıyla şımar şımar şımaracak. Koşup koşup toprakla yatacak. Toprağa kendini anlatacak. İhaneti anlatacak. Erkeklere güvenme, diyecek ona. Kadınlara güvenme. Vaktin artarsa bana da güvenme, diyecek. Toprağı otellere götürecektir. Ona oradaki anal koridorlardaki çıplak ampul ışıklarının birdenbireliğini işa-

ret edecek. Çakal, merdivenden inecek. Çakal, merdivenden arkası dönük inecek. Çakalın çok gözleri, yüzünden çıkıp başka yerlere inecek. Başka yerlerde eylülle nisan nikâhlanacak. Mayıs, buna çok bozulacak. Mayıs, bayatlayacak. Mayısın küflendiği aşklarda bana kaşık kaşık siyanür içirin garson bey! Ben dert yarken sırtmayın garson bey! Garson bey, sizin sülalenizi bir şeye doldurur, çalkalar çalkalar, şişeden ilk çıkanı düzerim! Hesap lütfen!

— *Hesabı yan masadan az önce kalkıp giden river phonix ödedi aşağılık yazar!*

made of stone

Marc'a, Cenk'e...

Sokak köpekleri, sokakta çiftleşir. Uygun durumun, uygunsuz kalabalıkla bir teşhirciliğe dönüştüğünü görüntüler ve kuvvetli ihtimal, şiddetle ayıplarız. Oysa ortadaki fizyoloji, yalnızca bir **tabiat reklamı**dır. Onlar fantazyadan, hayalden ve bilinçten uzaktırlar. Köpekler, birbirlerine âşık olmazlar. Olamazlar. Aşk, **ahlaksızlığın çekiciliğini** ayırımsamadıkça, **uygar düşünceden** tarihi farkı yemeye devam edecektir. Nedir **ahlakın** bu denli uzman düşmanı? Onunla mahkemelik olan, salt yaratı mıdır? Şikâyet kutusunda neler vardır:

* Ahlak, kurumlaşmanın temel ilkelerini belirler. Dinoburdur. İktidar, onu kitlelere yönelterek daha kudretli olmanın yollarını arar. Küçük hanımlar, beyler yetiştirilir. Entelektüel

anarşizm potansiyelini gözdürdükçe ederek tırnakları bakımlı, cebinde her zaman temiz mendil bulunan efendi bir ulus düşleri görür ahlak. Hep beraber misafirliğe gidilecektir. Mahcup durmanız tembihlenir. Statüdür, sosyal roldür, kariyerdir. Hesabı erkek ödemelidir.

* Ahlak, orta öğrenimde derstir. Okutulur. Kişi **öğrendiği** ahlaktan sınava girer. Başarılı olamazsa sınıfta kalır, yıl kaybeder. Cici Ayşegül serisi, Milli Eğitim Bakanlığı'na tavsiye edilmiştir. Yaratıcılığa kaynak olacak özler, artık denetlenmektedir; insanın, doğanın sınırına dek taşıdığı biçimler, toplumsal (ya da evrensel) rastlantı addedilir. Çizgili gömleğin üstüne, desenli kravat takılması, muhtemelen terördür.

* Ahlak, nezakettir; pısrıklığa yol açar. Gelenek ister, görenek ister: Bıçak tabağın sağında durmalıdır. Yoksa burjuva üzülür.

* Ahlak, aşırı uç arayışlarının sonuna dek karşısındadır; devlet politikası gereği, **ilgili şahısları** alışlagelmişlikten dışarı çıkarmama hususunda uyarır ve bunu önemle duyurur. Hissettirir. Kendisi elbette ki **namusun** kızkardeşidir. Canı kan davası çeker. Yaşlılara yer vermemek yasaktır.

* Ahlak, underground'ı tanımaz. Alt-kültür beğenilerini karalar. Gettoları despot bir faaliyetle dağıtmaya çabalar. Bu, gülüşmelere neden olur. Yüzeysel saygıyı desteklemektedir. Bu hastalıklı zihniyeti, her alanda kayırır. Kendi kapısının önünü süpürmeyen, terbiyesizdir.

* Gelenekselliğe büyük torpil yapıp radikalliği dışlayarak kendi bünyesinde çelişkiye düşer, kalkamaz, orada kalır, alaya alınır.

* Ahlak, **doğrunun** izinde **yanlışı** tanımlar. **Kabahate** idam verir. Kişimin hatalı olanı bir başına öğrenmesinin faydaları üzerinde durmaz. Duramaz, çünkü dardır. Adres vermeden konuşmayı önemsetmek için uğraşır. Henry Miller, Oscar Wilde,

Proust, Pasolini, Salman Rüşdi, Verlaine, Enderunlu Fazıl, Foucault tehlikelidir. Polis Radyosu'nda ismi okunan kayıp çocukların ırzına geçmeye teşebbüs edenlere Playboy poşette satılır. Televizyon dansözlerine makasları kalkanlar, evlerinde transseksüel şarkıcıların kasetlerini dinlerler. Hanede porno film izlemek, tabii ki serbesttir; yolda taşırken yakalanırsanız cezalandırılırsınız. Oğlunuzun, kendisinden yaşça büyük erkek arkadaşlarını her ihtimale karşı kontrol etmeyi ihmal etmezken, aklınız, organınız Harbiye'de, Cihangir'de, Dolapdere'dedir. Ahlak, yerinde susan bir vatandaş ister. Sokak, kötüdür. Saygınlık, saygınlık, saygınlık... Sevgi, kuruyemiştir. Adisyona yazılmaz.

* Ahlak, getirdiği kurallar yüzünden eskinin ön planda tutulması gerektiğini hatırlatır; böylece, genç düşüncede zaman kaybını körükler.

* Ahlak, erotik olana kesinlikle sıcak bakmaz. Ten'den yola çıkarak biçimlendirilmiş yaşam şekillerinden nefret eder. Cinsel devrim taraftarlarını kamplara, hapishanelere kapatır. Yani nesi **iç mihraklardan** zehirler. Taşkınlık, ona göre cehalettir. Coşkunun, dinamizmin, heyecanın spontanlığının ortadan kalkmasını arzular. Şart üstüne şart koyarak pişti yapar. Eserini böbürlenerek izler. Çünkü Ahlak, her şeye seyirci kalmaktır.

* Toplumların yazgılarını oluşturan hiçbir siyasi öğretilerde de, ahlak belirleyici olamamıştır. Gelişen, evrim geçiren her düşünce, katı yasallaşmanın risklerini iyi bilir. Ahlak, Red-Kid'in ağzından sigarasını alıp yerine ot tıkar. Baskı güzeldir, ortalamadır. Oyunu ağırlaştırarak, defansa çekilmektir. Ahlak, ilkeler gibi ezberletilmeli, uyumsuzların dışlanacağı önceden belirtilmelidir. Bu, emirdir. Ast-üst sorunudur. Orta 2. Sınıf Mücadelesi'dir. Öğretmeniniz, şüphesiz, evde kalmıştır.

* Ahlak, sanata yanlış yapar. Ondan çekindiği için, küçümsemeye yönelir. Yok sayar, iteler. Kopup gitmesini engellemeye

çalışır. Tutamaz. Ahlak, sindirmektir. Sömürmektir. **Aetik**, ahlaksızlık değildir. Bireyin gerekli davranış modelini kendi kendisine bulmasından yanadır. **Aetik**, bu yazının yazılmasına, yazılmış olmasına bile karşıdır. Talimat yoktur. Tatbikat vardır. Beden yoktur: boyut vardır. Cemiyet yoktur: iç vardır. Kalp yoktur: kehanet vardır. Yaşama tutunmak, süregen bir cinnet anıdır. Kabullenen bunu sırtlar. Kabullenemeyen, **adabı**yla oturur. Her şeyden önce bir kere, şiir ahlaksızlıktır. Masum bir ihtiyaç sayılamaz. Ne diyor Nietzsche: 'Kendi alabileceğin bir hakkı, bırakmayacaksın sana vermelerine!..'

Ben bir sokak köpeğiyim.
Isırmayı çok severim.

knockin' on heaven's door

Birlikte ektirilmiş eski fotoğraflar, yalnızca anı değildir. O insanlarla beraber olmuşluğunuzun da kanıtıdır aslında. Hatta inanmazsınız kimi, dersiniz ki, o ve ben! İşte bakın, şu şu tarihte, şu şu yerde yanyanaymışız; kollarımızı birbirimizin omzuna atıp gülümsemişiz de. Gülümsemek de ne demek, kahkahalara gömüldü gömüleceğiz sanki birazdan. Çok da mutlu görünüyoruz! Oysa onu uzun zamandır görmüyor ve özlemiyorsunuzdur şimdi. Ya da etrafında dolaşmanız, kesinlikle yastır. Size küstür. Sizinle sonsuza dek konuşmayacaktır. Bu bir kainat yasası olmuştur. Sizin için hiçbir şeyi göze almayacak kadar uzak bir yakınlıktadır artık. Bu sizin en Marlon Brando tarafınızı incitir.

Birilerinin birilerine yazdığı mektuplar, yalnızca anı değildir. O insanlarla beraber olmuşluğunuzun da kanıtıdır aslında. Sevgi sözcükleri (çıldırta), yeminler (ölümüne), **ilk sende tat-**

tım'lar (ikna edici), **sen diğerlerinden farklısın**'lar (ödüllendirici), hepsi hepsi!.. Güzelce yerleştirildikleri yerlerden çıkartılıp önünüze sürülürler. Bu sürüş, ivmesizdir. Bu sürüş, ahlaklı teklifler besler. O, nerededir? Kimin nesi, kimin fesidir? İçinizdeki cam tuzla buz olur. Kayıp düşmemek için o tuzu, o buza döküp yürümeye kalkışırsınız. Aşağısı yokuştur. Yukarısı yokuştur. Durup kardanadam olursunuz. Burnu simgeleyen havucu başka tarafınıza takarlar. Sizin için hiçbir şeyi göze alamayacak kadar uzak bir yakınlıktadır artık. Bu sizin en Marilyn Monroe tarafınızı incitir.

Su, sizi korkutur olur.

Gök, sizi ürpertir.

Aniden uçan kuş, yüreğinizi sıkıştırır.

Birileriyle birlikte gidilmiş mekânlar, yalnızca anı değildir. Oradaki görüntü, bir zamanların kaydını silip yenileyememiştir. Orada, o zamanlarda konuşulanlar, yaşananlar dirilir, dirilir ve perdenize bütün canlılığıyla yansır. Kalkıp gitseniz, gittiğiniz yer!, ah o yerde de küçük sırlar, küçük aşklar, küçük temaslar ve yorgunluklar vardır. Ölseniz, ölüp gömüleceğiniz mezarlıkta bile tanıdık birkaç kişi yatmaktadır. **Rahatsızsınızdır. Yeryüzü sizin rahatınızı bozmaktadır.** Geçen yıl bu zamanlar, gelecek ay şu gün gibi koordinatlar yüzünden asla yalnız değilsinizdir! Her noktada telefon numaraları, notlar, doğumgünü tarihleri, kartvizitler, davetiyeler kurulup bacak bacak üstüne atmıştır. **Sosyalleşme, bir vazifedir! Bir tür zorunluluk halidir adeta.** İnkâr etseniz de, rahatsızsınızdır. Yeryüzü, sizin rahatınızı bozmaktadır!

güney kutbunu ziyaretin faydaları üzerine bir yazı

Şehir böcekleriyiz biz..., derdi bir dostum!

Buralarda:

Gri vardır.

Beton vardır.

Baraj vardır.

Aralıklar vardır.

Karaltılar vardır.

Korkusuzluk vardır.

İhtiyaç vardır.

Engeller vardır.

Yanetkiler vardır.

Yas vardır.

Bitmezlik vardır.

Bitmişlik vardır.

Pislik vardır.

Çelişki vardır.
Pişmanlık vardır.
Endişe vardır.
Sıkıntı vardır.
Boşluk vardır.
Bunalma vardır.
Bulantı vardır.
Gerginlik vardır.
Tekrarlar vardır.
Tekdüzelik vardır.
Bozukluk vardır.
Soğukluk vardır.
İfadesizlik vardır.
Anlaşılmazlık vardır.
Sinir hali, patırtı vardır.
Ezilmek vardır.
Sindirilmek, dışkılanmak, dışlanmak vardır.
Aldırmazlık, küstahlık vardır.
Hep bir beklediğimiz vardır:
Oysa iyi biliriz kimsenin gitmediğini
ve kimsenin çağrılmadan gelmeyeceğini...
Bir tek
inanç yoktur buralarda.
Bir tek
tek olmak yoktur.
Hep çoğuluzdur,
Hep kalabalık! Toplaşıp
Çobanlarımızdan sözederiz arada bir.
Arada bir çoban köpeklerinden...
İki kişiysek eğer
Bir ilişkidir yaşanan,
Üçe çıktı mı sayımız

Hemen toplum oluveririz. Kurallar oluşur,

Mahkemeler, yargılar, yasalar...

Hükümler verilir ardından, idamlar gerçekleştirilir.

(Daha dikkatli em şunu!.. Yazı yazdığımı görmüyor musun?)

Ukalalık derecesinde ince hesaplar,

kalın yergiler!

Aramızda garip bir yarış da geçer:

Mutsuz olma, acı çekme, ihanete uğrama, yalnız kalma...

yarışı.

— Ben senden daha mutsuzum!

— Ben senden daha fazla acı çektim!

— Ben senden daha fazla ihanete uğradım! Evde değildi.

— Ben yalnızlığım senin yalnızlığını döver!

Kötü şeyleri yaşamak için çekişiriz adeta. Kaybetmek için savaşırız. Ancak yenilmek olabilir çünkü en görkemli zaferimiz!

Öyle ki karakter sayımızı

intihar girişimlerimizin adeti belirler.

Kaç kez bîtap düşmüşsek, onunla övünürüz ölüme karşı direndik diye!

Şehir böcekleriyiz biz. Şehirde yaşasak da daima bir hasrettir doğa. Çiçeklerimiz, akvaryumlarımız, kafesler süsler evimizin en gözüalıcı köşelerini. Konukomşunun ataerkilliğiyle övünürüz. Armağan başta zayıf bir korunma, sonra güçlü bir savunma mekanizması, peşisıra, gerekiyorsa, mükemmel bir silah işlevi görebilir. Edimi, uygun! Biz böcekler bugün...

(Isırma şunu! hay Allah belanı versin! canım yandı!)

.. ruhun Allahtan bir armağan olduğuna inandırılmaya çalışıyoruz. Neden? Bunu bir görev kabul edenlerce O'nu koruma, savunma ve bazen onun adına kılıç sallayabilmek için. Eğer böcekler, inandırılmaya çalışılacağına, kandırılmaya çalışılırsaydı, bunu yıkmak kolay olurdu.

Çünkü inanmak'ta akla yatmak, kanmak'ta kabullenmek temeldi!

İnkâr şart mı? Hayır. Böceklerin de ilmi, dini olacaktır. Matematigi, coğrafyayı pekâlâ öğreneceklerdir. Çağlarca başıboş yaşamış, yalnızca, gökyüzünü seyretmişlerdir. Merak'ı icat etmiş, yıldızlara sığınmış, kudretli varlıklara tapınmışlardır. Bir gün (bugünden çok sonrası) yeryüzüne kırmızı bir gül atılmıştır. Yere çarpar çarpmaz parçalanmıştır gül. Böcekler, biraraya gelip yarılan topraktan aşağı bakmışlardır. Zeminde bembeyaz bir ihtiyar, kıvrılmış uyumaktadır. Hepsiz sessiz ve ürkektir. Aniden adamın rengi değişmeye, mora dönmeye başlar. Tedirginleşirler ve geri kaçarlar. Adam, olsa olsa şeytanın yordakçısıdır. Böceklerle **habisler** getirmiştir. Gözkapaklarını aralar ve yumuşak bir ses tonuyla, konuşmaya girişir:

— Gece, Allahındır! Gece, Allahın kemirip de dünyaya tükürdüğü tırnak artıklarıdır. Oje silinmiş, altından tunçtan yapılmış, kısıraklara binen çıplak, piknik tipte erkeklerin heykelleri gözükmektedir. Aşk, insanın kendisini sahiplenmesidir, dereren. Kimyasal bir reaksiyon taşır geceler: karanlık denen elementin hava denen elementle şiddetli tepkimeler sonucu hergün tekrar tekrar birleşmesi. Tıpkı bir su aygırının genç bir kadına tecavüze yeltenmesi tarzında, bunun üzerine cumhuriyet de şunu bilir, şunu söyler ki: 'Erdem, tabii ki soylu bir yönetim biçimidir o halde. O halde Allah da biçimsizliğin en görkemli güzelini yaratarak varoluş aşamasında yokoluş aşamalarına varmayı ve ruhsal sıyrılmanın formüllerini taşıyan sanat eserlerinin yakılıp yıkılmasını istikrar kılmıştır.' Yani gece, kısacası, yakamoz karşıtıdır ve ibadethaneler renksizliğin ta kendisidir! Mamafih, mavi henüz keşfedilmemiş bir notadır, o zamanlar. Soprano bir iklimdeyizdir. Ortada, penaltı noktasının yakınlarında, pembe, dev bir piyano vardır. Kapağı açıktır. İçinde limon

çiçekleri görünür ve onların arasında gizlenen pi mikron boyunca bir fiyodor mihayloviç sarı sar'a krizleri atlatmakta, yerde çırpınırken sağa sola el yazısıyla yazılmış sözcükler dökmektedir. Bunun üzerine demokrasi de şunu anlar, şunu anlatır ki: Heteroseksüellik her şeyden önce arsız bir emperyalist anlayış biçimidir. Oysa pederastie'yi, güvensizlik halinin tutarlı bir merhamet izm'ine dönüşümü diye adlandıırırsak, bu sapış süreci boyunca ilerleyiş kavramından değil aksine yavaş hareket eden bir HAKARET VE HASRET EVRİMİ'nden söz etmek gerekir. Hakaret Evrimi, bir tür sosyal çöküş birimine göre ölçülebilir ki, bu ALKOL'dür.

(dibine kadar al!)

Evrimin bu dönemi, tamamen içedönük bir konumda gelişir ve gerek kişinin özgün tarihi gerekse kültürel etkilenmeler bu geçişe, bu gelişime, bu sapışa korkunç bir katalizör olur. Hasret Evrimi ise üç ana başlık altında açıklanabilir:

a) Egosal Hasret: Özelliksiz, duygulu, düşünceyi yadsıyan, düş üstüne kurulu insanların her zaman yaşadıkları kurum dışı hasret türüdür.

b) Egosantrik Hasret: Karakterin merkeze yönelik çatlaması sonunda, çekirdek Egosal Hasret, toplumsal bir ayrıntı kazanır ve elit bir popülasyona yönelir. İşe, hümanizm karışmıştır artık.

c) Pederastik Hasret: Tamamen yanıltıcı ve öznelidir. Yapıda bir çeşit pantolonlu bulut'çuluk, bir yorum hadisesidir. Saçmalık, tanımsızlıktır ölüm; yeminsizliktir, eminsizliktir; yaşam denen vücudu ayakta tutan iskelettir oysa ölüm. Harikulade bir adiliktir! İmgelerde açılmış paramparça bir am, şiirde dizeler arasında bir karadelik, tatlı bir osuruş anıdır ölüm. GÜZEL KALAN OROSPU OLACAKTIR! En sert vahiy budur! OROSPU OLAN ÇİRKİN KALACAKTIR! Estetiğin diyalektiğini gör-

sel açıdan ele alın böcekler! Estetik, dikkat edin, en tehlikeli sınır hastalıklarına yol açabilir ve Allah, tanrıya dönüşebilir...

Bunları duyanlar aptallaştı. Kimileri güldü. Kimileri geçirdi. Yarık topraktan o sırada yeni biri dışarı çıktı. Üstünde kanlı bir kefen vardı. Bir zaman, ışığa alışmak için gözlerini kırptırdı, sonra o da bilgece sözlerini sıraladı:

— Ey şeytana bilinçaltımda otağ kurdurtan ulu zehir: Sen, başkaldırma isteği! Beni, için için kemiren parazit: Sen, özgür insan düşü! Ve ölümü ve huzuru ve beni böylesine alıp alıp götüren, beni böylesine yerden yere vuran soylu cini yaşatan tek kahraman: Utanç! Kavgam, kendi ruhumun celsesidir ve zavalılığım, kendi hayatımın cılız sesidir. Cesaret ey beden! Cesur olmalı, dayanmalısın! Seni saçlarından sürüye sürüye götürüp sürüye katacak suçu işlememelisin! Ne dediğimi, niçin böyle ür-kütücü olduğumu soranlara şöyle derim ben: giyotinin bıçağından kurtulan ilk adam benim! Yani utancın, aslında aciz olan, kiskacından kişiliğini kurtaran ilk organizma. O yüzdendir asırlardır tıpkı bir deli gibi, tıpkı çamura batıp çıkmış, pis bir hayvan gibi şehrin sokaklarında gürültüyle dolaşırım. Ben aydınlığa çıkacağı günü bekleyen, temizlenmek için duru ve berrak bir göl, bir nehir kıyısı aranayım. Ben milatlar öncesi katledilen ilk insan, ben çağlar öncesi hemtürlerime ölümü kanıtlayan ilk ölüyüm. Beni pişmanlıktır dinç tutan; gönlümce çürüyemedim. Hücrelerimi birbirine bağlayan o güç sıyrılıp gitmedi vücudumdan ve zamanın arkasına geçip dirilmeyi bekledim hep! Sizler! İşte yeniden karşınıza dikiliyor ilk cansız bıraktığınız gövde! Ama yüreğinde ne bir parça nefret ne de bir parça acıma var size karşı. Çünkü mantığıma yaltaklık eden gururum diyor ki: Ölüm, bir iççe kiştir yalnızca; ölüm derin bir soluklanmadır ve ölüm, insana bir de soluk verme hakkını tanıyacaktır birgün. Birgün bütün

ölüler, hâlâ ciğerlerinde taşıdıkları havayı gökyüzüne geri bırakabilmek için ayağa kalkacaklardır. Haber vermeye geldim size: Birgün bütün ölüler, hâlâ ciğerlerinde taşıdıkları irinli sıvıyı boşaltmak için ayağa kalkacak ve artık birer karaçukur olan gözleriyle sizlere alaycı bakacaklardır. Soru soran, yoran bir bakıştır bu. Küçümsemeyen, küçük gören bir bakış! Yakarırım size, duyun beni!..

İlk ölü, konuşmasını yeni bitirmişti ki hüznü bir ulumayla sarsıldı. İçinden duyuluyordu bu ses. Sarındığı bez parçasını yırtıverdi. Çıplak göğsünde bir kabarıklık görülüyordu. Kaburgalarından biri şekilleniyor, dışıye gidiyordu. Sonunda deriyi delen kadın, ölüden sıyrıldı ve dizlerinin üstüne yığıldı. Eli, kolu arkadan bağlı, gözleri bantlıydı. Boynunda tasma, ayağında pranga vardı. Avaz avaz bağııyordu:

— Özgürüm ben! Dilediğimi yaparım. İdeallerim, inançlarım/duygularım, düşüncelerim/tarihim, esinlerim alabildiğine geniş bir ufku önüme sererler. Ama ne yazık, ne vakit korkulu bir düş görsem sıçrayarak uyanırım boşluğumda. Lacivert ve bembeyazlık ürküntünün ta kendisidir benim için. Ne vakit güzel bir çocuğun buluş sesini duysam midem bulanır, saatlerce böğürürüm; ne vakit bir çiçek kokusu dadansa burnuma beceriksizlik sarar her yanıma. Bir sıkıntı titretir beni ne vakit elimin, kolumun kopacağını, kör olacağımı düşünsem... Oysa görüyorum doyasıya; oysa elimi uzatabiliyor, kollarımı arzula-dığım kadar açabiliyorum; dev adımlarla tutkularıma, utkularıma yürüyebiliyorum. Özgürüm ben!..

(dur... dur... boşalıyorum!..)

Kadının canhıraş çığlıkları, böcekleri çılgına çevirmeye yetmişti bile. Kadın, yerde 'özgürlük' cilveleriyle acı içinde kıvrılırken, iki tarafa kayan bacakları arasından iri bir cenin fırladı.

Patlayan keseden çok sular aktı. Böceklerden birkaçı safra çıkarttı. İri cenin, elinde sıkı sıkıya gitarını tutuyordu. Çenesinin izdüşümünde şık bir ilmik izi, gözlerinin altında mor torbacıklar vardı. Fısıf fısıf o da şunları dedi:

— Tel yerine, insan bedeninden çalıntı damarlar gerili gitarımda. Pena yerine de büyükçe bir başparmağı tırnağı kullanıyorum. Ezgilerimde hep bir tasarı halinde kalıyor sevgi her nedense. Kendi ortakulağım ile iletişim kuramıyorum. Ölmek istemiyorum, ölmek istemiyorum! Annem! Memelidir; biyolojisi, onu doğurmak konusunda eğitmiştir kusursuz. Doğrusu budur belki de, ama annem bir tabudur; bir tabuttur! Ama annem, ne yazık ki kestirirken bizi birbirimize bağlayan göbekkordonunu: Beni özgeçmişimden de, beni inandıklarımın da, beni küçük heveslerimden de, beni inandıklarımın da, beni küçük heveslerimden, güçlü isteklerimden de kopartmıştır. Beni ana rahminde yaşatan, o ip parçasıdır: bugün boynuma dolayıp, gözlerimi yumup, ağırlığımı bütünüyle dayanıklılığına yüklediğim keskin ölüm kaldırıcı... Ve ben, dün gece aniden kendimi asıverdim ele geçirdiğim bu kordonla. Kuru bir sarmaşığa benziyordu. Şuramdaydı ve soluğumun kesildiği an, EVET o an! Tel yerine, insan bedeninden çalıntı damarlar gerildi gitarıma. Ruhum, bir renk oldu. Ben, renkkörü oldum. Kendi ruhumun rengini göremez oldum birdenbire!..

İlk ölü:

— Ey şeytana bilinçaltında otağ kurdurtan ulu zehir: Sen! Başkaldırma isteği!..

Hava kararmış, yağmur girişmişti. Uzaklardan duyulan çan seslerini bir şimşek, bir gökgürültüsü bastırıverdi. Yıldırımın düştüğü ağacın dibinde Kafkaesk anlayışı inceleyen Zooloji Profesörü, belirtmişti; avcundaki ters hamamböcekleri bacaklarını oynatarak düzelmeye çalışıyorlardı:

— Bu bir virüstü! Şizofrenik bir virüs. Telepati kurdum acımasızlığın en yüce tanrısıyla ve okullara sığındım korunmak için, kiliselere sığındım aldatılmamak için. Salgın!.. Oysa yozlaşmanın o, soyluluğu hiçe sayan salgısı bağırsaklarıma kadar indi! Haykırmak, mezarlarında ömür boyu yatmaya mahkûm edilmiş et yığınlarını rahatsız edecekti ve kim bilir küfredip aşağılayacaklardı beni. Ürktüm! Hayatımda bir kez olsun ürktüm ölüleri rahatsız etmekten!.. Her uzvum kavruluyordu ağrıdan. Eklemlerimdeki kaygan sıvı kururken, ben, hoşgörünün merhametsizliğini yaşarken...

ÖZGÜRLÜKçü kadın:

— Özgürüm ben! Dilediğimi yaparım...

PROFESÖR:

— Diye karşılık veriyordu zincirlerdeki deprem!..

GİTARİST cenin:

— Ve kendi ruhumuzun rengini...

PROFESÖR:

— Başkalaştırır olduk birdenbire!..

Son sözcükle birlikte spotlar söndü, perde indi, salonun ışıkları yandı. Bütün oyuncular, alkışlarla iki kez sahneye davet edildi. Ardından seyirciler, uğultuyla çıktılar. Biz de oradaydık. Yanımdaki dostum, elini omuzuma atıp kulağıma doğru eğildi:

— Ya..., dedi, görüyorsun! Bizleri şehir böceklerine benzeterek sanat yaptıklarını sananları kutlayacak kadar alçakgönüllüüz de!..

Dostum çok öfkelenmişti, öyle ki farkında olmadan antenlerini oynatıyordu.

(ağzını çalkalama... seni öyle öpmek istiyorum.)

sleeping pills

Ne o? Götün kalkmış... Seni adam yerine koyduğum günlerden geriye bir nefes olsun insan, aşk bırakır... Ha tabii, seni sevdiğim için kalkmış götün! Onu indirmek için kriko bir-iki mavram var, dön bakayım, aferin! Ay ah! Gaddar olmak mı lazım?!. Şehirden ne kadar uzaklaşabildik, inançlarımızdan ne kadar uzaklaşabildik?!. İçin titriyor, içinin netlik ayarıyla oynamam gerekiyor!.. İçini oymam, içine melek koymam gerekiyor!.. Dön bakayım, aferin! Ay ah! Düş kucağıma, otur, pantolonunu indir, taşşaklarına uzattığım mikrofona kıl tüy bir şeyler de!.. Bir kadeh içki içsek?! Ovuşturuyorum ovuşturuyorum!.. Camii yıkılmamış, **mihrap** da yerinde!.. Son esrarlı sigaramın zıvanasını bana verdiğin vesikalık fotoğraftan yaptım!.. Özellikle gözlerinin olduğu kısmı yırtarak kıvırdım kıvırdım!.. Hoş geldin!.. Hoş geldin bir zamanlarının bir tanesi!.. Sesin büyümüş, götün kalkmış!.. İndiririm!.. Götünü yeraltına kadar indiririm!.. Magmaya değdiririm, UF OLURSUN!.. Seni beklerken neler mi yaptım?! Bol bol

otuz bir çektim... Sağda solda düzdürdüm kendimi... Sabahları onlar çekip gittiklerinde otel odalarında, arkadaş evlerinde, inşaat barakalarında bir metrelik çarşaflara sarılıp matraktır ki ağladım.. Dur dur bir dakika!.. Seni hiç düşünmedim!.. SENİ HEP HİSSETTİM ÇÜNKÜ!.. Suededinledim. Uyku Hapları'nı!.. Dansettim dansettim dansettim... Kendimi biryerlere götürdüm!.. Çeşit çeşit zehirler buldum... Afişleri serip üstlerine uzandım... Sağ kolum Gizli Yüz'in üstünde kaldı, sol kolum Querelle'in üstünde... Bacaklarım Amarcord'un dev afişini örttü... Sırtım ve kalçalarım Angel Heart'daydı. Başımı dev bir organa dayadım... Beni iştineyi ahlaksızlık sayıyorsun. Benimle görünmekten utanıyorsun... Siktir git!.. Yasal ol!.. Ananın maşası ol!.. Beni yasak sokaklarda ararsan, bir çalılığın dibinde sıçarken bulabilirsin!.. Kim bilir, belki bir delikanlıyla beraber İNLEYEN NAĞMELELER'i söylüyoruzdur!.. Beni bırakmasaydın... Beni bırakmasaydın bunların hiçbirisi başımıza gelmezdi!.. Demek okulu bitirip evlenmeyi düşünüyorsun!.. İyi yapıyorsun!.. Sen hep böyle yap!.. Dön bakayım, aferin!.. En küçük bir iz yok!.. Kurtarmışsın ve kaldırmışsın götü!.. Aman, bundan sonra da dikkatli ol!.. Bu arada kaç karı götürdün!.. Kaç çentik attın, kaçının kasıklarına imzanı bastın?!.. Aferin, tebrik ederim, kutlarım seni, alnından öperim, bravo!.. Büyüklerinin sözünü tutuyorsun... Bir kez olsun bozmadın normalliğini!.. Sana ne demeli ki... Seni nasıl övmeli ki... Seni nasıl onurlandırınalı ki... Ben mi... Beni ipleme... Ben yine bildiğim gibiyim işte... Nereye mi gideceğim... sana ne... pardon... öyle demek istememiştim... bilmem... bulurum yapacak bir şeyler... belki yeni biri... yani yeni bir arayış filan... yok yok gözlerim sulanmadı... ben böyleyim... dediklerime aldırma... kendine iyi bak...

sebastian

'Radiate simply. the candle is burning,
so low for me
Generate me limply, I can't seem to place
your name, cherie
To rearrange all these thoughts
in a moment is suicide
Come to a strange place, we'll talk over
old times we never spied
Somebody called me Sebastian
Somebody called me Sebastian'

Sabahtan akşama kadar ucuz porno filmler izleyerek bol bol otuz bir çektiğim ve hergün en az beş şişe ahududu likörü içtiğim, sıradan bir dönem geçirmekteydim. Sanki artık yazmayı hiç sevmiyordum. Tansiyonum ve zekâ seviyem çok yüksekti. Henüz hava aydınlanmadan uyanıyor, mahallenin osuruklu orospularının evlerinin bok kokusunu bir sprey gibi dışarı sık-tıkları tuvalet pencerelerine bakan balkonumdan, okula geç kal-

dıkları için telaşla sokağa fırlayan, kravatları gevşek, sivilceli, tıfıl, liseli oğlanları seyrediyordum. İşsizdim. Annemin her ay gönderdiği ve benim de bunun karşılığında adam olmayı taahhüt ettiğim komik bir parayla geçinmeye çalışıyordum. Marketten çaldığım cips ve bisküvilerle karnımı doyurduğumu sanmam, birçok gıda uzmanıru çileden çıkartmaya yetebilirdi. Tanrıya şükür ki, hâlâ kusabiliyordum. Kusmuğum, kusursuz şeffaftı! Her yanıma çengelli iğneler takmıştım. Bunun nedeni, karışık dondurmaya benzeyen punklara özeniş değil, her an yırtılabilecek, liğme liğme bir yerimi geçici olarak örtme piçliği-ydi. Sarurım, anlaşabiliriz. Başucumdaki müzik kutusu, Cockney Rebel'ın Sebastian'ını çalıyordu.

'Work out a rhyme, toss me the time, lay me,
you're mine
And we all know, oh yeah!'

Onları sürekli gittiğim barın önünde taksi beklerken tanıdım. Üç kızkardeşiler ve üçü de simsiyah taytlar giymişlerdi. Paltolarının altında görebildiğim, yalnızca buydu ve adeta kalçalarından ve amlarından başka hiçbir şeye güvenmiyorlardı. İnsanlar, bazı duyguların ve ilişki biçimlerinin acemisi olarak kalarak, hayatlarını tehlikelerden uzak tutukları hissine kapılabilirler. Bu his mükemmel bir enayiliktir ve alkol, böyle durumlarda çözücü, yıpratıcı ve geçirtici bir etkiye sahiptir.

— Ben sizi evlerinize bırakabilirim, dedim. Daha doğrusu, sözümü yarım kestim; dudaklarıma dek inen sümüşü yalamak zorunda kalmıştım. Kızıl saçlısı:

— Tahminime göre mor bir Peugeot' nuz olmalı, dedi kırıtarak.

— Hayatımda bir tek mor şeyim oldu, onu da şimdi gösteremem, kalkması için birkaç kadeh atmalıyım...

Eser olanının attığı tokat bir şey değildi de, bir parmağı yanlışlıkla gözüme girdi.

— Keşke başka tarafıma soksaydın; canım yandı, bari zevk de alırdım, diye inledim, hem makyajımı da mahvettin adi orospu!

— İbne! diye iltifat etti sarışın, git götünü godoşlara siktir!

— Üçünüz biraraya gelseniz bir sik etmezsiniz zaten, der demez de taşaklarıma tekmeyi yiyiverdim. Böğürerek yere yığıldım. Bu, resmen penaltıydı. Tuttukları taksiye beni de bindirdiler. Yol boyunca alayları bitmedi. Hatta benimle iş tutması için şoförü eve bile çağırdılar. O ise:

— Ben bunun gibileri boncuk diye orama takarım, tipinde beylik bir laf saldı. Kusuyor ve işiyordum; bir de boşalabilseydim...

Arka koltuktaydık; başım esmerin kasıklarındaydı, ayaklarımı kızıl saçlıya uzatmıştım.

— Hey ibikli tavuk, hadi ağzına al da rahatlat beni, diye fısıldadım. Orama inen şık yumrukla bayılmışım.

'Your Persian eyes sparkle; your lips, ruby blue
don't speak a sound

You, oh so gay, with Parisian demands,
you can run around

And your view of society screws up my mind
like you'll never know

Lead me away, come inside,
see my mind in kaleidoscope

Somebody called me Sebastian

Somebody called me Sebastian'

Geri dönemeyecektim. Bunlar, beni doğramaya hakikaten kararlıydılar. Beni çırılçıplak soyarak yüzükoyun yatırdıkları karyolaya sağlam iplerle bağlamışlardı da. Ya tecavüz edeceklerdi sırayla ya da aleti kopartacaklardı. Başka ne yapabilirlerdi ki orospu çocukları?! Üşüyordum. Soğuktu. Sıcaktı. Ilıktı. Size ne?!

'You're not gonna run, babe,
we only just begun, babe, to compromise
Slagged in a Bowery saloon,
love's a story we'll serialise
Pale angel face; green eye-shadow,
the glitter is outasite
No courtesan could begin to decipher
your beam of light
Somebody called me Sebastian
Somebody called me Sebastian'

Düşündüklerimden hiçbirisi gerçekleşmedi. Söz konusu olan, her bünyeye kolayca uyum sağlayabilen çelik bir elbise askısıydı. Önce kafama sert bir cisimle vurarak kendimden geçmeme neden oldular. Onlar, bugüne değin daha nelere neden olmuşlardı? Büyülerimizi bozmuşlardı, sihirlerimizi sabunlamışlardı, kanımızı sulandırmışlardı. Ve ensem, iki omzumun arasına, deri altına çelik elbise askısını çuvaldızla dikmişlerdi. Yaramın iyileşmesini beklemeden beni de benden öncekiler gibi **erkek gardırop**'larına astılar. Şimdi o karanlık, küçük kutunun içinde biz erkekler, erkeksiler Cockney Rebel'ın Sebastian'ını söylüyoruz.

'Dance on my heart, laugh,
swoop and dart, lad-di-di-da
Now we all know you, yeah!'

pinokyo! sen artık öl!

Ne Tiyatrosu'nun
eski-yeni
bütün elemanlarına...

(Nahoş bir ışık. İki bank. Banklardan birinde iyi giyimli, halinden memnun bir adam. Kırk yaşlarında. Başak burcundan. Gazetesini okumakta. Tebrik ederim. Diğer bankta ise sabırsız, daha genç, forvet biri.)

HÖNDE: Sıkıyorum sizi, değil mi?

RÖLF: (Kendisine seslenilip seslenilmediği, seslenilse bile sesi işitip işitmemesi gerekir mi endişesiyle etrafını şöyle bir kolaçan eder.) Beni? Yok canım... Yok, yok!..

HÖNDE: Hı, iyi. Bir an sıktım gibi geldi de...

RÖLF: (Gazetesini okurken) Sıkmadınız. (Sorunun saçmalığını ve postmodern açılımını fark eder.) Bir dakika, beni niye sıkacaksınız ki hem?!

HÖNDE: Bilmem, anlamam, öyle, uzaktan, hani belki biraz bunaltmış olabilirim gibi geldi de...

RÖLF: Yok, yok! Nerden çıkarttınız şimdi bunu. Böyle karşılıklı... pek karşılıklı sayılmaz ya... böyle karşılıksız oturmuş, gazetelerimizi... sizin gazeteniz de yok galiba, yani ben gazetem okurken siz de... (Uyanır. Günaydın.) Allah aşkına, siz ne yapıyorsunuz kaç saattir, hiç dikkatimi çekmemişti!

HÖNDE: Ben... ben sizi seyrediyordum. Zapping bile yapmadım. Çok güzel okuyordunuz. Tıpkı harflerle sevişir gibi... Baygın, yorgun, tutkulu, utangaç ve hatta çekingen ve nazik, hatta mahcup ama hin, bazen aşırı sinirli, bazen aşırı gülümser bir edayla, alaycı ve tedirgin, aslında her an bir saldırıya maruz kalma olasılığını gözardı etmeden. Buna rağmen hazırolda ve rahat, tıpkı basit ve doğal bir gazete okuru gibi... gazetenizi okuyordunuz!

RÖLF: (Şaşkın) Cidden bunların hepsini yaptım mı?

HÖNDE: (Konuşmayı ele geçirmiş olmanın ukalalığıyla) Pek değil. Yer yer abarttığınızı belirtmeliyim. Yapay bir iççe-kişle bakışlarınızı (İşaret eder. Karatahtada bir latin harfi.) şu yöne, şu ağaca yönelttiğinizi de samimiyetle itiraf edebilirim. Oh, içimi döktüm, rahatladım...

RÖLF: (Ağacı ararken) Ağaca mı baktım, hiç farkında değilim...

HÖNDE: İşte meselenin özü! Doğru olan bu zaten! Evet, farkında değildiniz; eğer bakarken farkına varsanız o zaman görür ve gördüğünüz acı gerçekler ve hıçkırık valsleri karşısında dizlerinizin üzerine yığılırdınız ve pantolonunuz kirlenirdi.

RÖLF: Ama ben pantolonumu çok severim.

HÖNDE: Ve işin tadı kaçiverdi!

RÖLF: (İnan, çok salaksın!) Tat? Ne tadı?

HÖNDE: Tabii! Bakmak, yalamaya benzer. Bir tat alırsın, bir tat yakalarsın. Mayonezli bir keyif, ketçaplı bir ihanet, kekikli bir cinsel pozisyon tarifi...

RÖLF: (Ürktün, değil mi?) Bir porsiyon cinsel kekik?

HÖNDE: (Küstah) Niçin olmasın? Ama niçin olmasın? Gazete okuyuş stilinizde bunların tamamı vardı, kuponlar dahil. Ve köşeyazarlarıyla köşekapmaca oynarken ebe hep sizdiniz. SİZE SİĞİNACAK HİÇ KÖŞE KALMADI. SİZİN KÖŞELERİNİZİ ÇOKTAN YUVARLAMIŞLAR. SİZİN HAVAALANINIZA UÇAK İNEMEZ! Sizin radarlarınız beni bile almıyor çünkü!

RÖLF: (Garipser, korkusunu kendisine sadaka verir ve gazetesine gömülür. Mezartaşı, spor sayfasıdır.) (Sessizlik) (Sessizlik dedim beyler, lütfen!)

HÖNDE: Alt dudağınızı ısıırıyorsunuz. Siz hep böyle kendi kendinize öpüşür müsünüz?

RÖLF: Anlayamadım. Soruyu bir daha tekrar eder misiniz?

HÖNDE: Hep böyle kendi kendinize öpüşür müsünüz, diyordum.

RÖLF: Doğrusu, sizi anlamakta zorluk çekiyorum... Özellikle... (Sözü Hönde tarafından törenle kesilir.)

HÖNDE: Özel olması, ayrı bir masumiyet kattı... ekonomiye...

RÖLF: (Aptal. Evet, artık eminim sen bir aptalsın!) Efendim?

HÖNDE: Ekonomi sayfasındaki döviz trafik işaretlerinden söz ediyordum. Dolar'dan U dönüşü yapılmaz, Türk Lirası'nda durulmaz, Euro'da korna çalmak yasaktır, azami sürat elli Sterlin gibi...

RÖLF: Bakın ben ekonomiden hiç hoşlanmam, politik konulardan ve felsefeden de nefret ederim. Tek dileğim, pazar günlerinin sahididen bana ait oluşundan yararlanıp buraya kafa dinlemeye gelmek. Bunun temel koşulu da konuşmamaktır! (Bravo. Tavrını koydu!)

HÖNDE: O halde evlisiniz...

RÖLF: Hayır... Size ne?

HÖNDE: Çocuğunuz da yoktur?!

RÖLF: Bir oğlum var. Eski eşimden. Ayrıldık şimdi... Nafaka olarak her ay yüz elli serçe parmağı ödüyorum... Ama bunlar sizi hiç mi hiç ilgilendirmez...

HÖNDE: Oğlunuzu görebiliyor musunuz bari sık sık?

RÖLF: (Kandırılmış çocuklar gibi yine anlatmaya başlamıştır.) Pek değil. Ayda bir ya da iki defa. Başka şehre yerleştiler ve onu görebilmek için şu pazar günlerinden birini mutlaka feda etmek zorundayım. Siyatiğim var benim... O ise henüz dört yaşında...

HÖNDE: (Kuşkucu ve hain) Yaşıyor değil mi? (Işıklar, kararır.)

RÖLF: Ne oldu birden? Bekâretim mi bozuldu? Niçin kapadı hava? Hay Allah, yağmur mu yağacak?

HÖNDE: Oğlunuz yaşıyor, değil mi?

RÖLF: (Telaşla paltosunun yakasını kaldırır.) Ölmesi için hiçbir neden yok ve ben onu çok seviyorum. Bu yaz ne yapıp edip izne çıkacağım ve aslan oğlumla birlikte güneyde, deniz kenarında bir yerlere gideceğiz. (Olympos'a bakarak) Şemsiye alsa mıydım yanıma? (bacaklarını ovar, okşar, hunharca mın-cıklar) Siyatiğim niçin uyarmadı beni acaba? Bir kabahat mi işledim?!

HÖNDE: (Küçülmüş, ufalmıştır. Çekinerek) Katzuwayn'ın adını duydunuz mu?

RÖLF: (Gitmeyi planlamaktadır. Gazetesini alelacele düzeltir. Çevresiyle ilgisiz, asosyal biridir.) Ne?

HÖNDE: Katzu... (Durur. Bir titrer. Bacaklarını gövdesine doğru çeker.) (Rölf, toplanırken cebindeki bozuk paraları döker. Eğilip toplamaya başlar. Ürkütücü müziğin girip yükselmesini takiben sivil kırmızı bir aydınlık. İçeri Şu girer.) (Paranteziçi italikler, çeviridir.)

ŞU: (Meraklı) Mezi iremi öveje? (Ne olacak bu işin sonu?)

HÖNDE: Zi? (Ne demek istiyorsun sen?! İşime karışma!)

ŞU: İm! (Bilemem. Git, bir bak dediler!)

HÖNDE: Me zi! (İşime karışmayın!)

ŞU: Üüü! Bejbuyıl!.. (Haa! Şimdi anlaşıldı!..)

HÖNDE: Fizölü pekik! (Bu iyi işte!)

ŞU: Giscimik... (Ama ahmakça. Yukarda sabırsızlanıyor.)

HÖNDE: Ze? Ya... Amis vaivızıl. (Ne? kolay sanki... Kandı-rabilirim bu herifi.)

ŞU: Üm! (İyi olur.)

HÖNDE: Hazefetne? (Şeytan ne diyor?)

ŞU: Hazefene?! Ooooo!.. (Şeytan mı? Saçmalama; o, demez. sonuç ister.)

HÖNDE: Huy huy! Racim mişpuşt! (Kızabilir! sürülmek istemiyorum. Cennette herkes benimle alay eder!)

ŞU: Koskari zuk zaktu! (O zaman bir şeyler yapmalısın!)

HÖNDE: Rumbi himini, rumbi himini! (Uğraşıyorum, görüyorsun!)

ŞU: Katzuwayn, hello hitler! Zamzari fü nekro tull and gün-süs roje. (Katzuwayn: varis, meselesi kötü oldu. Şeytan yaşlandı ve yerini yeni ölmüş bir çocuğa bırakacak. Bu çocuğu bulma görevi sana verildi ve sen şu parkta bir buçuk asırdır bu pezevengi bir türlü ikna edemedin.)

HÖNDE: Katzuvayn, katzuvayn! Hazefetne sigma enigma mına?... *(Varis, varis!.. Sanki şeytan, benim sigorta primlerimi yatırıyor da!..)*

ŞU: İk. Anüs pipisi amane. *(İyi. Ben siktirip gidiyorum, görüşürüz.)*

RÖLF: (Eğildiği yerde, başını arkaya çevirir. Şu, gitmiştir. Müzik durur. Ortalık aydınlanır.) Anüs mü? Bir şey mi dediniz?

HÖNDE: Sıkıyorum sizi, değil mi?

RÖLF: (Banka oturup gazetesini açar.) Beni? Yok canım... Yok, yok!..

HÖNDE: Hı, iyi. Bir an sıktım gibi geldi de...

RÖLF: (Gazetesini okurken) Sıkmadınız... (Sorunun saçmalığını ve postmodern açılımını farkederek.) Bir dakika, beni niye sıkacaksınız ki hem?!

HÖNDE: Bilmem, anlamam, öyle, uzaktan, hani belki biraz bunaltmış olabilirim gibi geldi de...

PERDE

balkondan aşığı bakma peyzajı

İnsanın bazen tokatlanmaya vakti kalmaz. Tokat, herhangi bir balerinin ayak parmakuçlarından birinin kenarına elyazısıyla yazılmış berbat bir ayettir. Her avucun içinde değdiği ya da çarptığı yere iz bırakması emri verilmiş arkaik simgeler, tuhaf dövmeleler vardır. Bunları buraya kim(ler), ne zaman, ne gibi koşullarda ve nere(ler)de yerleştirmiştir? Bir alkoliğin ters dönmüş, böcek gibi çırpına çırpına ölmesi, vücudunu kuşatan deli bandajlarından sıyrılıp bir gelişigüzel öte'ye geçebilme saplantısı, doğanın açık bırakılmış alelade pınarlarından derisinin altına nüfuz eden narkozu etkisiz hale getirebilme arzusu, sıcak su ile soğuk su'yun arasındaki **kültür** ayrımı, hepsini gereğinden önce tamamladığınız halde, 'hayır! bunu yanlış yanıtlamışsınız!' dedikleri bir IQ testi sorusu karşısında o güne kadarki birikimlerinizden edindiğiniz cesaretinizin kırılmasına neden olmayacak mıdır sanki?! Yani kişisel ve toplumsal tarih, size hatalı bir üslupla mı yansıtılmıştır? Üstelik bunun bilinçli yapılmış olabile-

ceği septikliğini de bir kaftanmışçasına usluca giyinip tahtta (tahtınıza) çıkmanız ve asılsız hükümler vermeye başlamanız ulemanız adına artık bütün riskleri kabullenmenize de yol açacaktır. Önden siz buyrun! Siz, bunları sorumluluk faslı harici, hakikate dayanmayan bir yolgöstericilikle de üstlenmişsinizdir de! O halde kuşlar niçin uçar? Bir kuşun uçmasının nedeni yalnızca kanatlarının olması ve bunun ayrımında bulunması mıdır? Genetik bir fuzulilik midir? Kuşlar, işlerini yürüyerek halledemezler mi? Bir insan yatağında nasıl yatar? Yastığa dayadığı başı sağa mı, sola mı dönüktür? Yüzünü yastığa gömebileceği gibi, sırtüstü uzanarak tavanın kuraldışı renginde şaşırtıcı pozisyonlar, taşı bitmiş plastik çakmaklar, müjdeler, tıtanic'in seyir defteri, bölünmüş ülkeler, sarmaşdolaş uyuyan kabahatler, namluya sürülmüş kurşunlar, bir kadının ayakbikleklerinden kasıklarına doğru ağır ağır kaldırılan bakışların 666. saniyede denk düştüğü nokta, cinsel birleşmeye an kala topun direğin yanından dışarı çıkması, ay maymunlarmaymunlar ile ilgili vuruşmaları en ön sıradan izlemenin yarattığı karakterli, gururlu gülümseme!.. (şehvete bir balyozmuşçasına inen aşk'a sen ne diyebilecek kadar büyüdüğünü sandın acaba? Bugünden itibaren içmeyeceksin, dediler. Bugünden sonra alkolle görüşmeni yasaklıyoruz, dediler. Konuklar kapıda kaldı. Hatta birkaçı baygınlık geçirdi. Rakı, bu, tahammül edilemez bir küstahlıktır, diye ifade etti kızgınlığını. Votka, yazık! yazık! diye söylendi. Bira, nasıl olur, aramızdan su sızmazdı. Onunki de arkadaşlığa sığmıyor, diye sitem etti. Viski, zaten bizim pek aramız yoktu, deyip kestirip attı. Cin, dargın ayrıldı. Ben / bir tek / onu / bir tek onu bekledim / içime sığmayan sıtmanın kriziyle o yakışıklı ve meşhur deliriumu bekledim. Uzun, siyah, pardösülü, siyah bakışlı, siyah ezgili, önyargıları pazulu, beli kıvrak, hokka bur-

nuna batırılmış t ykalem yeni terleyen bıyıkları, kısa camel'ını kibritle yakan parmaklarındaki pembe jelatini, arkadaşlığa ve içime sığmayan-olmayan aramızdan sızmayan suyla yıkanıp koynuma **dönme perilerin havalandırma deliklerinden** s z len o yakışıklı ve meşhur deliriumu bekledim. Bileğimde serum iğnesi duruyordu. Bir yıl önce yine kuşatıldığım bu koğuşta, şimdi sayıkladığım bu yataktaki delikanlı son nefesini, oradaki pencereden kendisine dil çıkartan kuşa vermişti. Bir hayat  p c ğ yd  bu, o kuş için. Dudaklardan gagaya doğru üflenlen, hayatı dostça ve artniyetsizce kucaklamış, sımsıcak bir  p c k. Delikanlı, vücudunun tüm ısısını boşalttığı o öpücüğü, hiç düşünmeden o kuşa hediye etmişti. O kuş, buna layık mıydı? O konu, 'alkol yoksunluğu' başlıklı yalnızlığımızı açar. Dışarısı tehlikelidir. İçerisi tehlikelidir. Kenarda durup **top toplama** ve reklam panolarına takılınadan hızlı hareket etmek gerekmektedir. Gerisi doktorların, hemşirelerin, hastabakıcıların, başhekimin, sağlık bakanının ve dünya sağlık  rg t  bünyesinin vereceği kararlar çerçevesinde halledilecektir. Hasta, hastalığının tadına vardıkça normalleşir. Acil servistesinizdir. Yorganı- rızdaki kan lekeleri, size kahve falını anımsatır. Geberen hastaya mektup gelecek midir, hanesine nur doğmakta mıdır, kalbi kabarmış mıdır, yola çıkacak mıdır, hakkında kaç kişi dedikodu yapmaktadır? Düşen  ene, itina ile bağlanır. Ölünün  st  tamamen örtülür. Bunu bana ve diğer ben'lere açıklar mısınız: hastalar, ölüyü görüp  rkmesin, moralleri bozulmasın diye mi / l ,  vresindekilerle gözgöze gelip içmeye tekrar başlamasın diye mi?  l  ile Canlı arasına gerilen bu pikede hangi gölge oyunu oynanacaktır?  z  nedir bu oyunun: Yaratıcılık? Hır nlık? Yüzleşme? Ontoloji? Basit matematiksel oyunlar? Anlamlı ve planlı olarak ikinci plana itiliş? Aşağılanma? K  k seks oyunları?

Adınız, soyadınız, doğum yeriniz ve tarihi, bugün ayın kaçı, hangi gündeysiniz, aylardan ne, yılı söyler misiniz, burasının neresi olduğunu biliyor musunuz, biz kimiz, daha önce hangi hastalıkları geçirdiniz, ananızın amını gördünüz mü?! Acil servisin- desinizdir bir akılhanesinin uyuşturucu ve alkol bağımlıla- rının tedavi edildiğinin sanılabileceği. Sigarayı 'Beyaz Saray' denen kenefte içmeye mecbur tutulursunuz. Sigara... Sigara... İzmiritler birbirine eklenir. Efendilerin taşındıkları ikinci katta dumanlanmak için tıkdıldığınız kutunun adı ise 'Gaz Odası'dır. Balkondan aşağı bakma peyzajındaki çırpınış kozunuz, bu sefer zehirdir. Bedenler, bedenleri zehirlemek için sıraya girmiştir. **Dönme Perilerin Havalandırma Delikleri**'nde artık kaçınılmaz terapiler, akrobasiler, kalkık veya çatık asistan kaşları, bahçedeki ağaçlara baharlık diken terzi rüzgârlar ve o rüzgârlarda, o rüz- gârlarla kurumaya mahkûm, şefkatsizlikten terlemiş deligöm- lekleri asılıdır! Titrersiniz. Deligömlerleri suçlu bulunmuş ve asılarak idam edilmişlerdir. Yaftalarında 'emperyalist bilinçaltı, sürrealist soytarılığı sunar' yazar.)

Neyin neresindeki kulp benim tuttuğum ve bazı bengiliklere kara sürdüğüm, sürebildiğim? **Yangı, hangi histe?** Bitişik yazıl- mamış yazgıların derinliğinden duyduğum fısıltı kahkahaların, otel ucuzluklarında veyahut pencereleri gazete kaplı genç erkek orospu evlerinin, rutubeti ve sperm kokusunu bir çocukluk aşkı gibi ömür boyu taşımaya yeminli o sessiz, tozlu boyaynalarının önünde soyunarak atıldığını bilmek, belki yalnızca bir tek bunu biliyor olmak bile huzursuz edici. Bozuk bir dille savruk, hatta savrularak yazmanın orgazmı nasıl da donduruyor bazı anları, bazı anlara hiç de eşit paylaştırmamış olan pırıltı hüznelerini. Allah belanı versin kent! Seviyorum seni! İşte bu korkunç iri du- daklarımı dayayıp doyasıya öptüğüm güncemdeki son macera-

larım değil mi ki beni şu yaşımda da hâlâ bilgesiz ve fütursuz bir coşkunun iniltisine çekiyor ve aç midemin, aç kalbimin zaflarıyla incitiyor, paralıyor, ben ne yapabilirdim. Ben sana ne diyebilirdim gezegenim ?! Her şeyden önce, hatırlayabildiğim kadar sözcüğün anlamına tutsak oluşum, en büyük umarsızlığım, sanırım anlaşılıyor. Ah tabii, ufukta çalan laternanın sesini duyuyorum. Elektroşok sayesinde içimdeki televizyon çalışmaya başladı. Biriktirdiğim günahlarımla birlikte kanaldan kanala geçiyoruz. Sanırım, bir kardeşim ölmüş benim! Dişlerini de çekmişler. Ah tabii, ufukta çalan laternanın sesini duyuyorum. Bu sabah vizite kokain çıkacak! Erdemli, bıçkın, kıyasıya esmer, mert bir yabancılık çekiyormuşum. Siktir ordan! Bu kentten altın çıkmaz. Alüminyum bir harabe çünkü burası! Acılar için davlumbazı yapılamamış, kayalıkların hüküm sürdüğü bir kanyon. Hey çılgın sürücü, dikkat et, kanyon çıkabilir! Rimbaud'yu okudukça İsa'ya daha da filiz veriyorum. Yapraklarımda çürük B vitaminleri! Gözbebeklerim iki diazem tableti gibi pespembe! Hayatımın içindeki cesetleri inceliyorum da, bir tanesinin bile yüzünde ölü ifadesi yok! Evet, çoğu kez, **insanlık** ilgilendirmiyor beni. Amerika'yı ben keşfetmedim, aya ilk ayak basan da ben değilim çünkü. Tanrıyı okey taşı çalarken yakaladığımızdan beri aramıza almıyoruz da! Bana ne felsefeden, felsefeden ayrılan, felsefeyi terk eden, felsefeyi selsefil bırakan bilim dallarından. Gerçek'i kendi ellerimle eğittim: bir **hayvanım** ben. Temel dürtülerimle onurluyum. Gerisi takı, gerisi süs. Arılığında saldırganlık ve seks tartışılır. Statülerinizden, eşleşmelerinizden ve en önemlisi üremeniz- den sıkıldım; bunu a n l a t m ı y o r u m . Bölünerek çoğalmamız ne hoş olurdu, baştaki bedenimizden zerre kalmaya kadar!.. hesap ödenmemiş demektir! Düellomuz başka bir boyutun yamaçlarında olacak. Silahları akıl saçacak. Biz seçeceğiz!

Ben ocuktum. Unutmadım. Unutturmayacaklar. Beni bu revirlerde tımar edemezsiniz! Ben yine, kaçak girdiğim bu yer- yüzünde, yaylı sazlar arasına sızıp, kendi oyduğum düdüğümü çalacağım! Varsın kırmızı ışıktadır otomobiller; ben serilip yere, gökte kaç yıldız var acaba, diye sayacak kadar hayalpe- rest, pervasız, korumasız ve sonsuza kadar salak kalacağım! Yemin ettim, ruhumun üstüne kuma almayacağım!

night vision

Aynaya bakıp da kendini 'hiç de fena bulmayan' her erkek, eşcinseldir. Çünkü sonuçta, **bir erkek olarak beğendiği şey**, yine bir erkektir. Üstelik, bu vaziyet kesinlikle kötü sayılmamalıdır. Eşcinselliğin gayet iyi tarafları da vardır ve diğer cinslerden olanlar bunları farkında olmadan gözardı etmektedirler. Nelerdir bunlar? İtişmeden, düzüşmeden sıraya girip okuyalım:

* İlerki yaşlarda iktidarsızlık diye bir probleminiz olmaz. Üst pozisyonundan alt pozisyona doğru kayıverirsiniz.

* 'Cart!' diye ansızın tecavüze uğrayıp, o güne dek uğraşıp edindiğiniz toplumsal statünüzü yitirmeniz mümkün değildir. Çünkü bu iş çoktan tamamlanmıştır. Tabii ki, ilki!

* Kadın sorunlarına daha duyarlı olursunuz. Çünkü siz erkekleri de, kadınları da çok iyi tanıyor ve biliyorsunuz.

* Anlamsız bir kavganın orta yerinde, size 'ibne' diyerek, ak-lınca hakaret edip sizi sinirlendirmeye çalışan birinin karşısında kahkahayı koyverebilirsiniz.

* Seks fantezileriniz yepyeni boyutlar kazanır. Bindığınız taksinin şoförünü seçer olursunuz. Beğendiğiniz birinin sizi evinizin kapısına kadar bırakması artık çocuk oyuncağıdır.

* Laf attığınızda saldırıya uğrama riski, sıfırlanır. Çünkü laf attığınız erkek, atılan lafın sizin tarafınızdan kendisine yöneltilmediği hususunda derin ahlaki etüdlere sahiptir.

* Toplu taşıma araçlarında bir erkeğin bir taraflarınıza değmesi, artık cansıkıcı değil, aksine içaçıcıdır. Yine de kriko kullanmamakta yarar vardır.

* Herhangi bir mekânda çok sıkıştığınızda yalnızca erkeklerle mahsus WC önünde sıra beklemek zorunluluğu kalkmıştır. Önünüze çıkan ilk kapıdan içeri rahatça dalabilirsiniz.

* Size kimse 'abi, abla, amca, teyze' diyemediği için, yaşlandığınızı hissetmezsiniz.

* Kadınlar için 'ulaşılmaz, hangi yol denenirse denensin elde edilemeyen erkek' olup hayranlık kazanırsınız. Bu da sizi çekici kılar.

* Kısa mesafe yolculuklarda otostop başarınız yüksek olabilir.

* Asla kabızlık çekmezsiniz!

* Laubali arkadaşlarınızın elaltı el şakaları artık sizi yerinizde sıçratmaz. Hatta size böyle davrandığında adı çıkar korkusuyla kendini frenlemeye başlar.

* Vakit kaybı olarak değerlendirebileceğiniz yerlere, örneğin birahanelere, stadyumlara, kahvehanelere, yani erkek egemenliğinin olduğu mekânlara şimdi daha sıcak bakabilirsiniz.

* Enflasyon ne olacak, belediye başkanı kim seçilecek, terör durdurulabilecek mi, kültür emperyalizminin boyutları ilerki yılda nerelere ulaşacak gibi katı politik sorular kafanızı kurcalarken, araya rahatlatıcı tipte sorular da karışabilecektir: bilmem ne partisinin genel başkanınunki acaba kaç santim, memura rüş-

vet yerine tuvalette bir kere verirken yakalansam memur hakkında 'rüşvet yiyor' diye işlem yapılır mı, fiili livata ceza kanunun kapsamına alınıp suçlu görülenler üstünde uygulanırsa demokratik kitle örgütleri bu olayı protesto etmek için ne tür sloganlar bulabilir... vb!

* Erkeğe değer verdiğiniz için, kendinize de değer vermeye başlarsınız. Aman nergis çiçeğine dikkat!

* Bir zamanlar nefret ettiğiniz hamamların, gerçekte birer yeryüzü cenneti olduğunu farkedersiniz. Yine de içeri girmeniz iyi olur.

* Bazı rock yıldızlarının şarkılarını daha sağlıklı hissedersiniz. Bir zamanlar erkek arkadaşlarınızla yaptığınız güreşlerin, itişip kakışmalarınızın nerelere dayandığı ortaya çıkar.

* Eşcinsellerle dalga geçenlere artık siz de hırslanmaya başlayarak gerçek 'insan hakları savunucusu' konumuna geçersiniz.

* Üretkenliğin acıya yaslandığını düşünenlerdenseniz, Aşk Acıları x 2, sizi daha bir yaratıcı kılacaktır. Kapıcınızın oğlu, bakkalın çırağı tanım ve konum değiştirecektir. Salatayı doğranmış değil de soyulmamış yiyerek doğada zevk kavramını zorlayacaksınız.

* Okul çıkışlarının kalabalığına yakalanmak, cinnet geçirtmeyecektir.

* Yatakta iş kazası sonucu 'baba' olmak, tarihe karışacaktır.

* Bir partiye giderken partnerinizin hazırlanmasını beklemenize gerek yok. Bir pantolon, bir gömlek, bir kravat, bir ceket! Beş dakika sonra yoldasınız.

* 900'lü telefon masrafınız bir anda ortadan kalkacaktır. Tabii, 'kaliteli' play dergileri de bu başlık altında! İşiniz iş!

* Eve döndüğünüzde dağınık, bakımsız bir kadınla karşılaşmayacağınızı iddia edebilirim.

* Evde yemek pişmeyecek! Bu ne demek biliyor musunuz, her akşam dışarda yiyerek aşkınızı perçinleyeceksiniz! (900'den artanlar buraya akabilir.)

* 'Bıyığın batıyor, sakalın yüzümü mahvetti' tripleri bitti! Gülü seven her türlü dikene katlanacak.

* Partnerinizin penisi sizinkinden küçükse, o güne kadar beslediğiniz bütün penis korkularınızdan, çekinikliğinizden derhal kurtulabilirsiniz. Partnerinizinkini yangın merdiveni olarak kullanın. Kurtulamıyorsanız erkekliğinizden kıllanın.

* Arkanıza yaslanıp şöyle bir düşünün: İlk defa uğrunda öldürebilecek, uğruna öldürülebilecek bir ilişki yaşıyorsunuz. Hem de tanışalı bir saat bile olmamışken. Hayır, ya belalı evi basarsa! Ya da onu kızdırırsanız ve o da evin yer yerine, her noktasına yerleştirdiği bıçaklardan birini çekiverirse... İşte, gerçek özgürlüğün ve maceranın tadı!

* 'Aybaşı oldum hayatım, bu gece imkânsız!' adlı oyun hoş bir hatıra olarak geçmişte kalacaktır.

* Pop müziğe yatkınsanız, bundan daha büyük fırsat ele geçmez!

* Eğer (böyle bir şey yalnız Türkiye'ye özgüdür ya) aktif bir eşcinselseniz, bütün harcamalarınızı kesinlikle partneriniz üstlenecektir ve siz de ısmarlanmanın keyfini çıkaracaksınız. Lütfen, utanmayın, çıkartın. Masanın üstüne koyun.

* Amme hizmetine yönelecek olursanız, hiç değilse bu şekilde ülkenize bir yararınız dokunabilir. Heteroseksüel erkekler kendilerini tanıma şansını en kötü ihtimal sizi üzerinizde deneceklerdir. Erkek nerelerinden hoşlanır, en erojen coğrafi şekil nedir gibi...

* Artık ruj, pudra, fondöten yalamaktan, emmekten ve yemekten sıyrılıyorsunuz. Ağzınızın kenarındaki mayonez mi?

* Sekste iletişimsizlikten sözediyorsunuz. Nasıl olur? Altınızdaki insan, 'Help!..' diye bağıırıyor ve siz tek kelime İngilizce bilmiyorsunuz. (Afedersiniz, bu başka bir yazıda kullanılacaktı. Buraya karışmış!)

* Heteroseksüel söylemin gerçek iktidar söylemi olduğunu kavrsınız. Artık bunaltıcı renklerdeki giysileri giyerek ciddi görünmeye çalışmanıza da gerek kalmadı.

Anüsler, penisler, hormonlar, tenler tutuklanamaz! Vücudu yönlendirme ve onun üstünde istediğimiz uygarlığı kurma yetkisine sahibiz! Üstün bir seçim yapmış olmanın sorunlarını ve zorluklarını yaşarken onurumuzdan asla ödün vermiyoruz. Belki başka şeyler veriyoruz ama, kesinlikle ödün vermiyoruz! Eşcinsellik kadın olmaya özenmek değil, erkek olmanın görke-miyle kendi evrenine yönelmektir. Bu akşam boş musunuz? Dolduralım.

bring a gun

Serdar İleri'ye

Cam bir geminin güvertesinde bulunacak ölülerimiz. Altımız okyanus. Binlerce denizaltı, başlarını kaldırıp yukarı bakacaklar. Senin bir gözün diri kalacak, benim bir dudağım. İkimizin avcunda da ipek mendiller. Nereden düşmüşüz, niye düşmüşüz, kim itmiş; bilinmeyecek. Faytona bağlı at kurtulacak. Güzel. **Benim Sinemalarım.**

Temiz bir aşk bulma yaşadık, mesela yoktu kılavuzumuz. Tehlikeyi göze alarak açıldık. Batacaktık, farkındaydık. Battık gülümseyerek. Güzel. **Sessiz Ev.**

Sen dansetmeyi seviyordun. Tek başına. Pikaba bir plak koyuyordun. O çalmıyordu ama sen oynuyordun. Ben otururdum. Oralarda bir yerde oturuyordum. Beni görmek imkânsızdı. İçimde altı katlı bir bina çöküyordu. Ağzımdan burnumdan toz duman çıkıyordu. Kuruması için rüzgâra asılmış bir çamaşır gibi salınıyordum. Güzel. **Sudaki İz.**

Her gece ayrı evlerde ayrı insanlarla sevişirken biz, yataklarımıza yeni peygamberler iniyordu... küçük periler lir çalarak uçuşuyorlardı beyaz beyaz çarşafa bulanmış siyah siyah vücutlarımızın üstünde. Yıldız saçıyorlardı. Arada bir meteor çakılıyordu kasıklarımıza. Sana uzattığım elim ile bana uzattığın elinin arasında bir yıldız kayıyordu. Gözbebeklerinden biri mars'tı, öteki satürn. Güzel. **Bir Yer Göstericinin Hayatı.**

O adam sana hiç dokunmamalıydı. O adam sana hiç yaklaşmamalıydı. O adam sana bir söz söylememeliydi. O bıçak yanımda olmamalıydı. Batacaktık, farkındaydık. Warlock, bunu seninle tanıştığımız gün asansörde kaldığımızda gelip belirtmişti. Esrarlı sigaramızdan bir nefes çekmişti. Halat incelmmişti. Altıncı kattaydık. Kat altı'ydı, sen altı'ydın, ben altı'ydım. Uyandığımda sen başucumdun benim. Güzel. **Dostlukların Son Günü.**

Son resmimizi çekmek isteyen o sokak fotoğrafçısı. Adamın üstüne döktüğüm su. Flaştaki aküden akıvermişti elektrik, bedenine. O yanarken biz kaçmıştık. Elele tutuşarak caddeler boyu koşmuştuk. Tutuşmuş iki el koşuyordu adeta orada. Birbirimizi sınırsız şımartmıştık. Güzel. **Erkek Hikâyeleri.**

Ne paris düştü sonra, ne durgun akmayı sürdürdü don nehri. Tavana astığımız film afişleri sarardı. En çok da The Doors. Sen gitmek istedin de, açmadın kapıyı. Anahtarı hiçbir yerde bulamadık. Su almaya başlamıştı odamız. Batacaktık, farkındaydık. Battık, kahkahalarla. Battık, birbirimize şiirler okuyarak. Güzel. **Akışı Olmayan Sular. Mesela.**

still lovin' you

Rast makamı nedir bilmem, hele hangi şarkı rast makamındandır – değildir; ondan hiç anlamam. Matematiğe meraklıyım çocukluğumdan beri çünkü... Sayılarla, denklemlerle ve uzayın sonsuz beceriksizliğine doğru uzayıp giden şekillerle uğraşır dururum yıllardır. Akıllıyım da! Bu yüzden tek öğrenebildiğim gerçek, ölümün geometrisi, fantastik parabolleridir; bir de ahlağın trigonometrik oranları hakkında uzman sayılabirim. Bir muhasebe bürosunda çalışıyorum. Güzel bir işim, güzel bir evim, güzel ve ölü bir karım var. Oturma odalarından biri denize bakar: O, yaz / kış çeşitli düş yaratıklarının derinlerde, gözleri bir tehlikede açılmaya hazır, tetikte uyudukları karanlık sulara... Odanın duvarlarında ailemden kalma masklar asılıdır. Acıyan, kızgın, aşağılayan bakışlarla mimikleri olmaları gereken ilk noktaya çekilmiş masklar... Afrikalı, Uzak Doğulu duygular!

Diğeri ise, yan binanın arka cephesine bitişik olduğundan, penceresizdir. İşte bu ikincisinde, aydınlatması özenle yaptırılmış, bir buçuk çarpı iki metre boyutlarında, elli santim genişliğinde dev bir akvaryum bulunur. İçinde yüz küsur japonbalığının yaşadığı bu akvaryumu **karımın intiharının** hemen ardından özel hazırlatmış, vasiyeti üzerine yakılan bedeninden arta kalan külleri de balık yemiyle bulamaç haline getirerek bu kuduz hayvanlara yedirmiştım. Onlar, benim sevgili eşimin içorganlarının hep bir tedirginliği taşıyan yokolmuş hücreleriyle karınlarını doyurarak büyüdüler. Bizi birbirimizden ayıran kalın cama burnumu dayayıp bu aç ama soylu canlılarla yüzyüze geldiğimizde, anlamlı bir anlamsızlıkla parıldayan gözlerinden, haykıran bir kadının, acıyla kasıklarını yumruklayarak ağlayan bir kadının sesini duyardım. Çenemin akvaryuma değdiği yere toplanan bu ıslak kalabalığın kaygan ve iğrenç **toplu kımıldayışı**, bana nedense hep gerilen ve çatlamasına an kalan bir yığın yağlı bağırsağın devinimini, bir avuç lumpenin soytarlıkla dağıttıkları, kararsız bir mitingi anımsatır. Aptalca birbirilerinin üstüne yığılan bu arsız ve karaktersizler, sonra hiçbir şey olmamış, hiçbir şey yaşanmamışçasına dağılır, dar su kütlesi içinde ezberledikleri sığınaklara kaçışırlar. Yosun, örter sanki korkularını... Oysa o sığınaklarda kendilerini gözetleyen bir cellat, bir ölüm taciri mutlaka olurdu ve farkedemeyecekleri bir sırada her şey bitiverirdi aniden. Hamm!

Çok kısa bir süre öncesine dayanıyor karımı sarıp sarmalamayan, onu organik bir kuyunun vahşetine, girdabına, yerçekimsizliğine iten kara gücün, yuvamızın üstüne kurulduğu bataklıktan yükselip, yatağımıza, yani koyunumuza hatta ikimizin arasına girip yatması!.. Sevişmesini bilen kişileri bulur dehşet. Gerçek ve boyutlu muydu hepsi? Bilemedim. Bana:

— Bugün de gördüm o akrebi... diyordu her dakika. Birdenbire başlamıştı bu fobi.

Titreyerek anlatıyordu:

— Erkek bir akrep bu; benimle konuşmak istediğini hissediyorum. Peşimi bırakmıyor, devamlı beni gözetliyor. Güldüğünü duyuyorum arada bir... Bulaşık yıkarken, balkona çamaşır asarken, ya da yıkanırken, ne bileyim, soyunup giyinirken o, kapının eşiğinde kımiltısız durup beni seyrediyor. Korkunç bir şey bu!.. Anlıyor musun, korkunç bir şey!...

İlkin, önemsemiyor görünümündeydim. Annesini yeni kaybetmişti. Ona yoruyordum bu masalsı hikâyeyi. Annesinin ani ölümü, yıpratmıştı onu. Yıkılmıştı da!.. Çünkü kocakarı bize hiçbir şey bırakmamıştı!..

Haftalarca sürdü kovalamacamız. Bir tek eşime görünen bu **küçük canavarı** ele geçirebilme hıncı bende garip bir hırs oluşturdu sonunda. Yeteneklerimi aşırıyordu. Yoluna koyulması gereken, üzerinde oynanacak birtakım hesaplarla cebelleştiğim bir gece sabaha karşı **meşhur şaklabanla** ben de karşılaştım...

Biraz olsun dinlenebilmek için yatakodasına girmiştim. Aralık perdeden şehrin şerbeti içeri sızıyordu... Pencereye yaklaşip bir süre aşağıya baktım... Bir şilep geçiyordu... Belki duruyordu... Belki yoktu bile... Öyle yorgundum ki kendimi nükleer bir artık gibi hissediyordum. Vücudumu bir et külçesi gibi, kirli kanın dolaştığı damarlardan yapılmış bir hamağa atmak istercesine, hızla yorganı yataktan sıyırdığım an... gözgöze geldik. Hayır, hayır! Karımın yanıma, **benim yerime** uzanmış, uyuyordu. Ne yapacaktım? Ne diyecektim? Kime gidecektim? Elimdeki gömlekle akrebe vurmaya giriştim. Vurdum! Vurdum! Vurdum! Kaybolmuştu! Yakalanamıyordu. Saatlerce heryeri al-

tüst ettik. Gitmişti... **Karıma göre** küsmüştü... Bir şeyleri, anlatamıyorum, bir şeyleri ima etmeye çalışıyordu... Söylediklerini anlamıyorduk... Sonra...

bir ay boyunca ortalıkta görünmedi. Bütün huzursuzluk ortadan kalkmış, bela, dünyamızdan çekilmişti. O gece, sabah geç kalacağımı söylediğim eşim, akşam dokuz civarlarında beni işyerimden aradı. Kekeliyordu:

— Tecavüze uğradım, diyordu, içime girdi!..

— Sakin ol... Sa... sakin ol. Sakin ol, beni bekle!...

Farkedemedikleri bir sırada her şey bitiverirdi. Havada tarçın ve anason kokusu. Hiddetli bir kedi gözü. Diri alkış sesleri. Danseden gençler, sağa sola salınarak göğüslerini sallayan kiralık kızlar. Komalar.

Arabalarındaki radyoları sonuna kadar açıp trafik sıkışıklığında rast makamı şarkılar dinleyen şişman, terli, şapşal adamlar. Frenler. Ocaktaki tencereden gri dumanlar püskürüyor. Mutfak dışındaki tüm ışıklar kapalı... Yaşam kapalı... Coşku kapalı... Allah kahretsin, tanrı da kapalı bundan öte... Doktor:

— Bu kat dahiliyeye ait., dedi, eşinizi sanırım psikiyatri servisine götürmüşlerdir.

— Yo, yo! Bakın bir dakika, dedim. Söylediklerinin hepsi doğru...

— Şizofrenik bulgular saptanmış olabilir; o yüzden onu dekanlığın yukarısındaki bölümde aramanız gerekiyor. Bahçe içinde küçük bir bina...

Koltuğunda, önlüğünün ve pantolonunun düğmelerini aralayıp oturmuş, gerizekâlî asistana:

— Karım nerede?, diye sordum. Onu bulmalıyım. Bu hastaneye getirildiğini öğrendim. Lütfen bir ilgilenseniz...

— ...

Herif, kesin domuzdu.

— Konuşun benimle, haydi!..

İçini çeke çeke:

— Ha, evet!.. dedi. Kesik kesik:

— Şimdi geldi aklıma, evet, evet, hastayı kadın-doğuma sevkettik!..

Yaraları tekmeleyen hemşireler... Her taraf balgam... Doğanların böğürtüsü. Sedyeler, tuvaletler, bok kokusu... Leşhane bir tanem burası, kurtulacağız, söz veriyorum! ...

Ameliyathaneye yeşil böcekler süzülüyor... Dev böceklerdir bunlar... Duyargalarıyla selamlaşırlar. Spotlar yanar. Fonda, Exupery'nin de içinde olduğu, kaybolan uçağın silueti belirir. Fısıltılar!.. Neşteri tutacak parmaklar önce çatırdatılır; eklemelerde biriken hava, kabarcıklanarak açığa çıkar... Ardından ilkin deriyi keserler... Yağmur nasıl incecikten kara dönerse, işte aynen öyle sızıp akmaya başlar kan...

Başhekim, elini omzuma koyup beni bir kenara çekiyor:

— Birlikte olursak onları yeneriz... derken yavaş, ürkek gülümsüyor.

— Kimleri?! Meraklanıyorum.

— Onları!..

— Ben...

— Bu mükemmel bir fırsat. Kafanı kullan. Salaklık etme!..

— Akrep...

— Birden karar verme... Biraz düşün istersen...

Anlamalı bir anlamsızlıkla parıldayan gözlerinde, haykıran bir kadının acıyla kasıklarını yumruklayan, ağlayan bir kadının sesini duyuyorum. Çıplak, zenci bir köle gibi prangasını sürükleyerek bana doğru yürüyor. Tanrım! Pranga, benim kelle!.. Görevli kapıda beliriyor.

Atılıyorum:

— Onu bulabildiniz mi, akrebi?..

— Elbette... Yalnız, akrep için erkek denilmişti... Dişiymiş!...

— Ne anlamı, ne önemi var ki bunun... diye çıkışıyorum.

Gülümseyerek:

— Karınız yaşıyor..., diyor, bu arada... baba oldunuz! Minik, minik, sevimli akrepler! Ama ne yazık annelerini kurtaramadık. Başınız sağolsun!..

beyaz leblebiler

onun portakal bahçelerinde
beyaz leblebi yiyerek dolaşan sirk kaçkını
iki ibne maymunun
atlattıkları topal trapezciyle
iklim kaçamakları planlarken
gişedeki büyük kıçlı rum kadının
yere düşmüş çingene pembesi rujuna basıp
dudaklarına doğru pis ayaklarını uzatıp
eroinden ölmüş emektar palyaçonun önünde
dönme taklidi yaparak bütün
ayaz hünerini sergileyen
o saf deli oğlana yazdıkları
aşk şiirleri bilinir
bilinir bilinmesine de

kış, orospusu karını alıp da gelir;
bir gelinlik gibi giyer tipiği
üstü açık kafeslerde dul aslan/
fil, geceye doğru uzun uzun osurur
tel cambazı, bir marlboro yakar, time okur
ateş çemberinin içinden
bu kez kendi atlar eğlence ve ölüm!
eğlence ve ölüm
sirklerde
mutlaka en ön sıralarda oturur!

sirk kaçkını o iki ibne maymunun
bu şehre gelmelerinin bir sebebi olmalı
ya birbirlerinin ellerine tutuşturdukları
çüklerin konyak kokan sinyalleri
ya da böcekler gibi içimize kaçan
sıcak taşşaklardan kavrulmuş beyaz leblebi olmalı

the logical song

dudaklarını isa'ya uzatıyorsun. new orleans'taki cazband işi ne oldu? aferin. iyi bok yiyorsun! ananın orasına otostop yapsana piç! bak, leonard cohen, muz seviyor. amen!

çekip okyanusa giden arthur cravan'ın nerede olduğunu öğrenmeliyim. her an tahrike kapılabilirim. tahrik, beni katliama sürükler, kolayca katledilirim. ama önce yargısız infaz ve yargısız insaf kalsın! amen!

fuck'n roll!! amen!

şanssız bedeviyi çölde kutup ayısı sikermiş! ağızımdan içeri AIDS'li kan dök. ben böyle intiharlardan hoşlanırım. ben esmer intiharlardan hoşlanırım. çıktığın deliğe dönmek için kadınlarla birleşiyorsun. ayrıl artık it oğlu it! amen!

biliyorum biliyorum sinead, yırtık resimden fırlayan papa gibi... arkamda mısınız sevgili yeryüzülü hemşerilerim. ben dönmeyeceğim. amen! bu gezegenden nefret ediyorum. sıkıysa sevdirsiniz. sıkıysa gerçek yüzümü ortaya çıkartsınlar. vücudumdaki zen çemberini sıkıysa dilleriyle izlesinler. biliyorum biliyorum sinead, onlar bukowski'yi iplemezler. oysa ben, bukowski'nin kıcının bir kılıru, onların peygamberlerinin sakalının kılına değişmem! ben aşka hava saldırısında bulunuyorum. terliyorum maymun kardeş. içim sıkılıyor zürafa abi. kontrbas çalan parmaklarım olsun istiyorum hipopotam yenge. ömür boyu beraber yaşayabileceğim birini hâlâ bulamadım yengeç abla. yüzeysel duyarlılıklarıyla kitleleri etkileyen, sürükleyen, sürüm sürüm süründüren sanatçılardan öğreniyorum kertenkele amca. kalbi sidik kokan insanlarla aynı adadayız sinek dayı. amen!

ellerimden başka sığınağım kalmadı bu yalnızlıkta. dudaklarının jeneriğinde geçiyorsa eğer adım, kaldırıp çöpe atalım yaşadıklarımızı. teşekkür ederim burnunu karıştıran sevgilim! teşekkür ederim orasını, burasını kaşıyan çaresizliğim! teşekkür ederim korkularıyla bilemediğim cesaretim! amen!

bir çengelli iğneye dönüşüyor sevdam
patlayan pantolon fermuarının yerine!
amen!

learning to fly

uzağa attığım ateşi
ağzında geri getirdi köpek gece...

Gövden mi var derdin var. Bir ten coğrafyasına sahip olma çılgınlığı. Etin markası olmaz. İnsanların öldürülmesi hoş bir şeydir. IQ'lar eşit olmadıkça, insanlar eşit değildir. Botobur bir ulusa faşizm ne güzel de yaraşır. Birinin ağzını yırtarak başla güne ara sokaklarında şehrin, koynunda yakışıklı tarantulalar ve semenderler. Gözlerinde saklanmış korkular, burnunda çömelmiş kokular, kulaklarında domalmış sesler, dilinde çığırından çıkmış tatlar. Dar gelsin sana aşk. Kolayla akışını. Şık ol. Bütün katiller iyi giyinirler çünkü.

Çimento duygulandırabilmeli seni, beton uyandırabilmeli artık. Uyuyan sevgiline sürtünerek mutlu olamazsın. Onun içine boşaldıktan sonra, çıkartma aletini ve işe! Rehavetle, rahat rahat işe! Spermle değil, üreyle dölle çocuklarını. Planet böyle bir generation istiyor şimdi. Tüm kızları arzula. Tüm delikanlıları arzula. Tüm çocukları arzula ve hep döv yaşlı olanları. Şık ol. Bütün katiller iyi giyinirler çünkü.

Mataranda kan taşımalsın. Ekşi, sulandırılmış, baharat katılmış kan, seni özlediğin peygamberine kavuşturur mutlaka. Gözüne kestirdiğini doğrayabiliyorsan en hakiki romantiksin. Gerçekçilik, çöktü: biliyorsun. Köle ticareti, köle pazarı ne kadar da çekici geliyor. Bırak sosyalizmmiş, haklarmış, rapso-dilermiş: bunlar hap! Sen geçmişle geviş getirerek geleceğe değil, o ana bak ve asıl dur kendi bilmecene. Şık ol. Bütün katiller iyi giyinirler çünkü.

‘Halk’ masallarına inanma. Emir alma, emir verme. Sat hatıralarını, antika seni ilgilendirmiyor bugün. Küçümsemeye alış, küçümсенmenі engelleme! Asla taklit etme. Yerinde kullanılan şiddeti savun. Isrardan vazgeçme, nazlanma ve delişmenliğini koru. Şık ol. Bütün katiller iyi giyinirler çünkü.

İçki iç, uyuşturucu kullan. Metal müziği dinleyenlerin hepsini şovenistlikle suçlayanlara karşı tavrını belirle ve onları, yalnızca burunlarını kırarak efendice ikaz et. Para için çalışma! Anafikirler, özne ve sanat üret! Kimseyle uyumlu olmak zorunda değilsin. Sevgi taşımayı da misyon sayma. Saygı duy, yeter! Gerisi, ziyankârlıktır. Karşı cinsi aşağılayabilirsin. Bu, senin bunu yapabilecek kapasitenin olmasına bağlı. Cesur,

özgür ve güçlüysen yenersin. Yalnızsan, başarısın! Aksi halde defol! Herkes kendi azrailinin pençesindedir unutma ve inkâr et tüm sana öğretilenleri. Şık ol. Bütün katiller iyi giyinirler çünkü.

Bedeninin gaz halini tasavvur edebiliyor musun? Ben, ediyorum! Eriyerek ölebileceğine aklın yatıyor mu? Hayatının makûl bir karşılığı olabilecek mi? Böyle yaşamayı sürdürürsen, pek sanmıyorum. Haydi! Tecavüz, bir değer verme biçimidir. Beni düzerek giriş anlamını kurtarmaya ve sağlıklı ilişkilerini korumak için çabala! Şık ol. Bütün katiller iyi giyinirler çünkü.

blues power

İŞİTİŞ = (

İrtifanın yitirilişi, ritmin ritüele yanaşması, kaygının nesnelere özne oluşu ve doğanın, anormali bir sır gibi saklayışı özünde;

İSTİHBARAT) =

“sarmal olanın erotik yaptırımları arttırışı; görsel emeğin, ten eşiğinde kendi mistiğini geçersiz kılması: çetelelerikiralık-meleklertutarken, romantik dizelerin kösnüllüğünün insanda merak ve yanlışı yalnızlıklar uyandırması, içerdekiler, İÇ =, aşkın içi, sağduyunun içi, ihtirasın içi, SIR'ın içi, kalbin içi: kurgulardaki – o en fazla iletişimde ortaya çıkan, ağır sahiplenme hissi;”

İRTİFANIN YİTİRİLİŞİ: tekilden çoğullamaya nüfuz, yinelenen tek bir gerçeğin, betimine yabancılaşması. Tıpkı bir kelimeyi tekrar tekrar söylemekle oluşan; travesti kelime. Periyottaki ak-

sama, bir es, onu transsemantik bir anlama sürükleyecekti. Örneğin, BEN:

Boğuk korku: korkutuluş sorusu: **ürpertinin başlaması:** kişinin gitmesi: **kişinin çıkması:** kişinin tali gövdeye uzanışı, -ışık huzmesinin parçalanarak yaratılması şeklinde, tayf-; **desen:** karşılıksızlık, saçma'nın hiç'e dönüşümü. O şahane faz. Örneğin bir müzik yapıtının hüznü, coşkulu olabilmesi ve her in-sanda aynı algıya gönderme yapabilmesi: SES'in içi. Ses'in Kişiliği. **Ses'in Usaresi:** İki tarafta da (nefes ve mana) dengeyi sağlayan: titreşen, titreştikçe anlam kazanan akış.: Söz'ün Aerodinamiği. Literatürü dışlayan akademik giyiniş.

* O şey nedensizdir. Çünkü bir şey'in bu denli (**yanılsamasız**) nedenli olması, o şey'in iktidar karşısındaki nedensizliğinin formal kanıtıdır. Karakter, sosyal rolün saptadığı, kural destekli iletişim kurma ölçeğidir. Ben'i bu başka gezegende yaşamaya zorunlu kılan **beden Ruh**, üretimi emperyalizmin, feodalizmin ve savruk varoluşun altına yatırmaktadır. Bu noktada hümanizm denen, **rayic-i vakti** düşmeyi sürdüren basit ideolojiye dayanarak, büyük oynamalara gitmenin kavram dışına kaydığı artık belirginleşmiştir. K ı r g ı n l ı k , tüm maddeyedir. **b ü t ü n e d i r**; bilgi, aldatılamaz.*

!VAKUM: Hazırlıksız yakalanılan ayrıntının kahramanlığı; bir şey anlatmak, anımsatmak: Yalan, düşgücünü geliştirir; ihanet, ideal olandır. **Ama**, hakiki, mutlak intihar olan ihanet. (İŞİTİŞ içeren)

Yaşlı Adam'ın hoşnutsuzluğu, daha gömülüp eprimeden, içinde kurtların oluştuğunu hissetmesi ve **genç otoritenin, yaygın-egemen anlayışın** çekimine girmediğini görmesidir.

Hemen öldürün Onları!!! **HEMEN!**

yaratı ve bilgisiz hürriyetin şenşakrak ivedi muzırlığı: tansiyon, koordinasyon ve liberal safsatanın kapitalist redaksiyonu: içsel müsamerenin o zorunlu zorluğu, kalıtsal inançlarla tahlil edilmiş korkunç misafir: **kurumsal olanı, denetleyici ve yönetici sıfatıyla koyunlara sokan devletin kuru yaprakları: illegal formasyon: naif ve zayıf kalan tutkularla, sonsuz yolculuğun ötesinde, sözsüz, sessiz ve sürümsüz sanrılar yaşamının tasarımı: katı hesaplaşmalar ve ekolojik depresyon, örs, sinirsel çocuk çetelerinde o felsefeden yoksun, yoksul ve tuhaf olan şiirleriyle çıkışsız, iğreti, varsayımsal, kaygısız, davasız kişilikler: anlam – dizinsel aritmi, ütopya sendromu ve farklar üzerinden hareket ederek kendi piramitinde yangınlar içinde ölen ilk imparator. Yapılanış, üst olanın melekse ve mantıksal teoremini redderek alt olanın söylemini içermeye yöneliktir. İyinin karşıtı, kötü değildir. İyinin karşıtı, fenadır. Kötü norm iken, fena görecelidir.**

yaratı, ve bilgisiz hürriyetin şenşakrak ivedi muzırlığı: salt güzelin düşsel yorumu olan estetik, sistem dışı oylumlu kaosun **terimleri**yle oluşur. Bu bilgiden arınmış şair, düzenin soyut çocuğudur. Düzenin somut çocuğu, ahlak ve din fanatığı, natura düşkün, kalıp talibi, post-marksist konuma gelmiş olan toplum bireyidir. Birey Bireyi olan ve kendinden artanı biçimlendirip yeni oluşan olgunun adını koyan hakiki cevher, imgesel plazmasında, yokoluşuna dek **kronik duyarlılığını da sürdürecektir.** Onun dışındakiler ise,

n e d e n s i z d i r l e r ,
y ö n s ü z d ü r l e r ,
i l k e l d i r l e r .

runaway train

Müzik çok çalıyordu. Aşırı bakıyordum. Bir sağa, bir sola eğilip sallanarak ne hoş dansediyordu yağmur ve gözlüğümün camları. Yürüyordum. Yoldan geçen ilk arabanın altına atıp kendimi.. kesinlikle mükemmel ezilecektim. Ertesi sabah kahvaltıda arkabahçenin çocukları, ekmek dilimlerinin üstlerine İskender Ezmesi sürecektlerdi. Lezzetli olduğumu biliyordum. Farkındaydım: hoşlandığım hiçbir insana demokratik haklarını teslim etmiyordum. Onlar da azılı yolculuklara çıkıyorlardı. Tek başıma geldiğim yeryüzünden yine tek başıma çekip gidecektim. Hem de hayatım boyunca bir penguen okşamamışken henüz! Sürekli geceleri çalıştığım için, sık aralıklarla çay içiyordum ve mutfağa fincanımı doldurmak gayesiyle her adım atışımda ışığı açtım mı hamamböceklerinden özür diliyordum: 'Afedersiniz, ben de sizi bir türlü uyutmadım!' Yani bu kadar duyarsız ve alçaktım!

Farkındaydım: hoşlandığım hiçbir insana naz yapamıyordum. ‘Ellerim Yukarı!’, diye bağıırıyordum, ‘Ellerim Yukarı!’

O’nu çok sevmiştim. Ama o şimdi kişiliğine saldırdığımı düşünerek üzerime gelecekti ve beni belki dövecek, belki de öldürecekti. Kaşlarını çatacaaktı. Benim için değişmeyecekti. Hâlâ güzeldi. Bıçağının ısıltısı gözlerinden alamadığım gözlerimi kamaştıramayacaktı. Bu, mazoşizm olamazdı. O’ndan seks, para, gelecek, itaat, sadakat, kısaca hiçbir bok istemiyordum. ‘Nasıl-sın?’ diye sorsun, cevabını bile beklemeden uzaklaşsın: Yeterdi!

Farkındaydım: hoşlandığım hiçbir insana başkaldıramıyordum. O’na duyduğum duygu, onun adına yorucuydu. Haya-tımdan asgari ücret bile kazanamıyordu. Ben, meclisten çekilmesi gekeren bir vekildim açıkçası. El ele dolaşan, parklarda oturan liseli âşıklara fitilken imrenir olmuştum. Dokunulmazlığımı, acı-masızlık kaldırmıştı. Aldırmıyorlardı. Yo! Yo! Bu sözcüğü bir kez yazma gafletinde bulunursam, okuyup geçeceksiniz. Aldırmı-yorlardı. Aldırmıyorlardı. Aldırmıyorlardı. Aldırmıyorlardı. Al-dırmıyorlardı. Aldırmıyorlardı. O da aldırmadı. Aldırmayınca da içinde besleyip büyüttüğü, bir zamanlar benim boş bulunarak döllediğim nefreti doğuruverdi. Yavrumu, o nefreti bana göster-meye gerek bile duymadı. Küstü. Dava açtığımda da beni belki dövecek belki de öldürecekti. Hayır! Dövdürtecek ya da öldür-tecekti! Çünkü.

Farkındayım: bir insan asla açıklamada bulunmadan bıra-kırsa birini, o bitiş, bir nükleer patlamadır ve radyasyon bulaşır bütün gerçek sevenlere!

sen ne zaman istersen saldır: silahım yok benim!
sen ne zaman istersen saldır: benim ellerim yukarı!
sen en zaman istersen saldır: ben yalnızca ve yalnızca sevdim!
sen ne zaman istersen saldır: tekrar ölmez ölümler!
sen ne zaman istersen saldır: ölme hususunda ben de
sana yardım ederim!

sen ne aman istersen saldır: bak, yanılmamışım işte
duyarlıymışsın

serin reddetmene rağmen
o zamanlar
benim
savunduğum gibi,
hiç değilse
saldırabilecek kadar
duyarlıymışsın

sana çok teşekkür ederim!

don't you cry tonight

-oğünevebirçocukattım-

yoketmeyekararlıydım
onubulduğumdasonderecesarhoştu
kalacakbiryerarıyorduveçokdamutsuzdu
elimibiranahtarlıkigibiuzattımanahtarellerine
aldımyaptığımyuvayagetirdim
ormandaydık
yuvadanedenhiçpencereolmadığınısormadı
yatırdımhemenuyudu
çıktımkozanınağzınısıkıcakapattım
benbirtırtılıcıydım

mut suz çocukları kozalar a yerleştirir m rlerinden çalar
a ma bir ke le be ğe d n ř p k  sa da ol sa hu zurlu bir ka  ğ n
ya çay p ren ğaren k kanatları la lmelerin i sa ğ la d m

bir ğ n çok mu tsuz bir k  ře da ğ lar ken si ze ya k la ř r ken
g  r  r sen iz be ni l  t fen ko rk ma y  n
ben de me tal bir ke le be ğ im

doğal iki

Uzun zamandır bu evin çiçeklerine su veren olmadı. Tozun gelişigüzel giydirdiği eşyaları, eski bir kentin şenliksiz, ölü kadınları kuşattı. Masalsız, dul ve sevgilisiz. Yağmur yağıyordu. Ne Ahmed Hamdi ne de Reşat Nuri: bu evin ve hikâyenin kahramanları tasarlanmamış, bir parça aceleye gelmiş, kendi trajedilerinin-muhayyilelerinin köleleri olmuşlardı. Mesele sarı da değildi. Oda'nın her yerine dağılmışlardı, önlerinde durdukları pencerelerden aşağıdaki okulun bahçesini, orada saçışan çocukları seyrediyorlardı. Hiçbiri çocukları sevmezdi. Öpmek yoktu. Dokunma duyusu bastırılmıştı. Yağmur bilakis duruyordu. Yağmur, asılı damlalarıyla camların yüzeyine koşut duruyordu. Aradaki boşluktaki hava, belirsiz bir pompa tarafından süratle emiliyor, yerine kükürt dumanı püskürtülüyordu. Bu, son trafik kazasından beri sürekli, belirlenmiş bir ritimle tekrarlanıyordu. Kükürt dumanı, kişiliklerine göre kahramanların –ki

sapmalar bile uzmanlarca anında saptanarak olası bir yanılığ-
dan kaçınılacaktır-, farklı bir renk alıyor, renk yedi ceddine par-
çalanırken yerini diğer renklere bırakıyordu. Çiçeklerin, kükürt
dumanına bakışlarını değiştiremezdik. Uzun zamandır.

Çocuk, boyama kitabını bana getirdi. Az önce çiçek düşün-
dan çıkmıştım; üzerimde iri zambaklı bir bornoz saklıydı. O'na
güzel bir kurşun kalem verdim. Henüz on üç yaşındaydı ve göz-
leri açılmamıştı. Bornoz açılmamıştı. Kurşun kalem açılmamıştı.
Kediydi. Saçlarını taradım. İki saat, iki kez saçlarını taradım. İki
saaat, iki kez saçlarını taradım. O'na neden **iki**'yi anlatmayacak-
tım? Hâlâ anlamış sayılmam. **İki**'nin sözkonusu olduğunu ileti-
şimsizliklerden, en büyük labirentlerin bu kümede biriktiğın-
den, 'boyanmamış bir resim' ile 'az sonra boyanacak ve boyalı
olacak olan aynı resim'in arasındaki çıkartmanın sıfır diye ad-
landırılmayacağından, sıfırın o ilişkide **iki**'ye eşit olacağından,
=**in** ise bir küsüş işareti olduğundan, o üst üste **iki** çizgiden
meydana gelen =**in** kopuşun katalizörü olduğundan o çocuğa
neydi. Çocuk, boyama.

Oda'nın duvarlarında özel bir mekanizmayla dönen kesik
hayvan başları bulunması ve evin beyinin çatıkasında çeşit çeşit
bıçaklar, çakılar, kasaturalar, satırlar bileylemesi cinayetleri ay-
dınlatmaya yetmeyecekti.

Sonra, sonra gelirim. Sonra ansızın mavi kapıyı açar gelirim,
dedim. Sonra ansızın mavi kapıyı açıp geldiğimde sen ansızın
yeşil kapıya kapatıp gitmiş olursun. Mesele sarı da değil. Canım
benim. Sonra ben de pencereye bakarım. Kükürt dumanının **iki**
yapışına. Camı görürüm. Canım benim. Ben her şeyin camını

gören bir kâhinim. Biliyorsun, bu eşyalara üflemdir. Gökyüzüne geri çekilmektir orduyla birlikte. Şuh, şeytani bir üfleyiş yıkar, yıkadıkça epritiir dudaklarımı dudaklarım. Sen benim dudaklarımı da unutmuşsun. Sen, Melik'in dudaklarını da unutmuşsundur. Kalın, içbükey, kash dudaklarını. Çoğu kez dışta tanrısalımdır da. **Kanatlarımdan başka yitirecek bir şeyim yoktur. İki tane siyah kanat.** O vakit, kekelerim. Başka gezegenlerdeki yerleşim bölgelerimle, üstünlüğünü yitirmiş mizansenim ve yalınlığımla diyalektik hatamı, ormana girerek yenilerim. Oradayımdır. Melik'in mâlikanesinde. Bahçedeki aslanları, yılanları, dev böcekleri yerçekimini yokederek atlatırım. Hakikati bir ben tasarlarım. Melik'in, evin beyine getirdiği sandığı ve sandığın anahtarını göğsüne sokuşturduğunu gördüğümü kimseye söylemem. Hakikatin kusurlu taraflarından da kaçınırım kimi kere. Canım benim. Sonra, sonra gelirim.

Ahenkle kış başlar. Genç erkek Melik ellerini yıkar. İncecik parmaklarını sabunlar sabunlar. Metinler hazırlıyordur oysa: asit ve açılmayan mektuplar üzerine. Hayduttur hayduttur. Prokrustes'in biri küçük, biri büyük iki karyolasını çalmıştır. Sürahideki suyla evin çiçeklerini sular. En fazla suyu da kardelene döker. Kadınların şallarını düzeltir, omuzlarında duran örümceklerini. Boyama kitabını alıp, sayfaları alelade bir üslupla çevirir; aynı zamanda bir alfabetir bu. Kayıp bir dilin, hislerin – sezgilerin, altetmelerin alfabetidir. Kendine hayali bir kadeh moka likörü koyar ve oturup metinler yazar. Daktilo sesi tüm malikâneyi ve evi doldurur. Ev, malikânenin çemberindedir; bir tür yarıçaptır. Başka bir sarı genç erkektir artık Melik. Kentteki televizyonların, radyoların, teyplerin hepsi açıktır. Açık sarıdır. **İkiz**'inin, içine yuvarlanışının bu kadar sürmesinin, matematik-

sel bir randevu ile teması mı vardır? Spiral kadehteki moka li-
körü, kükürt dumanını görünce köpürür. Ve öğretmenler hak-
kında yazması gerekmektedir. Ne ilkokul ne de lise; yalnızca
araya sıkışmış, adları nisyana karışan ortaokul öğretmenleri hak-
kında. Örneğin evin beyi hakkında. Ahenkle kış başlar.

Cam, camı taşımaz; ikisi de kırılır. Hangisi hangisinin üstüne
düşer ve zedeler, zedelenir; hangisi hangisinin dışarı baktığı cam
olma özlemindedir; hangisi hangisinin toprağını emecektir, üf-
lenişini kükürten soyacaktır; hangisi lam, hangisi lamel? Cam,
camı taşımazdı Melik. Uzun zamandır bu evin çiçeklerine su
veren olmadı. Önce kardelenler öldü, peşisıra manolyalar, me-
nekşeler ve narçiçekleri. Kadınlar ölü çiçekleri alarak, ben içeri
girerken dışarı doğru yürüdüler. Çatıkataına çıkan merdivenin
iki yanına dizilerek bir şarkı söylediler:

'kanlar içindeki kalbimizi
Avucumuzda ormana götürdük
İç gökgürültüsünün intihar süsü verilmiş
Yanlış Melik'ine sıcaklar sürdüğü
Çok sahipsiz gecede, gemisini batıran kaptan!
Halbuki, Meçhul Bey'in yarım aşkı
kararsızlıklarda hedefte: Huzurla. Yok.
Mecburi sevdalarda ilke alışverişi
— Hey bak biraz dikkatli ol,
Neyi merak eder sarmaşık üstkattaki
Girişkatındaki bisiklet hırsız kızan
Ağlamasın pazar sabahları ama!
Bitmesin son trafik kazası'

Ben eski bir erkek çocuğum; Melik'i o deniz yolculuğunda tanıdım. Ülkemden ormanıma dönüyordum; ehlileşememiştim. Taydım. Yelelerimi uzatmış, gözlerimi büyütmüş, ağzımı genişletmiştim. Kuyruğum kopuktu. Melik, seni hatırlıyordu: Yanılmıyorsam Pamuk Prenses'i öldüremediği için bir ceylan kalbini getirmişti sandıkta evin beyine. Tek şart koşmuştu: Anahtar iki'sinde de korunmayacaktı, anahtar o okulun bahçesine gömülecekti. Ta ki kükürt dumanı, bir camın bir camı taşıyabilmesini gerçekleştirene kadar. Basamaklarda ağır ağır yol alıyordum. Evin beyine edecek iki çift sözüm vardı. Çünkü ben eski bir erkek çocuğum.

— Melik nerede? Ürpertiler ve gezginler nereye gitti? Kadınlar neden kesiyorlar o çocukları okuldan kaçıklarında?

— Melik o çocukları okulun bahçesine gömmeye hazırdı. Ürperti O'nun gidiş rüzgârıdır ve gezginler ki uçuşan şeytan zerrelidir senin aşkına, sesine.

— Melik dönmeyecek mi? O da mı sarı bir trafik kazası geçirecek?

— Melik dönmeyecek. Giden rüzgâr nasıl geriye dönebilir ki. O da, ormanda sarı bir trafik kazası geçirecek. Sonbahar çarpacak O'na. İlk önce dudakları sararacak elbette. Yaşlı halinin genç halinin ikizi olduğunu öğretecekler O'na. Hayattan zevk alamayacak. Kalbini malikânesinin balkonundaki kardelen sakısına dikecek.

— Peki ya Kedi ve boyama kitabı?

— Onları sen geri istedin. O dili benimseyip, artık o dille konuşacaksın. O Kedi, senin yanışından çıkan kükürt dumanıyla boğuldu, o duman evdeki bütün kesici aletleri körleştirdi, paslandırdı. Camları buğulandırdı. Camların birbirlerine bakan

yüzlerini buğulandırdı. Okulu göremiyoruz. Trafik kazalarını seyretemiyoruz. Tanrı da bizi izleyemiyor. Devlet rahatsız oldu. Kadınların sesi kısıldı o dumandan. Melik mutsuz. Melik şahane mutsuzluğuyla cömert yalnızlığını ikiye katladı. Sen de sarını alarak yeşil kapıdan çık, kapılar mavisine kavuşsun.

— Bizi sarı mı ayırdı?

— Hayır, sarı bir benzetmeydi. Kedi, tüm resimleri sarıya boyamış. Haydi, ödevini bitir.

Kadınlar şarkılarına devam ettiler:

‘Bak işte gidiyorsun, orman olduğu yere diz çöküverdi
Yangına girdin, depremden çıktın, selde yıkandın
Kalbini bir sandığa kilitleyip biryerler’e bıraktın
Şu esnada anlamsız, sevişilinmeyebilir
Anlamı bulunmuyor, varsın akıldan çıksın baht
Bak işte gittin, çocuklar ilk kez yaşlandı’

Ben eski bir erkek çocuktum. Kendimi orda unuttum.

living in another world

Heteroseksüellik: Tek kefeli terazi ekonomisi.

Fetichisme: Simge grameri.

Pygmalionisme: Çekicin örse duyduğu platonik aşk.

Zoophilie: Evrime yönelik nostalji.

Onanism: Biyolojik Kuğu Gölü Balesi.

Ondirisme: Erotizmin sıvı hali.

Biseksüellik: Ölümsüzlük burjuvazisi.

Pederastie: Cinsel varoluşçuluk.

Narcissisme: Bedensellik ilmi.

Pornographie: Depremin E.K.G'si.

Mixoscopie: Kıymalı makarna.

Homoseksüellik: Pembe koridor.

Transvestilik: Berlin.

Transeksüellik: Ten terziliği.

Sadisme: Gezegene girme uğraşı.

Masochisme: Gezegenden çıkma uğraşı.

Pedophilie (Pederose): Kanlı emzik.

Necrophilie: Mumya vals.

Exhibitionisme: Show mikadosu.

Triolismus: Vahşet tiyatrosu.

Inceste: Kromozom yahnisi.

i hate myself and
i want to die

Kimseyi ilgilendirmeyeceğini sandığım bazı şeyler var. Arada bir vücudumdaki bütün kılları tıraş ederim ve ayna karşısına geçip kendimi seyrederim. Bu, Wittgenstein kadar masum ve septik olmadığımın kanıtı sayılabilir mi? Değinebiliriz.

* * *

Okullarındaki bir panele davet etmek için aramıştı. Sesi, it-haldi. Telefon sonrası buluştuk. Gereğinden fazla güzeldi. Sağ elinin tırnakları uzundu. Saatlerce konuştuk. Daha doğrusu o konuştu, ben seyrettim. Yine biraraya gelecektik. Zaman O'nu gösteriyordu. Hoşlandığımı açıkladığımda sakın sakın içini çekti. İlk kez şiirlerimi okuduğunda beni kız sandığını ve bana bir şiir yazdığını söyledi. Uzattığı ajandadaki şiiri okudum. Şii-

rin altındaki ithaf, **her ihtimale karşı** sonradan karalanmıştı. O, bir **abi** arıyordu. Ona abi olarak şehirden çocuklar seven, kız kulesi âşıkları şairler önerdim. Hükümetten çekilip gitti. O gece **çok** içtim. Ben **asla** masumiyet mükellefi olamam.

* * *

Bir caz-barda tanışmışız. O gece yanımda olan kız arkadaşım hatırlatıyor. Onunla bir randevu ayarladığını ve beni bekliyor olabileceğini söylüyor. Koşarak gidiyorum. Karşılaşıyoruz. Karşılaşamamız, ayyuka çıkmıyor. Oldukça usta. Her şeyi planlamış. Başarıyı ve parayı seviyor. Benimle balığa çıkmaktan korkuyor. **Pantolon Balığı** düşkünlüğüm, onu ürkütüyor. Damağına saplı zokayı sökmeye çalışmamı anlamıyor. Beni terk ederken uzun uzun arkasından bakıyorum. Çok biçimli bir kıcı var.

* * *

Ona şiirler yazıyordum. Sevmiştim. Diğerleri gibi değildi. İkimizden biri, farklı cinsiyette olmalıydı, tipinde itici bir vecize patlatmıştı. Duyduğum kadarıyla, akıl hastanesinde nevroz bölümünde, dili bir karış dışarda, yatıyormuş. Ölebilmiş. Hayatta kalabilirmiş. Artık kendini iyi telaffuz edemiyormuş. Özgürlüğünü de kaybetmiş. Damarına elektrik enjekte edebilmeyi o kadar isterdim ki.. Bence bu maç, berabere biter.

* * *

Yazıyordu bir başka kentten. Sıkıldıkça ve sarhoşsa, sokaklarda altına işiyordu. Belli bir mesaj peşinde koşmuyordu. Bütün romantik parçaların hayati işlevlerini kanıtlamaya çaba-

lıyordu. Pop parçalarına uyuz sözler yazarak komik duruma düşme uğraşımı anlayamıyordu. İçimde bir doğa parçası kalmıştı. Cerrahi müdahale fayda etmemişti. Yazıyordu bir başka kentten. Ya annesini sevecekti ya da beni. Kim bilir, hâlâ düşünüyor.

* * *

Sahildeki bir semtteydi gettomuz. Üç katlı bir evdi. Her katta iki oda vardı ve herkes birbirini seviyordu. Herkesin teybi ve kasetleri ayrıydı. Herkesin ümitsizliği ve doğrusu ayrıydı. Bir gün, içimizden biri öldü. Bir gün, içimizden biri eroinden öldü. Profesyonel junkie olması, cinayet ihtimalini gündeme getirdi. Polisin yeni mücadele yöntemi. Kendi adamları aracılığıyla piyasaya eroin yerine zehir yaymak! Ölüyü evde bırakıp şehre dağıldık. Vedalaşmadık. **Biz bir tek kendimizle vedalaşabiliriz çünkü.** Birimiz orospu oldu. Şizofren bir orospu. Erkek orospu. Öbürü tecavüze uğradı. Öteki kuş gibi düştü. Bense ilk birahaneye girip kavga çıkarttım.

* * *

Merhaba yalnızlığım! Yepyeni sözcükler, palas pandıras düşler taşıyorsun bu defa da yanında! Coşkulu nabzını hissediyorum. Bedenimin isteğin kadarını alabilirsin. Senden sadece ideallerimi saklayacağım. Geri kalanını emip sindirebilirsin. Mavi arzulara açım! Şehre lüzumundan fazla sokulduğumun farkındayım. Bir çizgiroman kahramanı vardı bir zamanlar, kimsenin çizmeye cesaret edemediği. En iyi arkadaşımı o benim. Birlikte savaşımlara, gazodalarına girmiştik. Kaç el bulurdu gövdesinde, şimdi hatırlamıyorum. O öğretmişti bana:

'Bir gün bana ihanete kalkışacak olursan, beni, sana emanet ettiğim silahla değil, kendi silahınla vur!.'

Bu söz, çok önemliydi! Başımı  ne eğmiştim. Hem onunkini hem de kendi silahımı çoktan boşalttığımı s yleyememiştim bir türlü ona. Çevremizde kayıp çocuklar yaşıyordu hep. Kayıp  ocuklar, zembereklerinden boşalmış, harikul de maceraları kayıtsızca yaşıyorlardı. Dudakları, gülümsemeye g d ml yd  onların. Oysa şimdi biz, **senle ben yalnızlığım**, koskoca evrene kalbimizle kafa tutarken, heyecanlarımızın ne kadarını hakediyoruz, bilmiyorum! Onlara  şıktım! Tertemiz gururları, kayıtlara geçirildi! Artık her hafta kendime mektup yazmayı bırakabilirim. Teflon tenimi sevgililerimin koynuna batırabilirim. Eski yüzümü aramaya çıkabilirim. Suçüstü yakalanan cesaretim, bütün iddiaları bugün kabullenebilir! C zdanımdaki vesikalık fotoğrafları d ş rebilirim. Her semte bir resim d ş r m.  izgiroman kahramanı dostumu, esrar dumanıyla hamile bırakabilirim. O, bebeğini bir oyuncak i d kk nında rahatça düşürebilir. Beni ellerimden yarala yalnızlığım!

sounds like a melody

'Sevişmek istiyorum!.' diye bağırdı kadının teki açıp ayıpça bir apartmanın altıncı katındaki degman! degman! pencereyi.. (Bilinçsizlik marşıyla iki saniye saygı osuruşu.) Çıplaklığının sıska muskaları: memeleri ve keskin kırık omurgası: kel cinsel organıyla etten bir tabut gibi , orada, ve tutuşturulmuş zevkin erimiş yağlı -boya- kası dudaklarında fazlaca salgılandığından toplanmış ıslak, vietnam sözcükler, az hıçkırık, çok gülümseme, çokça küçümseme bilhassa bu arada. Çocuklarsa alkolik, yaşlı kertenkeleler biriktiriyorlardı o sıra yarım bırakılmış inşaatlarda.. Hepsi de **başbakan çocuğu**du. Dişi fenomenin gözlerinde şeytanla tanrının aşırı samimi olduğu günlerin pırıltısı ve dağınık, hep dağınık kirlenmiş dulkurusu saçlarında ortodoks bir **ilk yaz şikâyeti**, hüznün - küfrün mor gülü; sanırım, devamlı bir sahiplenme güdüsünden ötürü, $e = m.c^2$! Bütün ağaçlar ters bü-

yürdü. Tuba, haketmediği halde cennette olduğu için tıpkı bir devekuşu gibi aklın ürünü meyvelerini gizliyordu.

Ya şu kaypak bakışlar: masum bir kiralık katilin üvey yüreği gibi heyecanlı-delikanlı-dakik, yapı yapış bakışlar. Yörüngeye giriyorum. Yerçekimi de değil, tençekimi bu besbelli. İpe çekiliyorum. Ölümler nasıl ölmüştür, öyle diriliyorum. Eşyasızdı cesetler, cilasızdılar, fazla kullanılmaktan yorgundular; onlardan başkası da ilgilenmedi o çığlıkla. Hatta kadın düşürüverdi ağzının kenarındaki darmadağın, kocasız, zımparalanmış zampara pembeyi. Sıyrıldım, harekete geçtim. Pembe de hani kuyrukso-kumu uyuğunda bir haz rengi. Ben ise renk profesörü. Saçsız tanrıların peruğu ya da kuğu gölü balesine iki biletti sevinç. Sevinç, aslında, tamamen bir caz hadisesi! Bu da son öykü, bu son mason dürtü, bu son kemiksiz yahudi şehir, bu son uyum. Et devlet'in vatandaşlarıydık ya o spotta, fırsattan istifade, bir şizofren yıldız kaydı. Çabuk! Bir dilek tut! Benimkini tut! Sıkı tut! Bırakma! İntikam alacağım. Nefr'et ediyorum. Ben de kahraman olacağım. Degman! Degman!

jungle love

O gün çok işin vardı eve epey geç döndün yatmadan önce kanı yaptın bir bardak şeftali suyu içtin yatağının başucuna asmış bulunduğun metallica posterinin önünde bir süre dua ettin aferin sana uzanır uzanmaz uyudun uykunun en dönemeçli yerlerinde görmeye başladığın rüyada başrolde ben ve keyfi seçtiğim çocuklar oynuyorlardı ben dediğim elbette bildiğin 'ben' değildim 'ben' hani şu vücudun muhtelif farazilerinde boy gösteren o koyu renk noktaydı çocuklar yeryüzündeki o beni tırnaklarıyla kazıyıp çıkartmaya çalışıyorlardı çocuklar için bu büyük eğlenceyken senin için şüphesiz korkunç bir kâbustu ter içinde uyandın uyudun uyandın arası topu topu yirmi dokuz dakikaydı kalktın herhangi bir numara çevirdin karşına gecenin o saatinde telefonda kedi sesli bir delikanlı çıkıverdi ona fazla kanı olup olmadığını sordun seni yanıtlamadı yine uyandın bu da rüyaymış gidip bir duş aldın düşün bir kıyma makinesi ol-

duğunu ve alttan sokulan denizanalarının incecik borulara ayrılarak parçalandığını ve üzerine su diye aktığını hissedince yine uyandın pes bu da rüyaymış salona geçip televizyonu açtın televizyonda kendi salonunda oturmuş televizyonda kendini seyrettiğini gördün bunun üzerine yine uyandın bu da rüyaymış galiba bu uykudan ve rüyalardan artık uyanamayacak- tın kaşık gibi içiçe geçmiş uykuların ve rüyalarınla sen artık bir.. uyandın bu da rü

ben çok güçlüyüm ben altilmem ben doğaya hükmederim ben kainatı yönlendiririm ben duygularımı koştururum ben bütün bilimlerin en büyük buluşuyum ben istesem yokederim ben istesem bütün kaburgalarımın bir kadın çetesi yaratabilirim uyku dişidir rüya erkektir dişi komadır erkek varlıktır dişi bataklıktır erkek denizdibidir erkek dişi üzerine tahakküm kurmaya kalkışmayacak kadar donanımlıdır dişi yanıtızsızdır erkek daima dikkat sorusudur bu da rü

rüya tabirleri adlı kitabın yazarıyla randevulaştık ama kitaba göre rüyada bir rüya tabiri kitabı yazarıyla randevulaşmak ölüm demek bu da rü

rüyanda onu göreceğini
ona haber vermedin

the sea still sings

Oktaý'a

Abartıdan yana olan, çirkin veya olumsuz bir uyumdu aşk. Hâlâ ateşi bulamamış insanların gözlerindeki tedbirsizliğin karmaşası, dudaklarındaki vahşi at sürücülerinin büyüleyiciliği. Lacivert bir kanaviçeyi andıran denizin –ki herhangi bir geceleyişti- usul usul kıpırdanışıydı aşk. Havanın suya değişindeki akıntılı esindi. Anlamalı bir bulantıydı.

Düşüncenin ebe olduğu bir saklambaç oyununda, vücudun karanlık oyuklarına dağılmış duyularının peşine düşmüş, yaşlı ama atletik bir babanın dramatik, abuk sabuk portresini çizdi.

Taştan yontulmuş kafatasına tutkularla tutturulmuş sırça etlerle oluşan yüz! Dişi bir elmacık kemiği ve iletişimsiz, iri, pel-

tek bir dil! Ne büyük libidoydu o. Aşk, yarım bırakılırken sakat kalma tehlikesi taşıyan gizemli bir doyum anıydı. Ortalıkta çı-
rılçıplak dolaştığı halde kimsenin el süremediği, buna cesaret
bile edemediği taze bir orospu!

Gün döndü, aşk bazen tanımsız da kaldı.

Ben de sevdim.

O, şimdi, orada uyuyor gibi..

İlgisiz.

Hava serin.

Marifetmiş gibi..

Güzel bir esinti bu.

Kırk bir esinti.

Sonu yok.

Coşkulu, ukala bir esinti.

Yalnızca kanlı bir karanfil vardı.

Kan, ya karanfilin içinden ya da onu uzatan elin kolla bir-
leştiği yerdeki derin yarıktan sızıyordu. Yeşildi, ağırdı kan. Işığı
yediye bölüyordu. Elde kalıyordu sıfır.

Sıfır çığlıktı.

Sıfır tarz görünüm. Görürdüm. Görürdük. Zamansızlık'a
abazandık. Hayatımız istisnaydı.

— Notlarımı buldum dedim.

— Nerede dedi.

— O gece çocukparkında düşürmüşüm. Tahteravallinin
yakınında.

Kesik bir çocuk kellesi buldum... sonra, dedim.

Tırnağı kapı pervazına takıldı, kalktı. Dibi kanıyor. Mu?

Koptu. Acı.

Yo! O, orada uyuyor gibiydi, bence.

— Sesin iyi gelmiyor, parazit mi bu?

— Hayır, Panait Istrati veya O'Henry..

— Peki. Seni ararım.

— Böyle yarım..

— Tamam, oldu. Kapatıyorum. Ne zaman görebileceğim seni?

— Şart mı?

— Belki..

— Cevap vermek istemiyorum. Zorluyorsun beni. Yoruyorsun.

— Onu mu soruyorsun, dedi arkadaşı.

— Bilmiyorum.

Ayrıntılar yeterli. Şaka bu, caz bu, değil mi?

Ciddi dediler. Gitti dediler.

Altına uzandığımız ağacın dalları tümörlüydü. Öyle düşlemişim; annem söylüyor; uyanır uyanmaz adını haykırmışım. Haykırdım. Anımsamıyorum!

Onu uyurken seyretmek, bilincinin şifresini çözmek, gözkapakları altında –gecenin bir yarısı kıpırdayan– yavru cinler... Ne soytarılıktı. Ne orospucaydı. Başarılı kurgulanmıştı.

Uzun uzun, darmadağın kusmuştu.

İlk kezdi kadın.

Bacaklarını, hafif aralamıştı;

durmuştu delikanlı;

bacakları, bir şey söylemek için aralanan bir çift dudağa benzemişti. Yağlı bir ağızdı. Garip bir sıvı vardı. Kara, kıllı, pis bir lağımdı oradaki. O, kazanmak için oynuyordu. Delikanlı, kendini zorlayarak, önündeki çirkin kuyuya bakmamaya özen göstererek çükünün kalkmasını önlemeye çalıştı. Eve döndüğünde ağlıyordu, ağlaya ağlaya kustu. Gün kıvrıldı, utanç bazen tanımsız da kaldı.

Ama,

O'nu uyurken seyretmek.

— Olanaksız, diye mırıldandı. Biz sevişemeyiz belli...

— GEL!

— NE OLDU?!!

— MİDEM BULANIYOR... (**Anlamlı bir bulantıydı.**)

— SEN SARHOŞSUN!

— GEL!

— NERDESİN ŞİMDİ...

— BİLMİYORUM... (**Kekelemişti.**) ... KAYBOLDUM...

— DEMEK ÇOCUKPARKINDASIN. KAYBOLDUN MU ORAYA GİTMİŞSİNDİR.

— BEN... BEN... BEN BURDAYIM!. GEL!

Sevgilimin saçları, zifirin edebiyatıydı. O, puslu, reddi güç bir suskunluğun sultanı; o, peygamberlerin kolsaatıydı. Sahteydi biçimleri, aslını göğsünde gizlerdi. Cumhuriyet ilan edilmişti me-meuçlarında. Üstünlüğüm, cesaretimdi oysa. Parçalanacaktı en sonunda mutlaka, matemim. Gerçekten sevecektim onu.. Yatacağık da! Böyle sürerse eğer düşüncelerim, ruhum mor bir bağırsakta morötesi bir tenya rolünü üstlenecek! Dokunabilmeliyim ona. Dokunursam, seziyorum, çıktığım yolun toprağına dönüşecek gövdem. Tanrım! Açlığım, tok oluşumdandır. İnsan, lütfen! Beceriksizliğin puşt deyimleriyle ve kudretsizliğin olgunlaştıran deneyimleriyle soracağım kendime: Nerdeyim? Nerededir o?

Burası bir sergi salonu. Köşelerden birine çömelmiş, sivrileşen dizilerimi kollarımla sarmış, vücuduma doğru çekmişim -dans mı bu / çingene tangolarının ve ölümün nü tablolarının

efendiliği, seçkin gizemi! Boşlukta bana yaklaşan radikal bir gözbebeği!

Sevgilim!

Genleri genişleşmiş, renkleri gençleşmiş biriydi o!

Bach'ımdı o benim! Sabahımdı, eyvahımdı. Evhamımdı o benim! Ham bir rastlantının akli başında yorumlanışydı, olası ki, kurtuluş! Coşku ve heyecan, düzüşme ve erdem tufanıydı. Zevk mevsimiydi. O, yalnızca şiddetsiz ve susuz.

O, bir tekil-bir çoğul. Benim miydi?

Kerhaneler doluyken, bu şehir çok sevimli...

İnsanlar konuşmadıklarında ne kadar güzeller...

Kıyıya gittim.

Elimde, yanan bir gaz lambası. (Kim bilir kimindi, kimden çaldımdı bunu.)

Suya baktım.

Tiksinerek suya baktım.. Suya, huzursuz; suya, surat asarak-omuz silkerek.

Baktım.. Baktım..

Binlerce gri denizanası; hepsi de çukurlarından tutup çıkartılmış, sonra kamyonlarla buraya getirilip suya dökülmüş, rengârenk bir sürü göz gibiydiler. Deniz inceden beni süzüyordu.

Yanıbaşımda sevgilim duruyor. Onu seviyorum. Her kuvvetli yaratık, güçlü olacaktır, diye bir kural da yok... Dostlarım! Pezevenkler! Yalnız bırakmayı felsefe haline getirebilmiş nadir kişilerdi. Bu yüzden onlara daima korkunç bir saygı beslerim. İtoğluitler! Nasıl saçmalıyorum. Nasıl?

Yanıbaşımda sevgilim duruyor. Meryem'in omuzlarına, alnına çivilenen gizli isterik bukleleri: sevgilimin molekül yapısı!

Birden bir vapur düdüğü, bir ıstakoz sesi...

dönüp

sarıldım.. Çıplak boynunu öptüm, anadan doğma çenesinden

ya... vaş... ça... ısırdım.

Parmaklarını çimdikledim. Sadeyim ben.. Pek sadeyim...

Pekçok sadeyim.. Pekiyi sadeyim.. Orta sadeyim.. Zayıf sadeyim.. Yeter mi bunca'sı? Deniz beni seyrediyor. Deniz beni abartıyor...

— BEN ÂŞIK OLDUM!

— NE OLDU?

— AYILMAM GEREK!

— SEN SARHOŞSUN...

— HUZURSUZUM...

— NERDESİN ŞİMDİ?

— BİLMİYORUM... KAYBOLDUM..

— DEMEK MEZARINDASIN... KAYBOLDUN MU ORAYA GİTMİŞSİNDİR..

— BEN... BEN... BEN BURDAYIM!.. GEL!

— KONUŞALIM İSTERSEN... YARDIM ÇAĞIRALIM MI?

— YO! EĞER AYAKTA DURAMIYORSAM, DİZLERİMİN ÜSTÜNDE SÜRÜNE SÜRÜNE GİDERİM. BEN KENDİM GİDERİM. KİMSE GÜLMESİN!

— BİZDE MÜZİK DİNLEYEBİLİRİZ...

— AYILMAM GEREK!

— ÇORBA İÇELİM BİR YERLERDE.. DÜZELİRSİN..

— DÜZEN?

— DÜZELİRSİN DEDİM...

— BOZULDUM MU Kİ?

— SEN SARHOŞSUN...

- NEREDEYİM BEN? NERDEDİR O?
- O MU?
- DEĞİL.. TANIMAZSIN...
- ALIŞACAKSIN...
- KOLAY MI?
- İÇE İÇE ALIŞACAKSIN ŞU MEREDE...
- BİLMİYORUM.. KAYBOLDUM!..
- BANA YASLAN...
- OLANAKSIZ! BİZ SEVİŞEMEYİZ BELLİ...
- BİZ?
- O'NLA BEN...
- NEDEN?
- UZUN UZUN KUSTUM BEN..
- SEN SARHOŞSUN..
- TANRIM! UTANDIRILMALIYIM!
- SENİN AYILMAN GEREK..
- O'NU UYURKEN SEYRETMİŞTİM..
- KİMİ?
- SOLUK ALSAYDIM. CİĞERLERİME KARA, KILLI,
PİS BİR LAĞIM AKACAkti..
- BU GECE BİZDE YATARSIN...
- SEN, SARHOŞ MUSUN?
- SENİN AYILMAN GEREK!
- gel!
- NERELERDESİN YA! UÇUYORSUN...
- İkarus'um ben, kayboldum. BİLMİYORUM...
- DEMEK GELMİYORSUN? EVE Mİ GİDECEKSİN?
- Ben... ben... ben burdayım!.. gel!
- NE?
- Ben... ben... ben!..

Yanıbaşımda yılbaşı ağacı gibi sevgilim duruyor... Dönüp sarıldım.

Göğüslerine dokundum.

Göğüslerine dokunur dokunmaz anladım ki onlar da bir çift iri denizanasıydı ve avuçlarımdaydılar.

ılık, ıslak ve fosforluydular.

Dört tane işlenmemiş yüz buldum içlerinde. Sırça organizmalardan oluşmuş dört yüz...

dört yuvarlak...

dört sıfır...

El ele tutuşmuş dört ölü hayvan. Vebalı.

Midem bulanıyordu. Sevgilimi bulamıyordum. Yere yığıldım ve kusmaya başladım. Bir yanardağa benziyordum, ilginç bir sıvı püskürtüyordum, kendime hâkim olmamın ne anlamı olabilirdi ki? Bir ayyaş âşık anlaşılmaz bir hale geliyorsa, bu Unicef'in sorunu sayılmamalıdır. Kızın ağdasız bacakları ve sandaletlerinden taşan tombul ayakları, kusmuğa bulanmıştı. Sarsıla sarsıla, elimi atıp-o vıcık vıcık elimi, bileklerime kadar akmış bulamaça aldırmadan, eteğin altına soktum. Don!.. O... ağlıyordu. Sessiz, isimsiz, dilsiz ağlıyordu.

— SUS! lütfen... dedim. Donun aralığından içeri kaydım. Başka bir dev denizanasını okşadığımı hissettim aniden. Kalktım. Sarhoştum..

— Senin ayılman gerek... dedi kesik kesik.

— Sana sus demiştim Allahın cezası!.. diye bağırdım.

— Seni ayıltacağım dedi ve beni itti.

BÜYÜK BİR GÜRÜLTÜYLE
O, BENİ BEKLEYEN MİLYONLARCA
AÇGÖZLÜ DENİZANASININ KIPIR KIPIR ETTİĞİ
DENİZE:
AŞKA VE ÖLÜME
ÖLÜME VE YOKOLMAYA, KISACA
HERHANGİ BİR ŞEYE
CANVERİRCESİNE BİR ÇIĞLIK
ATARAK-PARAMPARÇA

DÜŞTÜM!

öyle düşlemişim.. annem söylüyor.. uyanır uyanmaz ölmüşüm... öldüm... anımsamıyorum. Siz, hiç, denizi 'pisi pisi' diye çağırdınız mı?

tears in the rain

Anal seksin banal yanları olduğu iddiasıyla muhakememizin şikâyet makamına kurulan ve arkadan arkadan şantajda ve bagajda bulunan 'bir küçücük delikçik, içi dolu memecik'in tıbben kusurlu, basurlu ve eksik anatomik yapısını amakomik bir pozisyona dönderirken, insanoğlunun durup düşünmesi gereken husus, bilakis şudur: Anal seksin ne gibi faydaları vardır? 'Fai-desi iştir penisin, lafa bakılmaz!' acaba yeterli bir açıklama olabilir mi? Mesele, 'oldu olacak, bir de şunun tadına bakayım' tarzı bir eksperlik mi taşımaktadır? İnsanın canı yanar mı? İlerde çevirme olur mu? Ya sıkışıp kalırsa, hastanelere kaldırılırken konu komşuya, mahalleye ve belediye başkanlığı adaylarına rezil olur muyum? Benimkini de kesmeye kalkışır mı? Pantolonumun önüne siyah bir fiyonk takarak, olayı kendi çapımda protesto edebilir miyim? Ucuna, 'içerde' hoş olmayan şeyler bulaşır mı? Hastalık kapar mıyım? Yoksa bu da çaresi ol-

mayan bir hastalık mı? Ben gizli ibne miyim?..  eklindeki sosyopop ler birtakım sorularla kendinizi bir psikoloğun ‘hadi anlat yavrucuğum’ d  eğine atar ve gelmişinizi, geçmişinizi, geleceğinizi emin organlara bırakırsınız. Ama yine de yüz ko-yun yatmak yerine, garip bir kuşkuyla sırtüstü uzanmışsınızdır. Bir şeyleri sağlama almak, bu devirde artık elbette pek kolay değildir. Hatırı sayılır bir biçimde, herkes kendi deliklerinden sorumludur.        açık kuyuya her an her şey d   ebilir. Gelelim anal seksin yararlarına:

* Ferahlık yaratır. Gazoz gibidir. Özellikle sıcak havalarda ağzınızı açtığınızda cereyan yapar ve böylelikle serinleme imk n  bulursunuz.

* Eğer aktif durumda olan sizseniz, duhul pozisyonundaki organınızı aniden çektiğinizde, şarap mantarı açılırken çıkan ‘plof!’ sesiyle kar ıla acaksınız. Bu da seks hayatınıza renk ve efekt katar. Yalnız,  i eyi fazla sallamamak şarttır.  i enin dibine vurmak, yeterlidir.

* Oturmanız zor olacağından, sürekli ayakta durursunuz. Ayaklanmışsınızdır. Ayaklanan insanların  anlı adları, daima tarihe geçer. Ne yazık ki çatlak saksı, su kaçırır! Sıvı gıdalardan uzak durunuz. Her ihtimale karşı, bez bağlayınız.

* Kulağını ka ıyan birininin, parmağının mı, yoksa kulağının mı zevk aldığı muamması, şimdilik çözülmüştür!

* Vapurların kı ında yolculuk etmek, bundan böyle sizi rahatsız etmeyecektir, tam tersine tahrir olmanızı sağlayacaktır. Yine de kaptan k  k ne çıkıp uygunsuz tekliflerde bulunmayınız!

* Çok fonksiyonlu bir v coda sahip olduğunuz için, bunun gururunu hemen arka’da larınızla paylaşınız. Bir koyup be  alınız!

* Acılı yedikçe oryantal dansa karşı yatkınlığınızın arttığını sevinç ve makat gözyaşlarıyla farkedeceksiniz.

* Montaj sanayiinin değerli ve yakışıklı elemanlarıyla daha sık görüşmeye başlayacaksınız. Tekniğiniz gelişecek.

* Doğal gaz hattı, artık sizden de geçebilecek!

* Gebeliği önlemenin en kesin yolunu keşfetmiş durumdasınız. Ama porno filmler yerine, güneş müsabakaları izlemeniz ve güreşçilerin birbirlerinin arkasına dolanıp her iki puan alışında garip sesler çıkartmanız biraz tedirgin edici!

* Otobüste artık aynı koltukta oturarak, şehirlerarası yolculuklarınızda tasarruf yoluna gidebilirsiniz. Bu esnada, yolculuk sırasında sıkılmazsınız da!

* Jokeylerle atlar arasında hiçbir ilişki yoktur! Saçmalamayın!

* Biseksüel olma şansınız yükseleceği için, yeryüzündeki insanlarla (erkek+ kadın) ilişkiye girme ve daha fazla insana dokunabilme imkânı yakalayacaksınız. Haydi, vakit kaybetmeyin!

* Sado-mazoşist duygularınız gelişeceğinden, yaşadığınız hayata ve acılara daha kolay uyum sağlayabileceksiniz. İhanetler, anal vibratör işleviyle zevk verici bir konuma yükselecekler. İhanete uğramak için canla başla uğraşacaksınız. Ama ihanete prezervatif takma imkânı olmadığından, AIDS riski taşımaktadır. İhanete doğru domalırken sakın ağlamayınız.

* İki erkek arkadaş gittiğiniz tatil beldesinde eğer çapkınlık yapamazsanız bile, hiç değilse birbirinizi daha yakından tanıma! fırsatını elde edersiniz. Birbirinizin ören yerlerini ücretsiz gezersiniz. Kreminizin markasını öğrenebilir miyim? Benimki kaygan zeminde faul yapıyor!

* Anal seks, mutabık olmak demektir. Anal seks, güneşin battığı körfezde et gemiler yüzdürmektir. Anal seks, hiçbir zaman

pişman olmamaktır. Anal seks, Dar Olmanın Dayanılmaz Zorluğu'nu yaşamaktır. Anal seks, Batır Yakası Hikâyesi'dir. Anal seks, ilkel kabile dönemi itibarıyla mağaraya dönme saplantısıdır. Anal seks, anüs'te bir anlık üs kurmaktır. Anal seks, gelen ruhun üç kere vurması anlamındadır. Vurmanın can ve mal kaybına yol açmaması için emniyet kemeri takılmalıdır. Taktığınızda huzursuz olabilirsiniz. Çıkarttığınızda tığnıza teşekkür ediniz.

* Anal seks sonrası yama gerekmez!

* Anal seks, içi ürperen birinin içine boşalarak onu ısıtmaya çalışmaktır. Böylece yakıt ve kayıntı masrafınız düşer. Sürünme esnasında anüs ve penis alev alabilir. İtfaiyenin yatak odasında her an tatsız bir olaya müdahale için hazır beklemesi, menfaat icabıdır!

* Tıkanan tuvaletinizi artık tek başınıza açabilecek deneyime kavuşursunuz! Ama bu çalışmada, organınızı lütfen kullanmayınız! Abartmış olursunuz!

* Yaptığınızın ayıp bir şey olduğunu düşünerek ibadet etmeye başlarsınız. Sık sık camiye giderek topluca namaz kılarırsınız!

* Yolda bulduğunuz her şeyi eğilip almama hususunda eğitilmiş olursunuz!

* Yüzerken su alıp batma riski daima taşınır! Bu da sualtı sporlarına ilginizi körükler.

* Sondaj çalışmaları sırasında ansızın petrol bulabilirsiniz. Eşinizi derhal özelleştirin!

* Eşinize sinirlendiğiniz için, yatakta, ona arkanızı dönüp yatmanız, inanın hiçbir şeyi değiştirmeyecektir!

Anal seks, bireyin bireyleri bütünüyle hissedebilmesi için bir lütuftur. Aile planlamasının cansimitidir. Kişilere farklı ritimler, melodiler kaybeder. Karyola daha fazla gıcırdar. Komşular daha fazla rahatsız olur. Çıkamaz sokaklara daha fazla girilir. Sınırlar zorlanır. Uzayın derinlikleri araştırılır; karadelikler hakkında tezler yazılır! Bu iş, hocanızın iskemlesine raptiye koymaya benzemez. Satranç, rektal tuşe oynanır. Hamlet, meşhur tiradını bu defa elinde bir penis varken atar. Tiradı ilk tutanın canı yanar. Siz bu oyuna gelmeyin! Vakit nakitken başka oyuna gidin! İlk fırsatta deliği diktirin! (Son sözcükte S harfi kesinlikle yoktur!) Kendinizi ihtilallerden kollayın!

very ape

Ümit'e...

Sen cadısın. Cadısın. Cadısın. En muhteşem yerinden yaranmışsın. Gideceğiz. Biz mutlaka buralardan gideceğiz canım. Gittiğimiz yerde ölme. Oralarda börtü böcek bekliyor bizi. Oralarda bizi, gülüşleri takiben gözlere inip yayılan gökkuşakları ve avarelik bekliyor. Oralarda ağızlarımıza sıkıştıracağımız çiçeklerin yalnızlıkları yoktur. Hırpalanmış bir kuşsun sen. Uçtuğun için dargın, uçtuğun için telaşlı, uçtuğun için mağrursun. Ağladığından dolayı hep, gözyaşların uysal titreyişlerle, döne döne akar. Onların akışını tebrik ederim. Onlara teşekkür ederim. Ben de seni seviyorum. Seni o yüzden dövüyorum. Kendimi o yüzden dövüyorum. O yüzden içiyorum ama bu kadar ama şu kadar. Sana yakışıyorum, anlıyorsun. Sen beni anla-

dıkça kaybediyorsun. Gittiğimiz yerde ölme. Gittiğimiz yerde, ben öleceğim. Çıplak delikanlılar leşimin çevresine toplanıp latince ağıtlar söyleyecekler. Sen o gün de beyaz giyeceksin. Herkes seni teselli etmeye çalışarak saçmalayacak. Çünkü sen, benim ölümümle bundan önceki hayatına bir bahane buldun bile. Ben senin şiirini. Ben senin definenim. Ben senin tabutun; eğer gittiğimiz yerde ölecek olursan, seni benim ruhuma sarıp yine benim bedenime gömecekler!

Geliyorlar!

Bizi ortadan kaldırmaya geliyorlar sevgilim.

Hayır! Hayır! Hayır! Bağırmalı, haykırmalıyım.

SENİ SEVİYORUM ADAM!

Kukla, gebermemiş.

İp, kopmamış.

Devlet, omzuna attığı bacaklarımızı hâlâ sımsıkı tutuyor.

Verdiğimiz kremi almıyor.

İdeoloji, bazı yerlerimizi tahriş ediyor.

Bedenini mutlak değer işareti içine al. Sen bana öyle lazımsın. Ben sana böyle. Dürtülüyoruz. Bize bir şey değdiriyorlar.

Aklımızı kullanıp matematiksel bir ifade kazanalım. Bir vakitini bulup orgazm olalım. Saksofona kulak verelim. Vajinaları saksı gibi görüp orada marihuana yetiştirelim. Hiç değilse manevi fiyatımızı artıralım. Hacim olarak artalım, metrekare olarak azalalım. Süratlenelim. Köprünün parmaklıklarını parçalayarak nehre düşelim. Arabadan bizi ya bir kişi eksik ya da bir kişi fazla çıkartsınlar. Yakınlarımız teşhis edemesin bizi. Gittiğimiz yerde ölme. Ölürüm.

evensong

çıkma: Kept Boy'a smokin çok yakışır. O, bahçede konukları karşılarken, evin ikinci katındaki pencerede bir kadın silueti görürüm. Kept Boy, yüzüne oyulmuş bir gülümsemeyle son gelenlerin ellerini hararetle sıkmakta, nezaketen hal hatır sormaktadır.

Bu çoğu kere tekrarlanır.

Bu sonsuz tekrarlar görüntü olarak öylesine üst üste bindirilir ki, bahçe/bahçeler, Kept Boy/Kept Boylar, konuklar/konuklarlar, ben/benler, kadın/kadınlar ikilemeleriyle, bu kosmos oyununda, kapsayanla kapsananın zaman ve mekân-dışılık (aşırılık) boyutunda birbirlerine aktardıkları enerjilere ait anlar netleşir. Örneğin bahçenin camdan bakan kadınlara yüklediği anlamla, bahçelerin kadına yüklediği anlam arasındaki imge dizisi boşluğunda bahçelerin kadınlara karşı koru-

duğu anlamla, kadınların bahçelere yüklediği –yükseltgen– anlamlar yer alacaktır artık. Ve üstüne üstlük, salt bu da değildir: Bu iki elemanın dışındaki seçenkler de yönlendirici, yönlendirilen olarak olayın içindedirler. Kadınların bahçelere baktığı an(lar) Kept Boyların benlere yaklaşıp (yaklaşmalarla) “Merhabalar” demesi gibi. Her merhaba’nın algılanış durumu ve bu durumu oluşturan organik/inorganik etmenlerin mekanığı ve matematiği de ayrıca konu içersinde önemli bir yer kaplamakta. Şöyle ki,

Ilık bir merhaba’yı kadının işitmesi/işitmemesi olasılığı, bunun onu ılık ya da ılık olmayan bir merhaba olarak duyumsamasıyla da dışarı doğru ters orantılıdır. Açıklayayım:

Bir işyerinde çalışanların sayısı belirli bir miktar artırıldığında, bu belirli miktara bağlı olarak emek gücü ve harcanan zaman azalacaktır.

Bahçe’yi işyerinin yerine koyarsak, çalışana karşılık da Kept Boy ve Ben getirilirse, Kept Boylar ve benler olması, söylenen ve işitilen merhaba’nın tonal ve anlamsa açıdan gücünü azaltacak ve bunun kadın tarafından işitilip yaşama bir sap-tama, tanı olarak geçirilmesinin süresinde de bir düşme görülecektir.

s ikinci dünya savaşı

(Adam kitap okumaktadır. İçeri yeni uyanmış karısı girer. Sabırsızlığın, şaşkınlığın, ikilemin yarattığı kısa bir sessizlik.)

KADIN: Hâlâ konuşmadın...

ERKEK: Bölünerek çoğalmadıysam sen geldin demektir...

Bir şey mi söyleyeyim...

KADIN: Belki.. İki... Üç... kelime... filan...

ERKEK: Bu saatten sonra şart değil..

(Sessizlik)

KADIN: Yağmur mu yağıyor?

ERKEK: Gece başlamış...

KADIN: Farketmedim.. Oysa matematiğim iyidir..

ERKEK: Dert etme... Yavaşladı zaten... Durur, birazdan.

Tanrıya ihtiyacımız yok. Burada ondan söz etmeyelim.

KADIN: Neden?

ERKEK: Bak, evimiz küçük ve, tanrı büyüktür biliyorsun. Sığmaz.

(Kadın, adamın oturduğu koltuğun yanına çöker. Ağlamaya başlar. Adam, bakışlarını kitaptan almadan kadının saçlarını bir köpeği sever gibi sever.)

KADIN: Kahvaltı ettin mi?

ERKEK: Ekmek bulamayınca dünden kalanları kızarttım.

KADIN: İyi... ben... bir fincan çay alsam...

ERKEK: Soğumuştur, ekmekler. Taş gibidir şimdi.. Yalnız başına da yanlış olabilir insan. Böyle güzel laflar etmek, kişinin itibarını artırır. Artık mutlu olma şansımız da var. Telaş etmemeli. Talaş serpmemeli... (Kitaba bakarak konuşur.) Jiletle cinsel organını doğrayan bir gence annesinin vajinasına sürgün cezası verilmiş. Bu nasıl bir sonuç?! Hiç mi kompozisyon yazmadı bu insanlar?!

KADIN: Başım ağrıyor olmalı. Şuralarda bir yerde ağrı. (Sağına soluna bakarak) Yerini bulamıyorum.

ERKEK: (Etrafta bir pencere ve pencereden sarkan bir yağmur arayarak) Hayret, biz yattıktan sonra başlamış. Hadi pencereler kapalıydı sıkı sıkı. Diyelim ki sesleri, gökgürültüsünü duymadık; şaştığım şey, her ne olursa olsun, gözlerimi alır benim, şimşek! Niçin uyanmadım? Acaba komaya mı girip çıktım?!

KADIN: Başım ağrıyor olmalı..

ERKEK: Gözaltların mosmor. Makyaj yap.

KADIN: (Kalklar, dolaşır, havlar.) Yağmur onlar gelmeden çok önce başlamış. (Yeri inceler, rapor tutar.) Çamur izleri... İnsan, içeri girerken nezaketen postallarını çıkartır.

ERKEK: Çoktan yitirdik bizim olanı Monica. Korkunç! Bir o kadar da yadırgatıcı. Hem, insan, içeri girerken postmodernizmini nezaketen çıkartamaz. Rahatsız olduysan siktir git!

KADIN: Kapıyı kırmalarına bir şey demiyorum da bir kutu şeker de mi getiremezlerdi?

ERKEK: Bu kadar mı çaresiziz? Düşünebiliyor musun, bu-
laşık makinesi alacak paramız bile yok!

KADIN: (İşaret eder.) Tam ordaydılar. Birinin gözünde ar-
pacık çıkmıştı.

ERKEK: Başım ağrıyor...

KADIN: (Döner, adama bakar.) Nerededir?

ERKEK: Kim?

KADIN: Friedrich! Çalınan oğlumuz!

ERKEK: Doğru konuş! Telaffuz hatası yapma. Çalınmadı o,
yalnızca kurban edildi.

KADIN: (İnatla) Nerededir?

ERKEK: Kampta, uçakta, pis bir vagonda. Ya da gidecekleri
yere çoktan varmışlardır.

KADIN: Ağlıyordur?

ERKEK: Sanmam. Zayıflığı sevmez..

KADIN: Zayıflığı sevmez. Ama zayıftır.

ERKEK: Direnmeli.. Ancak böyle güçlü olabilir...

KADIN: Güçlü olabilirse, mutlaka direnir... Oğlum diye
söylemiyorum...

ERKEK: Giyinsene sen...

KADIN: Üşümüyorum... (Çapaklarını temizler. Teker teker
çıkartıp atar.) Ne okuyorsun sen?

ERKEK: Kitap.

KADIN: Onu görüyorum. Nerden buldun demek istemiş-
tim...

ERKEK: Jorgen getirdi... Bir Rus klasiği...

KADIN: Tehlikeli şeyler yapıyorsun sen.. Yeni moda mı
bunlar.. Cep fotoromanı oku.

ERKEK: Ama ne... İlkokul diplomamı ne yaptığımı anımsı-
yor musun? Kıcını ilk kez kendi başına ne zaman silmiştin?

Okulda bir arkadaşım vardı. Yakalayıp öldürdüğü kedilerin kulaklarını keser, sonra onları yakardı. Ne gülerdik.. Geçenlerde bir gazetede okudum. Bir yahudinin kulaklarını kesip ardından yakmışlar. Bir de resmini basmışlar, ibret için. (Gülümser, durur.) Arkadaşımla resmi!

KADIN: Saat kaç?

ERKEK: (Kol saatine bakar.) Durmuş! Yo, yo! Yelkovan çalışıyor gibi. Akrebi düşmüş. Ne ilginç...

KADIN: Yakmalısın...

ERKEK: (Saati bırakıp bir an kadına bakar.) Akrebi mi?

KADIN: (Vurgulu.) Kitabı. Hem de bir an önce...

ERKEK: (Tekrar saattedir.) Yelkovan çalışıyormuş. Artık saat yok, yalnızca dakikaları yaşayacağız.

KADIN: Dinlesene beni. Yak onu!

ERKEK: Saçmalıyorsun sen, farkındasın değil mi? Farkındasın ve inat ediyorsun...

KADIN: Ya yine gelir, onu bulurlarsa...

ERKEK: Meraklanma. Okur okumaz iade edeceğim.

KADIN: Sen beni anlamamak için adeta çaba harcıyorsun. Çaba konusunda bonkörsün. Ama aslında o kadar cimri, şahsiyetsiz ve aşağılıksın ki.. Annemin ölümünün kışa denk gelmesini bile fırsat bildin, o yıl odun almadık ve şöminede kadını parça parça yakarak ısındık... Albert'i bulurlarsa, onu da Friedrich gibi götürürler mi diye soruyorum.. Götürürler mi?

ERKEK: Bulamayacaklar..

KADIN: Emin olamazsın.. Eminsin değil mi?

ERKEK: Yalnızca bulamayacaklarını söylüyorum... Ama emin değilim...

KADIN: Korkuyorum!

ERKEK: Giyinsene!

KADIN: Üşümüyorum, korkuyorum..

ERKEK: Korkma! Kalk, giyin, hafif bir makyaj yap. Gözaltılarını mosmor. Akşama belki tatile çıkacağız, unutma. Yanımıza bu defa kasatura alalım. Plajda kalabalıkta yürümek çok zor oluyor çünkü...

KADIN: İstemiyorum.

ERKEK: (Yanıbaşında duran kadının yüzüne tükürür.) Belli, çay içmeden kendine gelemeyeceksin. Salak karı!

KADIN: Çay içmek istemiyorum, kürtaj olmaktan da bıktım artık.. Anlıyor musun, BIK-TIM! Her şeyden, acı çekmekten, beklemekten, geç orgazm olmaktan, yıkılmaktan, ezilmekten, zeytin ezmesinden, itilmekten, zeytin itmesinden, hepsinden bıktım! Özgür olmayı arzuluyorum. Arzularıma engel olamıyorum. Ben bir histeri krizi geçiriyorum!

ERKEK: (Kalkar.) O halde ben gidiyorum...

KADIN: Gitme!

ERKEK: Neden?

KADIN: Nereye?

ERKEK: Kitabı geri vereceğim. Dikkat etmemişim. Sayfaları yok, yalnızca kapağı varmış.

KADIN: (Erkeğin koltuğuna ilişir.) Ya gelirlerse...

ERKEK: Gelmezler...

KADIN: Reinhard! Oğlumuz dönecek mi?

ERKEK: Hiç düşünmedim...

KADIN: Ölecek, öyle mi? Savaş, onu da yok edecek. Öyle mi?

ERKEK: İhtimal.

KADIN: (Kalkar, karşılıklı dururlar.) Reinhard?

ERKEK: Efendim?

KADIN: Friedrich, ölecek değil mi? Öyle mi?

ERKEK: Yes.

KADIN: (Koşar, sarılır.) Sana ihtiyacım olmalı...

ERKEK: Ben, burdayım galiba...

KADIN: Ter kokuyorsun!

ERKEK: Anlıyorum. Senin de burnunda sümük var.

KADIN: Üstün başın kepek içinde.. Ya seni de götürür-
lerse...

ERKEK: İzninle bir tirat atayım.. (Boğazını temizler.) Şimdi-
lik bana kral muamelesi yapar, gün gelip de çağ dönünce, ge-
cenin özel bir anlamı, hüznün tanıdık bir öyküsü olunca da köle
statüsüne indirir, tekme tokat hücreme atarlar. Belki de kendi
karanlığımdır o; orada karşılaşacağım, tanıdığım bir şey olacak!
Beni bugün de ürküten, oyalayan, itiraf edemediğim, çekindi-
ğim bir şey! Aynı son, senin için de geçerli. Sen biraz aptalsın
ama, yine de neyse... Şimdi tecilliyiz, yarın ön mevzilerde esas
kavgayı, esas dövüşü yaşayacak olan ise biziz.

KADIN: Gidenler gelmiyor! Bak Jurgen'in oğlu gideli iki yıl,
yedi ay, beş gün, dört buçuk saat oldu. Gidenler gelemiyor.
Haber yok. Telgraf direkleri yıkıldı. Listeler çıkmıyor artık. Pi-
yango biletime kaç para vurduğunu bilmiyorum. Ölüm ilanla-
rını takip edemiyorum. Hangi gazinoda hangi şarkıcı sahne
alıyor...

ERKEK: Sakin ol. Sinirden belsoğukluğu geçireceksin.

KADIN: Paramparça olacak o.

ERKEK: Hayır!

KADIN: On dokuz yaşındaki oğlumuz paramparça olacak
Reinhard!

ERKEK: Yo! Evet.

KADIN: Parçalarını olsun getirsinler geri. Kollarından te-
kini, parmaklarından birini, kemirip tükürdüğü tırnak artıklar-
ını, akciğerlerini, dalaklarını, böbreklerini. Onu darmadağın
olsa da geri getirsinler bana!

ERKEK: Sakin ol. Bu defa da beynine frengi yürüyor. Tarih, bir Nietzsche'ye daha tahammül edemez. Manyak mısın sen?

KADIN: Geçen yıl çektiirdiği dişi atmamış, bir yere saklanmıştı. (Tempolu) Nereye saklamıştı, saklama söyle, dişi nereye saklamıştı?

ERKEK: (Tokat atar. Kadın uçar, ilerde bir yere düşer, orada kalır.) Monica! Kendine gel! Kendine gel! Kendin evde! Kapıda kalmazsın!

KADIN: Gitme, ne olur gitme.

ERKEK: Peki. Buradayım canım. Nasılsın?

KADIN: O kitabı ben de okuyacağım. Okuma yazmam var, biliyorsun.

ERKEK: Olur hayatım, sen... yeter ki sakin ol!.. (Çocuksu) İstersen, birlikte şarkı söyleyelim, ister misin, hı?

KADIN: (Kuşkulu) Onları engelleyebilirdin. O zaman Friedrich'i götürmezlerdi.

ERKEK: (Tempolu) Yapamazdım. Vururlardı. İkimizi de. Sonra onu yine götürürlerdi. Gömülmezdik. Kokardık. Kimse bizi yıkamazdı. Çürürdük. Albert, deliye dönerdi. On altı yaşındaki diğer oğlumuz deliye dönerdi Monica. Beni duyuyor musun?

KADIN: Duymuyorum, yalnızca korkuyorum. Duymaktan korkuyorum. (Bağırır.) Anlıyor musun?

ERKEK: Telaşlanma.

KADIN: Kuşkulandılar. Heryeri aradılar. Bir tanesi 'Ich liebe Freud' dedi. Oradaydım, birinin eli sürekli, şeyindeydi. Aile albümümüzü mahvettiler. Büyük anne bir daha asla stüdyoya girip o performansı gösteremez. Aile albümümüzü mahvettiler.

ERKEK: (Koltuğa oturur. Kadın hâlâ yerdedir.) Oysa gizlendikleri yerde Albert'le Friedrich titriyorlardı.

KADIN: (Eline geçen bir paçavrayla yerleri silmektedir.) Friedrich'i buldular. Çünkü ağlıyordu. Çünkü burnunu çekiyordu.

ERKEK: Çünkü mendil taşımayı sevmezdi.

KADIN: Çünkü savaşa da gitmek istemiyordu.

ERKEK: Onu buldular. Çünkü, yukardaki yosma, öyle karar verdi.

KADIN: Çamurlu postallarıyla plakları ezdiler.

ERKEK: Friedrich'in kontrplaklarını...

KADIN: Ağladı o. Çocuk gibi.

ERKEK: Küçük düşmekten çekinmeksizin ağladı. Çünkü küçük bir çocuktu.

KADIN: Çocukluğundan beri.

ERKEK: Sesini buldular.

KADIN: Çırpındı yatağın altından zorla çekip çıkartılırken...

ERKEK: Albert'de abisinin bacağını tutup tutmama, onu bırakıp bırakmama, onunla ensest ilişkiye girip girmeme tereddütü vardı. O da ağlıyordu. Abisine vokal yapıyordu. Tutmadı abisini.. bıraktı!

KADIN: Yatağın altından ite kaka çıkarttılar Friendrich'i.
Son kez bana baktı.

ERKEK: Bana baktı.

KADIN: Hayır bana baktı. Biz evliydik Reinhard. Sahi, evlendik miydi? Artık fotoğraflar da yok. Nasıl anımsayacağız geçmişi, söylesene, biz evlendik miydi Reinhard?

ERKEK: Evet, bana hipopotamları anlat..

KADIN: Peki ama... (Panik içinde ve dışında çevresine bakınır.) Albert nerede Reinhard?

ERKEK: O, bundan sonra, hep bizimle kalacak Monica. (Kapı şiddetle vurulmaya başlar.) Hiçbir yere gitmeyecek. O, bundan sonra, hep burada, hep bizimle kalacak Monica!

KADIN: Reinhard! Kapı! (Korkmaktadır sanıyorum.)

ERKEK: (Sakin) Kapıya bakacak bir mürebbiye lazım Monica. Ben çalışacağım, sen mezarlığa gidip ölüleri sulayacaksın. Kapı çalacak, kapı olduğu yerde büyüyecek. Ona bakacak bir mürebbiye lazım.

KADIN: Reinhard! Kapı!

ERKEK: (Sinirlenir.) Salak karı! Bağırıp duracağına durup bağırırsana! Bunu takiben gidip açsana! (Kadın fırlar, kapıyı açmaya gider.) Bir simge yakaladığımı düşünüyorum. Bu defa altettim onları. (Gülümser. Jurgen, gayet serbest stilde ve rahat Monica'yla içeri girer. Erkeğin boşalttığı ve boşaldığı koltuğa oturur. Kadın hep geride şoktadır.)

JURGEN: Günaydın Monica. Ah Rein, sana teşekkürle geldim.

KADIN: Hoşgeldiniz Bay Jurgen. Kusura bakmayın, bandomuz arızalı, sizi karşılayamadık.

JURGEN: Ah Rein, nasıl rahatladım bilemezsin. Sen müthiş bir adamsın. Monica, kocanın kıymetini bil, sakın elden çıkartma. (Güler. Erkek de gülümsemektedir.) Nerden de aklına gelir bilmem ki böyle cin fikirler. Ha, hatırlarsanız benim büyük oğlan savaşa gitti. Ve dönmedi. Şimdi evlere baskın yapıp gençleri topluyorlar. Galiba, dün gece sizin evi de ziyaret etmişler. Friedrich için çok üzüldüm Monica. Başınız sağolsun. Ama Reinhard... (Kahkaha. Bütün bu öyküyü Monica'ya anlatmaktadır.) Ben benim küçük oğlanı hâlâ saklıyorum. Gitmesin istiyordum, benimle kalsın, hep burada yanımda olsun istiyordum, açıkçası bir çözüm bulamamıştım bu işe... Seninki hari-kulade bir şey yaptı bu sabah...

KADIN: Albert nerede Reinhard? Yoksa...

JURGEN: Ya! Ya! (Yer yer gülererek anlatmayı sürdürür.) Sen, şafak vakti uyandır Albert'i, indir aşağı bahçeye, ben de uyu-

yamamıştım, camdan dışarıyı seyrediyorum, görüyorum, delikanlı.. daha ne olduğunu anlayamadan koskoca bir bıçakla kes gırtlığını arkasından, sonra da oracığa göm! Hemen ardından ben de doğradım bizim ufaklığı... Sizin bahçenin bitişiğine gömüverdim. (Kadın, olağan bir biçimde bayılır.) Neden bayıldınız ki Monica. Artık oğullarımızı kimse alıp götürmeyecek ve onlar hep gencecik birer ölü olarak bizlerin yanında ve her zaman, sonsuza dek burada olacaklar.. Siz müthiş bir adamsınız Reinhard!..

PERDE

ay kumsal sırası

Sana bir anlam teklif ettim: genç yaşının içerdği zaman ile sözü edime götürüp dehayla uyumu örtüştürmen için; diğer seçeneklerin silahşor ve kuyumcusu olabilmen için. Belki **beni kırarak sakın kendinden çıkartma** demem gerekirdi. Dondurucu soğuklar ve 'bir aşk da böyle bitti' haklılıkları. Bizden sonraki nesil ve kimsenin umrunda olmama.

Gövdeni ortadan deleceksin. Kim bilir, bu kış kar sana yağar yalnızca. Sen susunca, pervane böceği yandı. Sen susunca, siyah, kalp krizi geçirdi. Bunları herkese anlatacağım. Henry Miller bir tatlısu balığıydı, ben piranhayım açık denizlerde fink atan. Kafamı sudan çıkartsam, gökyüzü boğulur. Çiçek olsam, kartal yuvalarında açardım. Seni bırakıyorum. Özlemek nedir? Öğrendim. İstedğim hayvanı elde ettim. Okyanus olsam, ırmaklara doğru akardım. Tamam.

(göğsüylekontrolettiveayağıyladüzeltipöylevurduhayatıma)

...hadisesiz bir yüze gidip akıl söker. Kediye indirilen dudak, billura değdirilen el. Sabıkasız bitkileri sulamaz adam. Balkonlardan: **özlenen** kent görülür. Salonda, rüzgâra tutulan tül dokusundan müzik, ince kavranmış bir kahve fincanı. Bir caminin çan kuleleri ona, sevgilisinin el yazısındaki komik z harflerini çağrıştırırsa, oturup radyonun dinleyici istekleri'ne mektup yazar ve balkonlardan: aya atlanmaz.

Bir ruhun bir ruhu bastığı doğru parçalarından dönüyorum sanıyorum. Ters dönmüş dilimle bir hikâye/mektup yazıyorum: bunu asla yapamazdım eğer sonbaharla yüzyüze gelmemiş olsam. Küçük bir çocukla kendimi dağıttığımı itiraf ettim öncelikle. O çok umularak söylenmiş aşk kelimelerinin arasında biri bana **sıkı tutun** diye seslenmişti.Nereye tutunsam, harabeydi. Oysa onu seviyor olmak beni rahatlatıyor, bölünmemi kolaylaştırıyordu. Çünkü yukarda insan vardı. Çünkü yukarda insanı tasarılardan uzak tutan suçsuzluklar vardı. **Seni öldürmesine izin verme**. Bu sözü duyduğumu biliyordum. Hastalanmışım. Çatallanan yüreğimin balon salonlarında kapağı açılıp kapanan bir kırmızı piyano konçertosu çalınadursundu. **ah gelecek sevgili**. Sana hangi kente git dedim ben. Hangi kentte bir hayvan kadar yalnız ve kırılgan, hangi kentte bir hayvan kadar sabırsız ve bilgeydin. Evet şüphesiz, aşırı kötü sevdim seni. Aşırı kötü seviştin seninle. Aşkı insan küstah bulur bazen, sen bakmazsın pek. Aşınan ellerinden daha makul ne kalacaksa. Ve kalın giyinilmiş ayrılıklarda o vapur düdükları ve o trenler ve kontakta dönen anahtarın sesi, nasıl bir delikanlıya ağlamayı yeniden öğretirse, nar nasıl çatlarsa aniden, beni kasıp kavuran pas bir yana, cadımdaki deli pars bir yana. Seni bıçağa, kadehe, sigarana uzanışında terk ettim ilkin. Ne dışardan buraya sızan kan, ne buradan yeryüzüne sızan özverilerimiz: yetişmiyorduk

dengelemeye. Yüzeyde derin anlamlar kalıyordu. Sen o otobüslerde ulaşamayacağımı hissettiğin malikânene gidiyordun. Gözlerin de yola çıkmıştı. Vücudun da yola çıkmıştı. Masallarımız da yola çıkmıştı. İsteyip de ulaşsam hepsi bambaşka olacaktı. Çünkü biz bir tek birbirimizi ağır işitiyorduk. Aramızdaki boşluğun da adı kainattı, kanıtlanabilirse. Kaç kere söyleyemedim. Deneyisel kopuşlar, muhakemeler, savunma mekanizmaları, her türlü tehlikenin göze alındığı tedavi yöntemleri, caydırmalar, kaptırıp koyvermeler ve dikkatli bir bakışın taradığı upuzun peyzajlar. İşte şimdi bütün tekrarladıklarım bir tek bunlar. Sapsarı bir elektriğin dirileştirdiği tenden artakalanlar. Yabancı dilden, Türkçe karışılığını elde edemediğim bir deyimdin. Senaryosu kaleme alınmamış bir film çektik. Biz oynamadık, bizi onlar oynattı. Sesini alçaltarak **seninle ölümü bile paylaşırım** diye... Yalan.

... üstüne hoş bir kazak giyip sokağa çıkar ve serin havaya aldırmadan parkta birkaç saat dolaşır, kendine birini arar. Cebindeki bir avuç jetonla rastgele çevirdiği numaralar yüzünden tanımadığı bir sürü kişiyle tartışmak zorunda kalır. Kaza süsü vardır yeni taşındığı bu ülkede. Önünde beliriveren ilkokulun bahçesinde oturup, o biçimsiz antrede, avunabileceği bir oyun keşfetmesi gerektiğine karar verir. Nasıl bir oyun olmalıdır? Kurallarla mı yönlenmelidir? Başka kimsenin bilmediği oyunuyla nereye isabet edecektir, nereye erişilebilecektir, disiplinini nereye rehin bırakabilir, seslendirilmesi tamamlanmış mıdır? Silahı denize atmakla iyi mi etmiştir? Çoğunluk yakalanınca örgüt çözülmüş müdür? Onu haberdar etmeye kalkışsalar bulabilecekler midir? Şu çocuk, ona niye dilini çıkartmaktadır? Son seviştiği kız hamile mi kalmıştır?

Çocuk balettir ama yürümeyi yeni öğrenmiştir. Annesi yaşlı bir peridir ve bir meleğin tecavüzüne uğramıştır. Mücadele esnasında kadın, meleğin kanatlarından birini kopartmayı başarmıştır. Bu yüzden melek, uçarak değil de yürüyerek gitmek zorunda kalınca, kadın onu izlemiş ve kutsal topraklara girebilmiş, çocuğunu da orada, tanrının himayesi altında doğurmuştur. Çocuk, sırtında, omurgasına yapışık iki küçük renkli kanat taşımaktadır. Hudutları çikolatadır. Adam, oyununa çocuğu da alma konusunda kendini ikna eder. Kalkar, yanına gider.

— Dün gece ne rüya gördün, diye sorar. Çocuk güler. Utanır. Yüzünü elleriyle kapatarak başka darbe almamaya çalışır. Adam, altdudağını ısırarak, başını öne eğer. Dönüp kentin silüetini seyreder. Silüete bir kılıf hazırlar. Bir zaman için sis iner kalkar. Okulun penceresinde bir öğretmen durur. İri topuzludur genç kadın. İpek giysisinin içinde, yeryüzünde unutulmuş bir bulut gibidir. Adamla genç kadın göz göze gelirler. Genç kadın ağır ağır çekilerek kaybolur. Okulda kimse yaşamamaktadır. Adam, merdivenleri çıkarken, çocuğun da peşinden geldiğini farkeder. Onu bir tekerleme olarak kabullenir. Genç kadın, öğretmenler odasında kırmızı kalemlerin tozunu almaktadır. Adam,

— Balkonlardan aya atlanmayacağını yeni öğrendim, der. Genç kadın, mağrur, yanıtlar:

— Şimdi bunları konuşmayalım. Hayallerimdeki iç kanamadan söz etmeliyim size; beni derhal hastaneye götürmelisiniz.

Seni de yaralayacaklardır. Kimliğini kaybettiği gün başlayacak. Arzuladığın ölçüde politik olsan da değişmeyecek. Tıpkı uykunun, rüyalar hariç, anlamsızlığı gibi. Öyle yatıyorsun. Ölü. Komada. Bir canlının dünyadan kopuk, kıpırtısız, saatlerce bay-

gın kalmasını bana açıklayamazsın. Uyku, rüyalar hariç, korkunçtur: hem başkalarına hem de kendine karşı korumasız olma yazgısı. **Sen uyuma asla** dediğimde sana, şaşırmıştın. Niye diye sormuştun. Yanıtlamaktan ürkmüştüm. **Bir kez uyursam bir daha neden uyanayım** ki demeliydim aslında, ama çatalla-
nan yüreğimin daracık ideallerinde müthiş uyumsuzlukların beni susmaya iten fırtınaları sözkonusuydu. Kuşkusuz, biraz seks, biraz toplum, biraz atmosfer; gerisi karbondur.

Onların önemsedikleri şeylerle ilgilenmemeyi kararlaştırdığımızdaki sevincimizi unutmam mümkün değil. Olağanüstü bir keşif addetmiştik bunu. Savaşa götürülmemiş iki yaşlı savaşçı gibi yaklaşmıştık birbirimize. Göğüslerimiz inip inip kalkıyordu. Kumsal sırası, aydaydı. Kentliydik. Ne köylüler kadar aç ve dü-rüst, ne kasabalılar kadar vurdumduymaz ve ukalaydık. Eğiti-
lemezdik, reddetmiştik. Devleti küçük düşürmüştük. Öbürlerini sevmemiz, aramıza almamız imkânsızdı. Bir düşünsek, fantezi-
ler hakikaten daha üstündü. Bize gösterileni değil, yaratabildi-
ğimizi yaşayacaktık. Arka bahçede şakalaşacaktık. Arkabahçede minyatür bir dünya savaşı çıkartacaktık: **güller lalelere, menek-
şeler sardunyalara harp ilan edecekti**. Kutsallığımız arasına rek-
lam almayacaktık. İsteyip ulaşısam hepsi bambaşka olacaktı. Özür dilerim.

Hastaneye giderlerken bir kenar mahalleden geçerler. Çocuk, flüt çalarak ve dansederek gelmektedir. Çeşmeden akasya suyu içerler. Genç kadın, acıktığını açıklar. Adam, bunu daha önce bir romanda okuduğunu hatırlar, ama onlara anlatmaz. Kenar ma-
hallede bir opera binası inşa edilmektedir. Çalışan işçilere uzun
uzun el sallarlar uzaktan. Bütün oyuncular, kostümlerini giy-
mişler, sahneye çıkmak için binanın bitmesini beklemektedirler. Yaşlı, kambur bir soprano,

— Okyanus da bir, yağmur da. Netice itibarıyla ikisi de su, diye bağırır arkalarından. Çocuk, su sözcüğünü duyunca korkar, flütünü havaya fırlatır. Irmaklara doğru taşar. Adam, bunu daha önce bir romanda okuduğunu hatırlar, ama onlara anlatmaz. Balkondan içeri girer. Fincanı masanın üstüne bırakır. Telefon çalar.

Gelenlerden, gidenlerden sonra ortalığa baktım. **İçimde doluşan hayalet kalp.** Bu kalbin yetişmesini önleyemeyeceklerdi; onun tüm bedenimi ele geçirişini aşama aşama ağlayarak bekleyecektim. Her anne adayı, rahminde taşıdığı bebeğin aslında selim bir tümör olduğunu bilir. Ben çakıldığım havzayı tanıtıyordum kişiliğime. Peşpeşe gece telefonlarında o mükemmel yaratığın soluk alıp verişini gizleniyordu. Onu tasavvur etmeye çalışmak, tanrıya karşı çıkmaktı. Ardından dostlarım geri çekildiler birer birer. Kırmadığım halde onları, onlar kendi yetersizliklerini, acizliklerini erdem saydılar. Koyda uyuyan dalgadır şiir: nereden uyanır, nereyi döver: bunlara cevap veremezsiniz. Dostlarım, dalgaları beklemeden gittiler. Boşalttıkları gezegende, onlara armağan ettiğim şeyleri de bırakarak terk ettiler. Ağrımı kimseye açmadım. Hep yarım ağız. İfadesiz, ödünç bir gülümseme. Davetsiz misafir bir gülümseme. Yaratıcılıktan uzak, doğadıışı bir gülümseme. Bu tahrik edici dudak hareketi ürpertti beni. Bir başıma yürüyüşlerim, sarsıcı umutlarım ve gençliğimin sırrı sıradanlığım ne denli özlenesiydi. Bende bir taraflar yaşlanıyordu. Bir taraflar çökertilerek safdışı bırakılıyordu. Kaba bir kopuş mu yeniden devreye sokmuştu bu dirençsizliği. Hayır. Biriktirmek, biriktirilmişlik, yine biriktirilecek olma riski tedirgin ediyordu benliğimi. Bir hatıraya dönülüp sabitleşmek; işte beni kemiren buydu. Ne bana benzeyenlerin yanında mutluyum, ne bana benzemeyenlerin yakınında. Bek-

lenti üretmiyordum. Ah, o bilgiden sıyrılma arzusu! Ah o, ve-fakâr tatmin! Bu yağmur ne gün yağmış.

Bir böceğin yalnızlığından farksız yalnızlığım. O, apar topar kaçtı sonunda. Kışı karşılamaktan hoşlanır o. Üşümeyi sever. Üşüdükçe içine kapanmayı sever. İçine kapandı mı Dürrenmatt okur. Kışı karşılamaktan hoşlanır. Kış girince kurt iner. Kurt en çok gece iner. O, Dürrenmatt'ı en çok geceleri okur. Çay yapar. Bütün gerçek suçlar gece işlenir, bütün gerçek cezalar gece çekilir. Benim kimseye ihtiyacım yok. Benim kendime bile ihtiyacım yok artık. **Ya sizi ararlarsa.** Beni çekindiğim yargılara sürüklemeyiniz lütfen. Ateşim ve eski sevgilimin titremeleri canımı sıkıyor zaten yeteri kadar. **Bana, yarın düünden konu açacak biri lazım değil.** Bir aşk, insanı tasnif etmemeli, denetleme-meli, polisi aratmamalı. Bir aşk, insanı vahşileştiriyorsa aşktır. Bir aşk, insanı sonsuzluğu merak eden biri yapabiliyorsa aşktır. **Yoksa iç çekmenin benden ne farkı kalır. İçimde dolaşan hayalet kalp.** Sana bitimsiz uçurumlar.

... — Alo, der adam.

— Benim, ben O, der O.

— Tek kelime alamazsın yeryüzünün ağzından, der adam. Birlikteliğimizdeki hiçbir şey parantez içinde olamaz. Birlikteliğimizde her şey tırnak içinde. Oryantal tahlillerle sonuca ulaşamayacağız, anlaşıldı. Merasimsiz ayrılalım, ben şehvet içeren bir fırtına isterim. Bilmek ile eğitilmemiş olmak arasındaki labirentte kaybolan kadar tehlikesi var mıdır?

— Benim, ben O, der O, aşkın bir beslenme biçimi olduğunu söylemek için çevirdim numaranı. İyileşmeni bekliyorum. İlaçlarını içiyor musun? Üstünü örtüyor musun? Heyecanlandığın zaman beni düşünüyor musun? Fincanı masanın üzerine bıraktın mı? Masanın üstünü örttün mü? Fincan hâlâ çatlamadı mı?

Fincanın üstündeki desenler silinmedi mi? Fincanın üstündeki desenlerin üstünü örttün mü? Çay pişirdin mi? Havagazını kapattın mı? Bütün kent havagazı kokuyor çünkü. Bu kış kar sana yağacak. Bu kış tek kardanadam, senin içinde dolaşan hayalet kalbin ortasına yapılacak. Bu kış sana zor sorular soracaklar. Hatta kafan kopacak. Ve sen orada zaman zaman, yer yer dolaşarak kafanı arayacaksın bir gövde olarak. Kafan olmadığı için göremeyecek, işitemeyecek, koku ve tat alamayacak, daha da kötüsü konuşamayacaksın! Anlamlı, anlamsız tek bir cümle kuranadan salak bir et yığını olarak kafanı bulmaya çalışacaksın bütün bir kış boyunca. Kafanı kesip götürenler kimdi, bunu niye yaptılar, onu nereye götürdüler; öyle güç ki...

— Bana karşı niçin bu kadar acımasızsın, der adam.

— Sen bunları hakettin, der O, yalancı mimiklere çok çabuk aldanarak kayıpları arttırdın, dileklerin gerçekleşmesine engel oldun. Sana duyduğumuz güveni sarstın. Daha doğrusu, yıktın. Bu olacak şey değil. Çoraplarını, iç çamaşırlarını aylarca değiştirmeyerek pasif direnişte bulundun. Kimseden af dileme! Artık bağışlamazlar seni. Bağışlayamazlar. Kredi kartlarını, ehliyetini en kısa zamanda iade et. Ahlaksal hiçbir sorunda sana danışılmayacağı karara bağlandı bile. Ağda operasyonuna başlasan iyi olur. Ayağındaki o kovboy çizmelerini de çıkart; evdeki plakları kır, kasetleri at. Bunlar sana belki yeniden puan kazandırabilir. Şansını dene.

— Şans mı, siz bana çıkar yok bırakmamışsınız ki, der adam.

— Bunu, devletin üst kademelerinde çalışmaya kalkıştığında düşünmeliydin, der O, yine de severim seni, diye ekler, dikkatli ol, peşindeler! Kafanı kopartacaklar!.

Adam, kafasının kesileceğine gerçekten inanır. Bir süre kaçar ve saklanır. Birilerinin onu izlediğini hep hisseder. Derin korkular, uykusuz geceler, tedirginlik, kentin arkalarına düşen

barlarda sarhoşluklar, ucuz kadınların yataklarında uyandığında o kadınların kirli külotlarını görmeler, kadınların uzamış siyah koltukaltı tüyleri, aniden duyulan hışırtilar ve hırıltılar, titreme, terleme, gözbebeğinde büyüme, saksofon, gastrit, bir tedavi esnasında kendisine uygulanan üç elektroşok, telaşsız insanların arasına karışma, yeni yüzülmüş deri kokusu, psiko-somatik uyarıcılar, bir dinozor omurgası: günü ve adamı hiç uğraşmadan teslim alır.

Adam, yapması gerekeni mutlaka analiz eder. Onlar ele geçirmeden, o bitirecektir. Bir vakit gözaltında tuttuğu marangozhaneye gider ve binbir ricayla kafasını kestirir. Kafayı bir çöp kutusunda bulan çocuklar, onunla top oynarlar plajda. **Kafa, daima yuvarlanır.**

Ama kötü adamlar, kafayı bulurlar. Bedensiz bir baş ile başsız bir beden birbirlere yakınlıkları ve benzerlikleri yoksa da, adam, aldıkları uçan balonlar arasından bir tanesinin sönmeyip, sabaha karşı, odanın en loş köşesinde tavana doğru yükselip kaldığını ve gergin yüzeyinde ağır hareketlerle beliren girintiler, çıkıntılar neticesinde ablak bir yüzün oluştuğunu, bu yüzün boğuk bir sesle barkoroller söylediğini, çocuğun pijamalarıyla balonun önünde diz çökerek dua ettiğini saptar. Balonu patlatmaya gücü yetmez. Sönmeyiş, direniş, yükseliş, kalış, değişim, şarkı, diz çöküş ve yakarış. Bu **sekiz**, ikişerlikten anlam kümeleşmesidir.

şarkı-kalış: Bölünmenin Taklidi

sönmeyiş-değişim: El Basma

yakarış-direniş: Zehir Cemaati

yükseliş-diz çöküş: Terazide Üç Kafe

* Tanrının bir taklidi olabilir mi? Tanrı, bölünerek çoğalırken, kalıcı olan yalnızca sürtünmeden çıkan mırıltı mıdır?

* Sönmeyiş, bir kutsal olgu kabul edilirse, sönmeyi ve sönmemeyi kolaylaştırıcı etmenlerin değişimi, aynı zamanda tarihsel bir ant sayılmaz mı?

*Direnebilmek için yalvarmak ve güç istemek, tehlikeli bir enerji oluşturabilmek midir?

*Yükselirken diz çökmek ya da diz çökerken yükseldiğini bilmek, yükselti ve alçaltının –coğrafi literatür dışında- farklı kriterlerin tanımlanmasını gerektirmeyecek midir?

Kafa daima yuvarlanır. Kafanın düştüğü çukurda, olmayan orkestra arkadaşlarına vokal yapan kızilderilinin iki bileğinde iki ayrı kol saati vardır. Biri oradaki, biri de sevgilisinin yaşadığı coğrafyadaki saati göstermektedir. Sonra, içki bardağını hangi nesnenin üstüne koyarsa, tekrar o bardağı kaldırına kadar o nesne onundur. Kızilderili, kadehini kafanın üstüne koyar ve içine çektiği marihuana dumanını ağzından kesik kesik bırakarak balet çocuğa, kafanın artık kendi malı olduğunu haber verir. Oysa balet çocuk, karşı örgütün başına geçmiştir ve birlikte kiradıkları salonda büyük bir **yanlışlık** sahnelemeyi planlamaktadır. Topuzlu kadın, olanları öğrenmeyi şiddetle reddeder. Hastalığı ilerlemiştir. Kendine son bir kez bukalemun satın almış ve bukalemunun adını 'şantaj' koymuştur. Bukalemun, tehlike anında renk değil, cinsiyet değiştirmektedir. Adamın son seviştiği kız, regl tarihlerini ajandasına geçirdiği için çok memnundur. Her şey komik, ritimli ve içler acısıdır. Azçoğu gerçek kenarıdır. Bazılarının düzeyi tutturmuş olması, ortalama'da yer alıyor olmanın ferahlığını da getirir. Ve balkonlardan: aya atlanmaz!

tanrılarının arabalarının balans ayarı

allen'a

Foucault bir denemesinde hayatın anlamı üzerinde şöyle bir yargı serer: "Eğer intihar eden insanların sayısının azalmasını gerçekten de istiyorsanız, o halde, yalnızca sakın, akli başında ve kararsızlık duymayan insanların bu işi yapmasını sağlayın." İntihara sinmiş şiddet ve nakavt, çoğu kez genleştirilmiş olarak, karamizah ölçütleriyle hayata ve ilkel canlı bilincine de nüfuz etmiştir. Suyun, büyük bir alışkanlıkla sarıldığı yatağının değiştirilmesi ya da değiştirildiği hissini uyandırılması suda şok etkisi yaratacaktır. Kamera şakaları, kapitalist düzenle uyumlu geçinen kitleleri hoş yöntemlerle aşağılamadır aslında. IQ'yu faka bastırmaktır. Kompleksi primitifle, kroniği akutla alt etmek,

anarşiyi temaaşaya dönüştürmektir. Bir apartmanın dördüncü katındaki dairenin camını vurarak, açık pencereden içeri, "Acaba saatiniz kaç?" diye seslendiğinizi düşünün. Kendini o yükseklikte güvende duyan birey şimdi çaresizdir. **(Ben sık sık rastlamışım bu cesede, bu insana/ özellikle ay ışığında dolaşırken-)** Bir yangın yerinde, alevlerle mücadele eden bir itfaiye erinin birkaç dakika soluklanmasından yararlanıp yanına yaklaşarak, elinizin orta ve işaret parmakları arasına sıkıştırdığınız sigarayı adama doğru sallayıp "Affedersiniz, ateşiniz var mı acaba?" deme cesaretine şapka çıkartmalısınız. **(Hep suçsuzlardır suçluymuş gibi görünen.)** Bakanlar kurulunun düzenlediği bir basın toplantısıyla haftadaki gün sayısının yediden altıya indirildiğini, cumanın yaz saati uygulaması yüzünden kaldırıldığı açıklamasını takiben işadamlarının randevu, alacaklıların ödeme günü, müslümanların öbür taraf paniklerine bir şaka çetesi olarak göğüs gerebilir misiniz? Sonuç meraklısıysanız evet. **(Bu yüzden daracak bir yer seçeriz korunmak için/ Kendi sınırsızlığımızdan.)** Sokaktaki şeylere, AIDS'in erkek eşcinsellerde görülme oranının aniden düştüğünü, buna karşın feministler arasında hızla yayıldığının anlaşıldığını söyleyip bu konudaki görüşlerini sormaya ne dersiniz? Kediler bütün dillerde "pisi pisi" diye mi çağrılır? Bu konudaki görüşler de önemli! **(Tek gerçeklik/ Bu güzel belirsizlik-)** Televizyonlardan bütün Türklere, yeniden Orta Asya'ya dönülmesi yönünde bir karar alındığı söylenebilir mi? Bu işe sevinenler olur mu? Bir otobüste soföre "Biraz da ben kullanmak istiyorum" diyebilir misiniz? Bir şampanya şişesinin mantarından sülfürik asit enjekte edin ve birisine verin. Şampanyanın, eğlenen grup üstüne patlayışındaki ihtişam, inanın, korkunç olacaktır! Happy Birthday to the Death! **(Hayır, çöküş değil belki de -bütün bunların düşecek**

bir yerleri olmadığına göre;) Hemşirenin doğumhanede heyecanla bekleyen baba adayına, “Boşuna sevinmeyin, yalnızca gazmış!” tiradını atması (replik demedim) gereksiz bir grotesklik mi taşır?

Schelling’in tanımı vurucudur: “Yaşamın ve varoluşun temel taşı, korkunç olandır.” Korkunç olanla gülünç olan arasındaki tampondur insan. Bu dediklerime inanıyor musunuz, yo, lütfen, bu yazı da bir gizli kamera şakasının çekim senaryosuydu. Yapmayın!

(Yazı içerisindeki şiir alıntılar, Yannis Ritsos’tandır.)

katil kedi, ölümle silahlı mücadeleye girdi

I.

Ay Salonu'nun merdivenleri: Tırabzandan kayan çocuk, son kertede dengesini yitirince göle düştü. İblis'in son oğlunun içine mermer yerleştiren akrep kuyruklu kadın, siyah entarisinin eteklerine soğumaya yeni başlamış bir erkek ceninden çıkartılmış damarlarla desen işliyordu. (Verin! O gitsin!) Ay Salonu'nun bir köşesinde Majeste oturtmuştu sözü edilen Salı. Susuz rakıyı, doldurdukları minicik demir kadehlerde içerken uçan küçük cinler Majeste'nin başı etrafında bir hale oluştuyorlardı, bedenleriyle ve bahçenin girişindeki bekçi kulübesinden bülbül sesleri duyuluyordu. Kafesinde homurdanarak dolaşan bir vaşak vardı, Ay Salonu'nun bir başka köşesinde. Nikel tasından su ve hamster menisi karışımını içen hayvan, Majeste'nin altın likörü içtiğini petek petek görebiliyor, her görüntü tek kenarlarıyla diğer benzerine değişiyordu. Ay Salo-

nu'nda Salı günleri sitar çalınması âdeti getirilmişti ülkeye. Sitar o gün, o Salı yaşlı bir newyorker eline almıştı. Ay Salonu'nun merdivenlerinden uzak Göl Prensi Latuğ iniyordu. Her bir saç teline ateşböceği bağlanmıştı. Uzun boylu, zayıf, olukça beyaz tenli bir gençti Prens; vücudunda tek damla kan dolaşmadığı rivayet edilirdi. Üzerindeki, kurutulmamış timsah derisini kendisini bekleyen göreve'ne uzattıktan sonra, şömine-nin önündeki sehpadan kendisine bir maşrapa hindistancevizi votkası doldurdu. Majeste ve Ay Salonu'na dolan ahali bu tüksüz beden ne söyleyeceğini merakla bekliyor, çıt çıkartmıyorlardı. Bütün gözler O'na çevriliydi. Çırılçıplak kalan Latuğ, Ay Salonu'nun ortasında serili duran birbirine dikilmiş fare derilerinden oluşmuş örtünün üstüne yüzükoyun yatıverdi birdenbire. Herkes şaşkıındı. Prens uyumuştı; uyku insana ne anlatabilirdi ki?

Uyku insanı –Uzak Göl Prensi Latuğ'un başucunda sitar çaldı bir süre newyorker. Majeste o esnada çağırtdığı saray medyum Bolet'ye bu sırrı açıklamasını rica etti. Bolet, derin derin iç çektikten sonra konuşmaya başladı:

— Sayın Majeste, aslında böylesi telaşlı gördüğüm için sizi ve cemaatinizi, üzölmedim desem yalan olur. Çünkü Prens Latuğ size vücudunu ve bu vücudun içine sıkıştırılmış ruh ale-vini sunarken, verebileceği en güzel armağanın tecrübeyle sabitleştirilmiş aşk kuyusu olduğunu dile getiriyor. Bir zaman sonra göreceği rüyalar, Ay Salonu'nun tavanına aksedecektir. Siz de yukarı, ama çok yukarı bakarak Prens Latuğ'un ne istediğini, neyi arzuladığını anlayabileceksiniz. Ama dediğim gibi, sakın unutmayın, yukarı, en yukarı bakmanız şart!

— En yukarısı neresi Bolet? diye sordu bunun üzerine Majeste. Medyum beyaz gözlerini kırptırdı, sakallarını sıvazlar-ken içtenlikle gülümsedi:

— En yukarısı? En yukarısını kimse bilmez Majestem; ancak size sunabileceğim tek ipucum var. O da şu: derhal hazırlanıp yola çıkınız ve ulaştığınız her dönüm noktasında şiir okuyunuz. Bu sizi en yukarı'ya götürebilir!

Majeste bu sözleri duyar duymaz heyecanlandı:

— Peki ama.. dedi, Prens Latuğ'un rüyası ne olacak?

Medyum Bolet sakın bir ses tonuyla yanıtladı Majeste'yi:

— Korkmayınız efendin, o her şeyi duyar, bu dediklerinizi de duymuştur; siz dönene dek uyanmayacak, rüya da görme-yecek.

Majeste o Salı akşamı atını hazırlatıp geceyarısını odasında hint şiirleri yazarak bekledi. Geceyarısı olur olmaz da dört nala, saraydan kırlara doğru sürdü atını.

II.

Geldiği ilk yer, kötü bir handı: söz etmeye bile gerek yok. Hancı, Majeste'yi tanıdı ve o gece misafir etmek istedi.

Majeste o gece handa, küçük ama temiz bir odada kaldı. Sabaha karşı duyduğu iniltiyle yatağından fırladığında boyunun bir karış kısalmış olduğunu fark etti. İnilti ahırdan geliyordu. Şamdanı alarak aşağı indi, binadan çıkıp arkaya geçti. Kapıyı araladığında gördüğü manzara hayli ilginçti: Atı da küçülmüş, taya dönüşmüştü. Bu hanın bir durak olduğunu anlayan Majeste şiirini yazmaya girişti:

*'bir telle gidilir şeytan'ın bahçesine;
orada parçalanan cesetlere
bu yörede pek rastlanılmaz. Sahte anlatıdır,
çalınmaz nesnelerdir billur spermlerle yıkanmış ikonalar
ki süslerler bir dudaktan girilesi cehennemine yakutun
açılmış kapıyı pervasız; sanki suretidir o lisanlar*

*insanı insana yanlış açıklamış cinayetlerde
insan, kendisiyle yetinir!*

Şiir sona erdiğinde Majeste, boyunun bir karış daha kısaldığını, tayının initilerinin ise artık kesildiğini hayretle gördü. Ahırın duvarında aşağıdaki resim asılıydı. Majeste, şeytanın beş köşeli yıldızının aslında pusuladan geldiğini, önemli olanın asırlar önce ortadan kalkmış olan beşinci yönü bulmak olduğunu hissetti. Bilmeden gittiği yöndü işte beşinci yön. Latuğ da o yönden gelmişti ülkesine. Uzak Göl oralardaydı. En yukarısı oralardaydı. Esintili, ürpertici, esritici bir yerdi orası. İri bir taş kalbin çevresine yuvalanmış hayvanlar orada hipnoz altındaydılar.

— Bu resmi gördüğüm çok iyi oldu, dediğinde sesinin incelendiğini, ardından da, elbiselerinin parçalarının sarktığını sezinledi o Çarşamba küçük Majeste. Tayına bindi; harı, hancıyı da görmeden, ama kapısına bir kese altın bırakarak, hemen terk etti.

III.

Prens Latuğ? Yere, postun üzerine uzandığında omurgası nasıl da ortaya çıkıvermişti: bir kızcılık dalını andırıyordu. Prens Latuğ; tırnakları uzun ve bakımlıydılar: portakal reçeli sürülmüştü.

Prens Latuğ'un gözlerini düşündü Majeste: Karışık bakışları, fırtınalıydı. Yüzü ormansa, burnu Yedi Cüceler'in Kulübesi'ydi. Boynuna asılı keseyi gördü birdenbire küçük Majeste. Tayını durdurdu, kesenin ağzını açtı; ufak torbada bir kirpik, bir de not bulmuştu: 'Sevgili Şehzadem, ipucunu doğru izliyorsunuz. Bu kirpik Prens Latuğ'a aittir. Onu karşınıza çıkacak ilk nehrin kıyısına gömünüz!'

Yoluna devam ederken Prens Latuğ'un gözlerini düşündü. Şehzade: İki kar tanesiydiler kahverengi. Yüzü Balkan'sa dudakları Olimpia'ydı.

Boz vadiye inen patikada, iki din adamıyla karşılaştı Şehzade; mor cübbeli, sessiz insanlardı bunlar. Onlara yiyecek meyve, içecek şarap verdi. O'nun bu iyi niyetini görüp sevinen din adamları bisikletlerini serin bir ağaçlığa çekerek Şehzadenin önünde diz çöktüler; içlerinden yeşil kulaklı olanı:

— Şehzadem, diye başladı söze, bu seyahatiniz kâinatın demir kapısına dek süreceğe benzer; bu kalkıştığınız takdir edilesi bir davranış, ama dikkatli olmanızı ve KızEjderha'dan kendinizi korumanızı rica ediyoruz, yoksa tüm erdemleriniz ve serüveniniz bölünecektir! Size Prens Latuğ'un oyuncak bir gitarını armağan etmek istiyoruz, lütfen kabul ediniz.

Şehzade, gitarı alıp teşekkür ettikten sonra tayına bindi. Ve onlara şöyle seslendi:

— Ben hakikate en yakın Beşinci Yön'e gidiyorum.

Bu söz üzerine ağaçlar aniden çiçeklendi, din adamları epeyce el salladılar Şehzadenin peşinden. O ana kadar suskun duran mavi kulaklısı:

— Şehzade, Prens Latuğ'a bağlanmış; yazık, oysa kuru yaprağın ateşe duyduğu aşktır en hüznün verici olan, diye mırıldandı. Din adamları gözyaşlarıyla epeyce el salladılar Şehzade'nin peşinden.

IV.

Dinlediği kaynak başında oyuncak gitarını çalan Şehzade'nin yanında bir peri kızı peydah oldu o gece.

— Ben Perşembe Perisi'yim, dedi, görünmeyen üç kolum, görünmeyen iki ayağım daha vardır. Görünmeyen kuyruğum şu karşıdaki dağın zirvesindeki bulutlara değiyor şu anda. Sana sıcaklığın en güzelini ve yemişlerini vermek için geldim.

Şehzade bunu şiddetle reddederek ayağa fırladı ve bağırdı:

— Hayır, sen KızEjderha'sın ve beni çocuk yerine koyarak kandırıyorsun. Senin bedeninin yeryüzüyle, benim bedenim gökyüzüyle beslenir. Sen coğrafyayı ve çiftleşmeyi tercih edersin, ben ise matematiği ve sevişmeyi yeğ tutarım diğer nimetlere. Sen, tekrar edersin; ben, yeni başlayan'ım. Sana tenimi teslim etsem etimi, etimi teslim etsem iç organlarımı talep edersin. Sana aktaracağım bir damla spermimle, bana karşı savaşıcak dev bir ordu doğurursun. Sen yaratamazsın, ancak doğurursun. Büyük ve iğrenç bir mağara taşıyorsun içinde; girintinle sahiplenirsin beni. Oysa ben bu gezegende bir çıkma, bir çıkış'ım.

Sinirlenen KızEjderha esas görünümüne geçiverdi ve:

— Sen, diye gürlledi, Prens Latuğ'a inanmışsın. Birlikte kayacak iki yıldız, birbirine sarılarak sonsuz uykuya yatacak iki kor böcek, birleşecek iki element olmak peşindesin. Ama yanı-lıyorsun, Prens asla senin gibi düşünmüyor. Uzak Göl'e ulaşmayacaksın. O suda yüzemeyeceksin. Çocuklarım BöcekBacak ile DikenKafa seni yol boyunca izleyerek, küçülmene engel olacaklar!

Burasının da bir durak olduğunu anlayan Şehzade şiirini okudu:

*'ben bir çürüyüş kahramanıym savunmam varlığımı
tanımlıyorsam ihaneti,
adlandırıyorsam farkına varmadan tadı,
yalnızlığım, tanıdığım havarilerin unuttuğu cevabımı
her soruya ortak verdiğim; size asla adamayacağım
gerçek iltihabımı!'*

Prens Latuğ, Ay Salonu'nda yattığı yerde doğruldu ki BöcekBacak'ın bir kolundan, DikenKafa'nın diğer kolundan tutmuş olduğunu, onu götürmeye geldiklerini söyledi. (Kendisini değil artık)

Prens Latuğ: akasya titremesi.

Prens Latuğ: esrarın içdenizi.

Prens Latuğ: zavallı öksüz kuş.

Prens Latuğ: Uzak Göl'de boğulmuş peygamber.

Prens Latuğ: başka bir gezegenden bu gezegene düşmüş taş.

Prens Latuğ: Beşinci Yön'deki ütopyanın müstakbel sahibi.

Prens Latuğ: ağlayan gül, gülen karanfil.

Prens Latuğ: canlı ünlem işareti.

Prens Latuğ: o seyyah'ın aynadaki şanssız katili.

Prens Latuğ olanları, olacakları bildiğini bildirdi iki yaratığa da.

BöcekBacak:

— Semiramisimiz KızEjderha seni kendisine eş seçti, dedi. Ben onun göğüslerinin, cinsel organının temsilcisiyim, kardeşim ise nefesinin âlimi. Ben sana terini vereceğim onun, kardeşim ise hararetini. Ve yanımızda getirdiğimiz sandığa, çıkaracağımız kalbini koyacak, ona geri götüreceğiz!

Prens Latuğ, çaresiz kabul etti bunu. Bıçağı tanımadığı bir eliyle seçti, tanımadığı öteki eliyle de gözkapaklarını örttü gözlerinin üstüne.

V.

Şehzade, kirpiği ırmak kıyısında gömdüğünde Cuma'ydı, akşamüstüydü, serindi. Şimdi toprak atıyordu adeta, derken kirpiğin gömüldüğü yerden kocaman bir el çıktı. Serçe parmağındaki kapıyı aralayıp içeri girdi Şehzade. Boyu beş karıştan da azdı artık ve tayı tahta ata dönüşmüştü.

— Seni bekliyordum, dedi ilerdeki tahtta oturan vaşak. Sen sevimli bir kedi olacaksın bu geceden itibaren. Ormanda kaybolmuş, vahşi, işlemediği bir cinayet yüzünden aranan, sevdiği tarafından terk edilmiş, hep ağlayarak dolaşacak olan yaralı, tek gözü kör bir kedi.

— Ya Prens Latuğ? diye mırıldandı kedi.

— Prens Latuğ, görkemli bir törenle dün evlendi, dedi vaşak.

— Gidebilir miyim? diye miyavladı kedi.

— Tabii! dedi vaşak.

Kedi, serçe parmağından çıkar çıkmaz, öldü.

VI.

Bülbülün ağzında bir kedi yavrusu. Hikâye bu ya!

pembe zippo

...ölen kimse... hiçbir şey bilmez oluyor...

S.'in Savunması

Eflatun

Kapıdan girerken eşikte, şaşkın gözlerle bana bakan kırkayağın üstüne bastım. Sabah çok erken saatte başlamıştım içmeye ve biraz kussam sanırım rahatlayacaktım. O, parasını peşin almıştı; odaya geçip alelacele soyundu; kendinden emin, yatağa uzanıverdi. Ayakkabımı çıkartıp altına baktım; kırkayak ölmüştü. Sağ elimde tuttuğum ayakkabının tabanındaki zırlıtıyı sol elimin işaret parmağıyla temizledim. İçinde olmasam da ayakkabımla zemin arasında bir cesedin olması rüyalarım gibirebilirdi ve ben böylece yatakta aşağıya sarkıp bir zaman böğürebilirdim. Daha da kötüsü aletim sertleşmeyebilirdi, zaten çok zor kazanıyordum. Yanında çalıştığım kasap iki ayda bir yıkınıyordu.

Ayakta durmaya çalışarak üstümdekileri çıkarttım, başım-
daki fötr şapka hariç. şapkamı seviyordum. Lacivetti. Beni tan-
rıdan ve yağmurdan koruyordu. Yanıbaşındaki iskemleye
oturup bir süre eski bir parça mırıldanarak kendi aletimi sey-
rettim. Hoştu. Galiba beni yalnız bırakmıştı.

— Vaz mı geçtin, diye sordu. Beş dakika kadar yüzüne bak-
tım. Kkt. Hem yüzü hem de yaşı. Kalkıp yalpalayarak git-
tim, ampülü gevsseterek ışığı söndürdüm. Elim yandı.

Ticaret hukukundan hiç anlamasam da 'sevişme'yi severek
yapıyordum. Karım orospuydu, ben oğlanlardan hoşlanıyordum.
Ülkenin politik yapılanması ve kerhanelerin durumu i-
leracısıydı; veledi düzmek içi sabah ezanını bekliyordum. Keşke
bir kutu biram olsaydı. Birçok şeyin eksikliğini sonradan farke-
diyordum: mesela cüzdanımı dşrmştm ya da bu pi bir ře-
kilde götürmüştü. Onu dövecek hali kendimde bulamıyordum,
kaleye gesem daha ilk saniyede gol yerdim. Buna benzer şey-
ler. Gün ağarmaya kararlı görünüyordu.

— Acelen mi var, dedim, yetişmek zorunda olduğun bir
kbus filan?

Fırıldak bir kakhaha attı. Uzanıp, karanlıkta, ağzını buldum.
Uzun tırnaklarımdan bir tanesini alt dudağına batırıp kanırttım.
Parmağımdaki ılıklik mükemmeldi. Keşke ona o kadar kalın bir
sigara sarmamış olsaydım. Sesi çıkmadı, öldü diye endişelen-
dim. Çünkü nekrofilizmden nefret ederim.

Karşı binalardaki pavyonun cırtlak neon ışıkları, odanın
içini dönme dolap yapmıştı, duvarlardaki böcek trafiği çok yo-
ęundu.

— Burayı bcekle beslenen bir ev arkadaşınla paylaşsan,
senin aından daha iyi olur, dedikten sonra, yanına yattım; ba-
şımı uzunca saçlarına gömüp bir miktar kustum. Bütün vcu-
dum tıtrıyordu. Ertesi gün ikindide bir ilkokul öğrencisini

kaçırıp tecavüz etmek için yakın bir arkadaşşıma söz vermişim. Ardından çocuğu o öldürecekti; bense patron gelmeden ölü fırlamanın kışından kıyma yapacaktım dükkânda; akşama da ızgara köfte ile bira içecektik. Birisini öldürdün mü oturup yersin, olur biter, olay kapanırdı. Yağmur yağabilirdi.

— Kremlin nerede Allahın cezası, diye çıkıştım.

— Ben hamburger sosu kullanıyorum.

Canını yaktım. Evet, evet, canını yaktım. Özür dilerim. Isırmalarım önemsizdi de boşalırken bir gözünü akıtmam fazlaca gereksizdi. Kabul ediyorum. İnleye inleye bayıldı. Yağmur başlamıştı.

Buzdolabında yarım şişe kadar konyak keşfettim. Erkendi. Gidebileceğim, salonundaki koltukta azıcık kestirebileceğim birinin olup olmadığını araştırıyordum. Hâlâ midem bulanıyordu. Kontrol ettim: o da diğerleri gibi ölmüştü. Evin içinde aptal aptal dolaştıkça böceklere basıyordum, onlar da beni sokuyorlardı. Sonunda aklıma giyinmek geldi. Bu iyi bir fikirdi. Elbiselerimin ceplerine doluşan böcekleri avuç avuç çıkartıp oğlanın üstüne fırlattım. Sürü halinde anüsüne ve göz çukuruna kaşıtılar. Bu bana Andy Warhol'ı çağırıştırdı.

Manastırdan bozma bir yerdi burası. Tavanları yüksek ve havası büyüleyiciydi. Sehpanın üstünde sayfaları birbirine yapışmış birkaç Playboy duruyordu. Çıkan gözün gözkapağını, daima yanımda taşıdığım kretuvarla kesip hatıra aldım. Dışansı serin ve ürkütücüydü.

Bayağı yürüdüm. Ayrılırken, ona verdiğim parayı da ödünç almıştım elbette. Borcuma sağdığımındır, birgün dirilecek olsa kesinlikle hemen öderdim.

Deniz kenarındaki banklardan birinde soluklanırken çakmak cebimde bir karafatma yavrusunu uyur buldum. Çaresizdim, yedim, karnım açtı.

Peşinden kentin sokaklarında dolaşan askerlerle karşılaştık. Yine darbe olmuştu. Partiler kapatılmış, başbakan tutuklanmıştı. Bu durumda cumhurbaşkanı olmama imkân ihtimal yoktu, üniversite eğitimimi tamamlamamıştım. Okulu bitirirsem veteriner olacaktım. Karım, elimden kurtardığını iddia ettiği oğlumdan bedenen arta kalanlara yurtdışına gitmişti. Bir deve satın alabilsem, artık Büyük Sahra'yı geçebilirdim!

Çok istekliydim. Tek arzum Pembe bir Zippo edinmekti. İlk rengi pembe olan bir Zippo. Her açıp çakışım da rengi değişecek ve sürekli ilk rengi pembeyi arayacak bir Zippo. Onun o soğuk metal gövdesinde bir şeyler görecektim. Yalnızca orgazm sonrası sigaralarımı yakmak için kullanacağım o Zippo'yu istiyordum. Zaman kaybedip kaybetmeme konusunda kararsızdım. Anneme uğrayıp tıraş oldum, atıştırdım. Annem komşuların çok gürültü yaptığından yakınıp durdu yine. Geride beş kuruş bir şey bırakacak olsa, onu oracıkta doğrayabilirdim. Sevimsizdim. Abimin arabasını aldım. Annem uludu. Küfredip evden çıktım. Uhh! Bir an önce arkadaşım la buluşmalıydım.

**önce bütün sınıf arkadaşlarını öldürdüler.
onları soyup üst üste kürsüye yığdılar.
hepsinin de kalbine tığ batırıldı.
sıyırdıkları damarlarla ona
şık entariler ördüler;
bu işi yapanları uzun zaman takip etmişti.
az anlatan, elleri çok büyümüş cücelerdi.
çirkincücüler topalcücüler kamburcücüler!
mum taşıyorlardı, mum eriyip parmaklarına yapışlıyordu.
cücüler onu sevdiler.
o, cücelerin kulübesine gitmek istemedi, onlara:
— yapmayınız, dedi.**

yanmış kibrit çöpleri.

sabunlaşmış cesetleri krallığın çöllerinden çıkarttılar.

alınlarında haleli satürn dövmeleri.

dövmelerdeki satürnler hâlâ dönüyorlardı.

giyecekleri bavul içinde, yatak altlarında duruyordu.

altın yaldızlı çerçevelerdeki aile fotoğrafları buharlaştırılmıştı

bazı ölümler mezarlarını değiştirmek isterdi.

çirkincüler topalcüler kamburcüler!

çükleri kopuk cüceler, kıçları çatlak cüceler!

ormandaki kuyudan krallığın topraklarına inerlerdi.

yaşanılanların yorumlanışı eksik, yani yanlış.

masalın o uyum ruhu, çekilmezliklere teğetti.

anne ben o cüceleri hiç sevmedim.

onlar telaşlıydı.

onlar öldürüyordu.

onlar büyücüydü.

onların sihirli küresini ben çaldım.

— Hakikaten başın belaya girecek.

— Boşversene sen, dedim, ben onu sevemeyecek kadar çirkinim; istediğim tek ödül. Baştan çıkartıcı bir tebessüm ya da kalın bacaklı, siyah, erkek bir örümcek. Gözlerini gözlerime dikmiş bir örümcek. Kendi büyüklüğünde, evcil, televizyon seyrederken elimi koltuğun yanından sarkıtıp tüylerini okşayabileceğim bir örümcek.

— Onu veyahut onları sevmezsen hep aldatıldığın hissine kapılır durursun deliler gibi.

Birgün –eğer varsa– gerçeği açıklarlar ona. Gerçek, beni memnun etmeyen verilerin tümü. Bilmek ise, lüzumsuz. Bilmek kadar komik bir şey yok. Hiç gitmeyeceğim bir ülkenin başkanının adını aklımda niye tutmalıyım?!

Barda çalışan kız gelip kültablasını değiştirdi. Bir bira daha sipariş ettim, bakışlarım kaydı; kapının girişine Thomas Eakins'in bir resminin kopyası asılmıştı. Çocuklar ve köpek, yüzüyorlardı; adam onları seyretmekteydi. Sanki yakınında bir paket kısa Camel ve Pembe Zippo duruyordu. 1883'te yapılmıştı: delikanlılar o vakitler yay ve ok gibiydiler. şeytan'ın sayısı 666'ydı. Kuran 666 sayfaydı. Septik, ne hoş bir kelimedir. Septik, alt kültürün yaratım mekanizmalarının, belki de, en başında gelen iç içerisinde aktarım dengesi anlamındadır. Madenin bekletilişinden doğan maddeye ait yoğunluk, negatif bir kinetik enerjidir. Sağol güzelim. Ve bu enerjinin tedavisi ancak nesnelerin de zeki olabileceğini kabullenmekle başlar.

— Sen onu bunu bırak da çocuğu yemeye gidiyor muyuz, dedim.

— Lütfen beni fantezilerine alet etme. Ben sana yardım etmek için burdayım. Heriflerle takışmasaydın kendi esrarını da kendin alırdın. Herhalde bunların farkındasıdır.

Organik uğultuları, mekanik uğultulara kesinlikle yeğ tutarım. Benim yaşadıkların asla kalabalık sayılmaz, bir ad vermek gerekirse, buna **ustalık** demek daha doğru olacak; çünkü, işleri yoluna koymak türünden bir kaypaklığım yok ve döllemenin cinsel yoldan bulaşan bir hastalık olduğu yönündeki savımı güçlendirecek denli de dürüst davranıyorum. Küçük bir erkek beni uyarıyorsa, bunun merkez sağdaki partiye oy vermemle uzaktan yakından hiçbir ilgisi olmamalı. Ön koşul bu. Sonra, barındığım kentin saldırganlığı, beni, tartışmasız lider ilan ediyor. Beni köpürtüyor. İmhaya davet ediyor. Biramı içsem, bir şeyciğim kalmayacak; kim bilir yine yarın sabah, pis bir inde genç bir cesedin yanında uyanacağım. Kanlı gömleğimi yıkayıp ıslak ıslak giyecek, yine sokağa çıkacağım. Penelerimi görmemeliler. Taşsaklarım hınzırca kaşınıyor; belli, bitlenmişim.

— Seni beni sallıyorsun, attığın kaçınıcı takla bu, saydın mı, diye çattım pezevenge. Güldü. Kravatını gevşetti mi, yerine mi oturtmaya çalıştı, bilemiyorum, garip bir hareket yaptı.

— Malı aldın ben artık uzamalıyım dedi. Kıza baktım.

— İyi, dedim ararım seni.

— Deneme, dedi, akşam yola çıkıyorum. Kızkardeşimi dövmüş kocası. Burnunu kırmış bu kere de. O da annemin yanına sığınmış. Gidip itle hesaplaşacağım.

— Domaltıp düz orospu çocuğunu, dedim, bacaklarından tutup kavrayıp kendine doğru hızla çek!

— Benim yöntemlerim daha insacı, takarım kışına iki tane, on gün oturamaz puşt.

Gitti. Rock Bar kalabalıklaşmaya başlamıştı bile. Müziğin sesi yükseldi, sigara dumanı arttı. Çevrem ipek küpeli gül bahçesi doğurdu. Nirvana çalışıyordu. Umutsuzluğum ve tırnaklarımdaki pıhtı hafifçe voltajı düşürülen elektriğin erotik oyununda talihli ama vurdumduymaz bir uykuya çekildi. Hi-kâye bu ya, sonunda o esmer civciv sırtarak yanıma yaklaştı, simliydi ve,

— Merhaba, dedi, beni hatırladın mı?

Onu **bilmek**. Bu bir gerçek olabilirdi işte. Yakası geniş tişörtünün arasında, boynundan göğsüne dökülen pürüzsüz bir tren çağlayanı saklıydı.

— Söylemem şart mı, diyerek kendimce keyifli bir ukalalık tribi patlattım. Yanıma çöktü, pantolon cebinden çıkarttığı Pembe Zippo'yu gösterdi. Belki çıldırmıştım ve üzerime giydirilen deli gömleğinin bağları bu gece çözülecekti.

— Nasıl olur, diye kekeledim.

— Dün onunla birlikte ayrıldınız buradan, aynı mahallenin çocuğuyuz onunla. O erkek jigololuğu yapar, ben bütün buralara mal satarım. Bakma yaşımın küçüklüğüne, deyiverdi ku-

lağıma doğru eğilerek. Dudaklarına parlatıcı ruj sürmüştü ve bana bir karış uzaklıktaydılar. Favorilerinin altından fışkıran kıllar tüye dönüşerek çenesine uzanıyor, gıdısında kayboluyorlardı. Gözbebekleri prematüreydi.

— Bu saat oldu, gelmedi, diyebildim.

— Oo! Kim bilir kime dönmüştür sırtını, osura osura sikişiyordur labunya. Paran varsa bana bir cin söyle. Ardından bir cin daha, bir cin daha, bir cin daha. Sonra gider, bir yerde sevişiriz.

Swimming Hole, 1883'te yapılmıştı; bedenim mezbahadan dükkâna taşıdığım etlerin kokusuna gömülüydü. Oysa onda zaman maceralarının el yazmalarının kapalı gizli çekmecelerde durduğu hissine kapılmıştım birdenbire. Ne de olsa avucunda sıkı sıkıya bir Pembe Zippo tutuyordu. Bir cin, ardından bir cin daha, bir cin daha, ardından bir cin daha. Marc Almond, Johnny'nin öykülerini döktürmeden o er meydanından zil zurna çıktık. Otelde de böcekler yaşırdı. Hatta otel böcekleri, doğal bir yabancılaşmanın uzman ziyaretçileriydiler. Onlar korkutmayacak kadar zarif ve bilgeydiler. Onlar saldırmayacak kadar toktular. Onların tek düşündükleri şeydu: **We want to see homosexuals fucking in the street!** O böcekler otelde çoğalmazlardı, öldüler mi yerlerine dışardan başkaları gelirdi. Çarşaf kalmamıştı yanımızda, doldurma usulü hazırladık sigarayı. Otel böcekleri bizi büyük tezahüratlarla kutluyorlardı. Üstümü, üstünü sıyırdım. Üstü, üstümden, üstüm üstünden sıyrılır sıyrılmaz zaman maceralarının el yazmalarının durduğu kapalı gizli çekmecelerle, kesilmiş hayvan kokusunun ortasından esrarın yarattığı o sahte oburluğa doğru dökülen simli çağlayanda dişlerin arasına sıkışmış bir omuz parçacığı, bir butu sarmalayan karaşın bir bitki örtüsü, orada çalıların örttüğü bir kızılderili totemi, totemin gövdesinde beliren ilik ve şiddetin

yaratıp kışkırttığı gerginlik, o savruluş, o yeniden duruluş ve tehlikeli bir komanın ele geçirdiği kutsal canlı topraklarda geçirimsizliğe bağlı olarak ölen tohumların cılız aryaları, başı sonu belirsiz bir şiir klasiğini günümüze uyarlıyordu ki kapı çalındı. Kapıyı vuran kızgındı. Hemen öteki yatağa geçiverdim. Cıvciv kalkıp anahtarı sola çevirdi; Quasimado içeri daldı:

— N’apıyorsunuz lan burada, dedi, geldiğinizden beri kapınızdayım. Esrar içtiniz, hanginiz hanginizi götürüyordu?

Ben:

— Nereden çıkartıyorsun bunu, dedim usulca. Cıvciv giyinirken Quasimado üzerine yürüdü:

— Doğruyu söyle lan! diye bağırdı, senin kafanı iyi yapıp altına mı çekecekti bu puşt?

Cıvciv afalladı.

— Yürüyün, karakola gidiyoruz.

— Tamam abi, dedi benimki, ben becerecektim onu.

Lale ötmüştü. Quasimado bana geldi, battaniyeyi çekip atarak:

— Siktim belanı ibne, dedi, kalk lan!

Kalktım. Her nasılsa Pembe Zippo bendeydi o an.

— Sana ne, paranı vermedik mi, istediğimiz boku yeriz.. Söylesene, kendi isteğinle gelmedin mi benimle?

Quasimado, cıvcivi süzdü.

— Evet, diyebilirdi benimki sonunda. Otel böcekleri derin bir oh çektiler. Tam bana geçirecekti ki Quasimado:

— İndir şu yumruğu, diye gürledim, gidiyoruz.

Cıvcivin midesine kramp girmişti, ellerini ağzına kapatarak tuvalete koştu. Merdivenlerden sallana sallana inen Quasimado’nun ardından bakıyordum, sigara çıkarıp Pembe Zippo’yla yaktım. Clic! Çakmağın rengi değişmedi. Yan odadan bir ses duyuluyordu:

— Peyami řu ara Raggazi Bar'da zıkkımlanıyor, yeni filmi için yetenek topluyormuş beyimiz. Az sonra sikiinin derdine dūřer. Birazdan içinizden birini seçmek için arabasıyla aşağı so-kağın başına gelecektir dūrzū. Payidar, oğlum, senin gibi esmer, yapılı oğlanlardan hoşlanıyor amcık. Kaybolduğunu filan sōy-leyecek. Hep ōyle yapıyor. Herifi alıp Rumeli Hisarı'ndaki Atina Kıyıları'na, sandalların oraya gōtūrecekisin. Bırak, boşalt-sın seni. Sen de zevkini al. Arkasında iyice dōv gōtū. Gerisini biz halledeceğiz. Tamam mı?

— Tamam abi. Ya başka bir şey yapmaya kalkarsa?

— Kalkınıyor ibneninki, meraklanma. Hem biz orada ola-cağız. Dert etme sen.

Yönetmen Peyami: karmaşık bir tutkuyla ortadan kalkan Pa-solini. Çatlak sesinin kapatamadığı ergenliğıyle Payidar: On yedi yaşındaki katil zanlısı Pino. Benzer bir ōlūm, akşam yeme-ğine çıkmak için hazırlanıyor. Peyami'yi kurtarmak gerekecek. Peyami'de altın bulunacak. Cıvcivi tuvalete bırakarak basamak-ları bir kořu indim. Quasimado ordaydı, kııma tekme attı:

— Eşşoğlueşşek, seni bir daha buralarda gōrürsem ananı si-kerim, dedi.

— O, yukarda. Tadına sen bak, dedim. Pijamasının ōnū ka-barmıřtı. Arabamı Raggazi Bar'ın arkasına park ettim. İersi ih-tiyarlamıřtı. O yūzden girdiğimde devriye gōzleri yūzūme dūřūverdi birdenbire. Henūz yirmi dōrdūndeydim ve fena sa-yılmazdım. O ise sarhoř ve inatçıydı. Amerikan bara, az ōtesine iliřtim; bira sōyledim kendime. İzliyordu beni. Bir ocuğun çizgi film izlemesi gibiydi. Kâh eğleniyordu, ūřüyordu kâh. Da-yanamadı:

— Ateşiniz var mı acaba, diye sordu. Pembe Zippo'mu uza-tıp Lucky Strike'ını yaktım. Zippo'nun rengi pembeden lilaya doğru gitti geldi.

— Sık uğrar mısınız bu bara, dedi bu kez de. Sorgulamam başlamıştı. Belki hiç düşünmediğim şeyleri itiraf edecek ve benim dışımdaki bir götverenin hayatını kurtaracaktım böylece. Pasolini'yi kurtarınam gerekecek.

— Pek değil, dedim, niye sordunuz ki...

— Benim ilk gelişim; canlı müzik vardır sanıyordum. Canım biraz dans etmek istiyordu da. Siz bu civarda böyle bir yer biliyor olabilirsiniz diye sordum.

Onu her zaman gittiğim rock bara götürdüm. Keyfi yerindeydi. Cıvciv de Quasimado'nun elinden kaçıp buraya sığınmıştı. Üstdudağı yoktu. Peyami'yi bir yere sıkıştırıp cıvcivin yanına gittim.

— Yarın yine buluşuruz, dedim, bu gece bizim hükümet düştü.

Saçlarını düzeltmek için sıvazladı, bir tutamı yüzüne devrildi.

— Bakıyorum da kendini düzdürecek başkasını bulmuşsun, diyebildi. Ağzına sürekli kan doluyordu, bir dişi kırılmıştı. Çakmağını kaybettiğinden yakındı. Oturuşunu kolladım, zorlanıyordu. Kurşun hedefini demek ki bulmuştu.

Kalp, şüphesiz kötü durumdaydı. Egzotiği unutmuş, bu iğrenç barın havalandırmasını tıkamış, kasılı kalmıştı. Blues çalıyordu artık. Bana bir şans daha tanınacak mıydı? Belki de bana bir şans daha tanınmalıydı. Ben de elde ettiği için terk edenlerden miydim? Hiç mi elde edilmeyi hak etmedim? Ama serpilmemişlerdi. Serpilmeyi reddeden birini niçin seveceklerdi? Mitoloji kesintisizdir.

— Olur, yarın görüşürüz, şimdi siktir git ve beni rahat bırak, dedi, hey kızım bana cin ver, sek olsun.

Sek cin. Sek peri. Sek şeytan. Sek tanrı.

Peyami'yi Rumeli Hisar'ında, Atina Kıyıları'nda ben öldürdüm. Yüzü darmadağın oldu. Taşşakları patladı ve ben ilk kez erkek yumurtasının ne küçük olduğunu orada gördüm. Faşistler, Peyami, Payidar'ı tavlamadığından dolayı kıyıya hiç gelmediler. Peyami'yi arabasının altına atıp birkaç kez üstünden de geçtim. Kahraman olma şansı tanınmıştı bana. Bunu nedense çok geç anladım. Pembe Zippo'yu yanına bıraktım. Bara döndüm. Cıvciv zomdu. Kimseye görünmedim. Onu çıkışta aldım. Şehirdışına çıkan arkadaşımın evine gittik. Camı kırıp içeri girdik. O, kendinden geçmişken bileklerini kestim. Bu şehirde herkes Zippo'nun bir onda olduğunu öğrenmişti. Bir cinayetim, bir intiharım böyle aklanacaktı. Kâğıt peçeteyle yanımda getirdiğim Peyami'ye ait spermleri cıvcivin deliğine bulaştırdım. Hepsi harikaydı.

Peşinden evden çıkıp otelin oradaki sokağa gittim. Sokağın başında Payidar duruyordu. Arabanın camından,

— Affedersiniz, diye seslendim ona, yolumu kaybettim. Boğaz'a, Rumeli Hisar'ına gitmek istiyordum, acaba bana yardımcı olabilir misiniz?

dead can dance

Gürültü, dogmalardan oluşturulmuş, ilahi adalet hakkını kullanan ilkel bir din, bir hayat hüvviyeti kılığına girmiştir; haklılık ve azim maskesi arkasına arsızca gizlenebilir. Fizyolojik demokrasi, huzur ve yapay olmaya mahkum bir ruhsal dirençten geçer oysa... Ses bir antitezdir gürültüye... Basitliğini hukuk edinmiş, doğruluk bilgesidir. Kuvvetli değil, güçlü olacağızdır. Hecelelerimizdir geçmişe bıraktığımız son miras.

Dört yalnızlık geçirdim ben. Dört buhran, dört burgaç. Acımasızlığıma örs, irademe çekiç şekli verip, öyle dövdüm hasretimi... Ovalarım, uçurumlarım, nehirlerim vardı bir dolu. Yetmedi uçsuz bucaksızlığımı nitelemeye. Yükseklik istiyordum, ama biliyordum da: Dağ sahibi olan birinin o dağın doruklarında oturması sakıncalıydı; yukarda otursa, belki dağına izinsiz tırmananların HEPSİNİ görebilirdi; yalnız, HİÇBİRİNE engel olamazdı. Dört yalnızlık geçirdim ben. Dört buhran, dört burgaç. Herbirinde de sesim daha bir sessizliğim oldu...

1. Sevgilimin sesi, bir omurgadır:

Aşk, deri değiştirdi. Tarihsel bir hatanın senfonik geğirme-leri gibiydik. Uygunsuzduk ateşi bulanların önünde. En çirkin seçeneklerdi sevgilerimiz, sevinçlerimiz; hazlarımız. Beyazın en büyük yalan renk olduğunu, hatta renk bile olmadığını söylemeye hazırđık. Umudu kirlettik; umudu kirlettikçe berraklaştı gerçek yüzler. Gerçeğimiz –ne yazık- paslanmış bir kafatasıydı. Onu bilardo topu yaptık.

2. Doğanın sesi, aldatılmış bir filozofun dejenerasyona uğrayan en bilinçli uzvuydu:

yanıt verin bana, kendi sesinize:

- beceriksizliğim, bir yetenek midir?
- öykülenebilmem, bir düş kırıklığı mıdır?
- olanaksızlıklarım, olasılıklarım mıdır?
- inancım mıdır ölümden kaçmam?
- beklemem zehir, sabretmem aşağılıklık, bilinçlenmem bozulmak mıdır?
- sikke yokken fiyatım neydi? değersizken kıyamet! ve iğreniyorsam eğer mezarlarından çıkacak ölülerden, ve korkmuyorsam eğer sevaplarımdan iyiysem de, güzelsem de, doğruysam da bunlarla birlikte; ne diye inanayım ki tanrıya, tanrısızlığa!
- fresk sayılmaz mı bana tebliğ edildiği söylenen ruh, labirentlerim değil midir mucizelerim, harikalarım, yaşam atlaslarım, insan haritalarım...
- topografik anatomi pratiklerim midir sahi attığım sloganlar –taşıdığım pankartlar–

yakama iliştirdiğim rozetler..
utancımdır partiler...
bizler, tek kişilik öncü şetelerin reisleriyiz..
istikrardan bir adım önde, bir adım gerideyiz
ideallerden...
yüreğim, yahudidir –çok, çok acılar çekti..
beynim filistinlidir –haklıyken yersiz– yurtsuz,
bakaya kaldı!
BU BİR DERLİ DENGİYDİ!
bana neden kötü davranıyorsunuz uğurlar!
ben kendime ne yaptım ki?

3. İlahlaşan felaketin sesi, güncemdir:

Resimli İntikam Tarihim'in hoşgörüsüdür
onları sevebilmişliğim...
Resimli İntikam Tarihim'in vicdanıdır
onları ukala edişim..
Resimli İntikam Tarihim'in zayıflığıdır
kudrete boğulmam..
Resimli İntikam Tarihim'in icadıdır
delilere güvenip akıllılara açılmam...
Resimli İntikam Tarihim'in aynasıdır
fotoğraflarının negatifleri..
Resimli İntikam Tarihim'in devamıdır
asite bastırılmış insan cenini...
İnsanlık tarihi'nin simgesidir bin bir dallı, yemyeşil, kimi
yaprakları kurumuş, kimi yaprakları dökölmüş,
meyve vermiş ağaç!

Ben bir ağaçkakan
olmayı düşünüyorsam şimdi;
hangi ormandı ki o, kalles kargalara

kardeşliği öğütleyen şairin
cezasının infaz edildiği!.

**4. Vodvile dönmüşlüğü kurbağanı andıran hüzünlü
sesi, sessizliğimin ilk notasıdır:**

Vuracaklardır seni. Asacaklardır.
Kızdıracaklardır seni. İftira atacaklardır.
Hükümler giyeceksindir.
Çırılçıplak soyup seni karşına geçecek,
teninle, terinle alay edeceklerdir.
Küçümseyeceklerdir kulların, senden alıp
kullandıklarını; aşmana engel oluşturacaklardır
başarıları, ölçüleri... Hayatiliğin, apoletlerin
yani cinnetlerin, cinayetlerin: Adiliğindir!
Ahlaksızlık? Kusurlu olmak? Üstün bırakılmak?
ahlaksızlık: cam küreleri çatlatmak
kusurlu olmak: yüreklilik
üstün bırakılmak: yazgının oyunbozanlığı
onur bilmemek: en insanî cehalet!

Kurbağa, artık bataklıkta yaşamayı sürdürecektir.

Kurbağa, artık hiçbir şeyi dinlemeyecek,
ama her şeyi duyacaktır.

Kurbağa, artık hiçbir şeyi görmeyecek,
ama her şeye bakacaktır.

Kurbağa, artık hiçbir şeye dokunmayacak,
ama her şeye değecektir.

Kurbağa, artık hiçbir şeyden sözetmeyecek,
yalnızca konuşacaktır.

Vodviller! Ah o, vodviller!

Artık hiç oynanmayacak, ama hep seyredileceklerdir!

relight my fire

Öncesizlikle sonrasızlığın bir araya gelip, sevgilizlikle nefretin uzlaştığı noktada beklentilere kapılması ve geçitlerde nöbetleşe acı çeken uzmanların hangi ırkı temsil ettiğinin araştırılmasına öncülük etmemeleri.. İşte bunlar olabilirdi bizim sapkınlığımız... Sinirliydim... Sarsıldığımız, yıkıldığımızı sandığımız geceler; ensemizde soluğunu hissettiğimiz Anubis'in ya da altmışlı yıllarda Amerikan gençliğinin dinlediği şarkılarda anlatılan aşkların, o hep garipsenen buruk tadı, duyularımızın iteklenmiş görkemi ve iğreti gereği... İşte bunlardı kapanan gözkapaklarımızdan son anda fırsattan istifade sızabilen ısıltı... Belki de.. Sokmuştum... Sözlüklerde rastlanılması olanaksız bir sözcük yakalamanın serseri heyecanı... Cansızlığın, can sıkıntılarının kuramı... Eski bir sevgilinin kitap arasından düşen resmi, tehlikeli bir merhamet, sakıncalı bir halüsinasyon ve çaresiz sığınılan inler, fincan celselerinde uygarlığın, adaletin önüne çağrılan siyaset adamlarının ruhları.

Cennet orospuları! Ve yalnızlığı, kimsesizliği ve küçüklenmeyi seçişimiz. Hep bir aday duygu vardı yaşantımıza hükmetmesini istediğimiz. Buyurmayı ve zulmetmeyi arzuladığımız, bedenimize ait bir parça. Eziyet ve işkence edilebilecek, zincire vurulup kırbaçlanabilecek bir düşünce. Bir horgörme açlığı. Her zaman gizlendi o. Çocukların, gençliklerin hareketli anıları, öcüləri arasına bir yerlere gömüldü. Tütsülendi o. Gizemini simgeleyen ayınler düzenlendi. İlkel kabileleri tanrı kabullendi onu ve ateşler çevresinde dansedildi. Oysa daima gömülüydü o. Çalınmasından korkulan bir define, bulunmasından endişelenilen bir cinayet aleti gibi... Felaket bir puttu.

Hepimizin tapındığı özgün bir şeytan yaşıyor beynimizde. Ona tapınaklar kuruyoruz ifadelerle, ona tapınıyoruz kendimize bile farketirmeden. Ve ötelerden bir şövalye bekliyoruz tıpkı düşlediğimiz biçimde; sorgusuz-sualsiz, o şeytana dış bi-leyen, hırçın ve hırslı.

Diriliğimizi nasıl yokedebileceğimizi, duyarlılığımızı nasıl köreltebileceğimizi o kadar mükemmel öğreniyoruz ki, varolmaktan öte bir yokolma kaygısı sarıyor ruhumuzu. Varolmanın değil, yokolmanın bir fevkaladeliği olmalı. İşte şeytan, bunun için. İlk yargıda-ilk ikilemede, ilk savunma-ilk cesaret, o varlığın dayanılmaz bağlılığı. Ve onun ihanetine dönüşür sevdalar. Karşı çıktığımız her şeyde, simgelere başvurduğumuz her yerde onun iğrenç eline değen dudaklar: bizim dudaklarımız! Saygıyla eğilinip öpülen kadife etek: onun eteği. İsyanlarımızın lideri, yine; kıskançlığımızın anektodları yine onun esiri. Dur! Erdemsizliğin hükümdarı, ahlaksızlığın fatihi değil midir o; değil mi ki bizi ölümün önünde ölümsüzlüğe – başkalaşmaya iten güçtür; onun kahkahalarıdır o zaman ağladığında gırtlak-

lara saplanan yapışkan hıçkırık! Sapmaya istemli olan tanrıdır,
saptıran ise şeytan. Bir köprünün iki ayağı gibidir onlar. Tanı-
mazlar birbirlerini; tanrının ki dargınlıktır bir tür, şeytanın ki bir
tür vurdumduymazlık!

siz!

şeytana inanmaktan çekinenler!

siz!

ummaktan yorgun düşenler!

siz!

tiyatro sahnelerinde sırtını seyirciye dönenler!

siz!

pişman oldukları için kırılanlar!

siz!

başlatıp bitirmeyi bağış sananlar!

siz!

iz peşinde sızlanıp karmaşa yaratanlar!

siz!

çarmıha gerilme sırasına girip kavga çıkartanlar!

siz!

tarihi adıyla kirleten yumurcaklar!

siz!

yaşatmaktan yaşamaya hazırlanamamışlar!

siz!

kuvvetli olduğu için bıkkın olanlar!

siz!

ateşi bulup söndürmemişler!

siz!

mezarlık zenginleri!

siz!

tarifsizler!

siz!
misyon milyonerleri!
siz!
kendi hayallerinin emperyalistleri!
siz!
onur parazitleri!
siz!
saydamlar!
siz!
zaafların uşakları!
siz!
kalitesiz ibneler!
siz
benimle
aynı
dünyada
öldüreceğinizden,
öldürüleceğinizden
habersiz misiniz?

HEY! Arkana bak! H a y d i !
Orada durup osuran şeytandır!

kaza yerine kadar uyuyuş

Sesim küçülmüş tü.

Kim bilir, uzak bir sahil kasabasından dönen kızımın erkekarkadaşına âşıktım. Geceleri onun odasına gidiyordum dalından kopup sürüklenen bir çiçek gibi; rüzgâr kimliğini açıklasa, ben tutuklanacaktım.

Uzun boylu, yakışıklı bir delikanlıydı tTilo. Almandı. Onu ve ilkbaharını evlat edinmek istiyordum. Kızımın hüznü gölü gözlerinde bu gizli sevginin ihtimallerini, o, sürekli, nedensiz titreyen ellerinde tehlike taşıyan tedirginlikleri görmek çok kolaydı. Düşürüyordu.

Kahve fincanını, sigarasını, gazeteyi hep düşürüyordu. Yorgundu vücudu, vücudu ölmeyi planlıyordu; ben bunu onaylıyordum: tTilo bana kalmalıydı. tTilo, yarım Türkçesiyle:

— Bu haftasonu bir yerlere gitsek diyordu, kahvaltı masasında. Reçele konan sinek, tTilo'yu seviyordu. Gül reçeli, tTilo'yu arzuluyordu.

— Şu reçeli kaldırır mısın, diyordum nNilüfer'e.

— Neden?

— Bozulmuş sanırım, şekerlenmiş, baksana!

Yaylalarını düşünüyordum nNilüfer boyun eğerken. nNilüfer eğiliyordu, o bitiyordu. Haftasonu Şile'ye gidiyorduk. Ben arabayı kullanırken, onlar arkada öpüşüyorlardı. Dört parça dudak arasına girecek bir kara kedi arıyordum içimde. İçim çat-laktı. Su sızdırıyordu. nNilüfer'in parmakları bir ara yanlışıyla tTilo'nun önüne dokunuyordu. Bu bana çok dokunuyordu. Uyarılıyordum. İkaz ediliyordum.

— Güzelim, şu bezle arka camları silsene sana zahmet, diyebiliyordum. Dikiz aynasından bakışıyorduk tTilo'yla, nNilüfer boyun eğerken. O, hınzırca gülümsüyor gibi geliyordu bana. nNilüfer:

— Oldu mu baba, diye soruyordu sıkkın, bıkmış, yaşlanmış.

— Oldu, diyordum, işte şimdi oldu!

Şile, altımızdaydı. Yarımızdan geçen motosikletin sürücüsünün kaskı uçuyor, boynuzları ortaya çıkıyor. Bunu bir ben görüyorum, bir tTilo görüyor. nNilüfer uyumuş, hava üflenmemiş bir balon gibi anlamsız, buruşuk, sevgilisinin kucağındadır. Kucak, gümüşür. tTilo terler, gömleğinin düğmelerini açar. Dışarıyı seyredecektir artık. Artık hep. Ben bunun çoktan beridir farkındayım. Huyum bulanık. Göğsünde tüy bulunmuyor. Köprücük kemikleri var belirgin. Burada bir şeyler tarafından bir şeylere kaydediliyoruz. Şile'nin ortasındayız. Sağımızdaki kayalık adanın doruklarında bir kale harabesi, ve mağaralar boyunca karanlık. Mendireğin ucundaki fenerin ışığı arasına arabanın içini de aydınlatıyor beni de aydınlatıyor tTilo'yu da. nNilüfer boşlukta, kenarda; biriitse, aşağı yuvarlanacak.

Altmışlı yılların şarkıları çalıyor radyoda, siyah Chevrolet'i park edip arabadan iniyorum. Twisti biliyorum. Balıkçı-

lardan biri, teknesine Hades adını vermiş. tTilo'nun ağzından fısıltı halinde dökülüyor:

Tarnkappe!

Hiçbir şey anlamadan bir tekneye, bir tTilo'ya bakıyorum. Hava kararıyor, akşam oluyor.

Bazı vakitlerde aşka müdahale etmek lazım gelir. Güvenlik güçleri iki gündür nNilüfer'in cesedini arıyorlar denizde. Bir gece, kayalıklardan aşağı yuvarlandı, gitti. Polis, ikimizi de gözaltında tutuyor. tTilo, 'O gece haddinden fazla alkol aldı nNilüfer, çok durgundu, odamıza çekildiğimizde benimle sevişmedi bile, biraz soluklanmak istediğini söyleyerek dışarı çıktı, uzun bedenini de yanında götürdü. Pencereden onu gördüm; kayalıklardaydı, esiyordu, gizliyordu. Birden, kendini bıraktı.' şeklinde ifade verdi. Ben, 'Lokantadan çıkıp sigara almak için en yakın bakkala yürüdüm. İlerleyen saatlerde mendirek-teydim. Fenerin yanına oturup Hades'i seyrettim. Geri döndüğümde polislerle karşılaştım.' dedim. Bütün söyleyebileceğim buydu. Evet, nNilüfer'in ölmesini onaylıyordum ta baştan beri, ama onu ben öldür(e)medim. O, Tarnkappe'yi giyip yola koyuldu. Görünmezliğinin, ortadan kayboluşunun nedeni budur.

nNilüfer'in leşi altı saat sonra kumsala vurdu. Hüzün gölü gözleri suya karışmıştı. Aç canlılar, ölü nNilüfer'le doyurmuşlardı karınlarını. tTilo'yla beraber başucunda durup onu seyrettik. Başımı kaldırdığımda denizde Hades'i gördüm. İçinde kimse yoktu. Bir süre sürüklendikten sonra Ağlayan Kayalar'a çarpıp battı. tTilo, elini omzuma koydu. Hava karardı, akşam oldu. tTilo'yla bir zaman deniz kabuğu ve şeytanminaresi topladık.

Yol boyunca tek kelime konuşmadık tTilo'yla. Sabitti. Ya tatilini bitirip ülkesine dönmeye kalkışırsa, diye korkuyordum. Bir anda sakalları çıkar, diye korkuyordum. Bir anda küçülüp bölünemeyen bir amipe dönüşürse, diye korkuyordum. Yaprakları dökülürse. Onu yeni bir nota olarak porteye koyamazsam, varlığını hiçbir yere yerleştiremezsem. Boğaziçi Köprüsü'nü geçerken:

— Biz evlenmiştik, dedi.

Arabayı sağa çekip durdurdum.

— Bana bir içki daha ver tTilo!

Önünde durduğu müzik seti. Düğmeye bastı, müzik başladı; rahat bir hareketle dönüp bana baktı:

— Çok içtin. Bu altıncı kadehin, dedi. Sesi gitgide büyüyordu. Sesim küçülmüştü. Bara doğru hamle yapınca, koltukla sehpa arasına yığıldım. Fırlayıp kollarımdan tuttu, ayağa kaldırdı. Ağlıyordum. Niye ağlıyordum, hatırlamıyorum. Başımı tutup kendine çekti. Orada, sanırım, bir yarım saat kadar Tangerine Dreams'in Tangram'ı eşliğinde ağladım. Yavaş yavaş saçlarımı sevdiğini söylemekten kaçınıyordum. Bir ara:

— Canım benim, dedi gibi.

Sabaha kadar seviştik. Her bir çilini öptüm. Yüzündeki, omuzlarındaki, sırtındaki. Çil, elmadır. Ezan okunurken bana bir Alman masalı anlattı. Uyumuşum. Uykumda o çocuk, ben çocuk: Atlıkarıncaya binmişiz, ama atlıkarınca dönmüyor, devamlı gidiyor. Gidiyoruz. En çok Şile'ye gidiyoruz. O harap kaledeki tutsak kız, yukarlardan bize sesleniyor:

— Beni kurtarın, burada bırakmayın, diye. Ona, gülerek, cinsel organlarımızı gösteriyoruz.

Kahvaltı masasında bir tek o gül reçeli var. Gazetede ki haberi okuyorum: Şile’de Esrarengiz İntihar. nNilüfer’in iyice çirkinleşmiş bir resmi. Bizim adlarımız geçiyor yalnızca. Başarısız müzisyen ve turist çocuk. Yangın ve gül. tTilo, kahvesini yudumladıktan sonra:

— Marc Almond’u koyayım mı, diye soruyor. Başımı sallayarak destekliyorum onu. Titreyerek, ürpererek destekliyorum onu. Kalkıp disketi koyuyor. Çay fincanı dudaklarımı yakıyor. Yıpranmış dudaklarım. Sıkkin dudaklarım. Bıkmış dudaklarım. Yaşlanmış dudaklarım.

— Seni seviyorum, diyor.

İfadesiz:

— Ben de seni, gibi bir iki kırık hece çıkıyor ağzımdan, sürükleniyor. Başka ne yapabilirim...

Masaya yaklaşıyor, gül reçelinden bir parmak alıp yalıyor.

— Beni seyredişin, diyor.

— Evet? diyorum. Önce susuyor.

— Onu boşlukta, kenarda ben buldum. İttim, yuvarlandı, diyor. Fincan düşüyor. Gazete düşüyor. Ben düşüyorum. Marc Almond’dan The Sensualist çalışıyor. Müziğin sesi yükselip bulunduğumuz salonu kaplıyor. Hava kararıyor, akşam oluyor.

Evden çıkmayalı dört gün oldu. Polis arayıp nNilüfer’in leşinin morgta bir dolaba yerleştirildiğini haber verdi. Bir an önce onu oradan almamız gerekiyormuş. Telefonun fişini kopardım. tTilo kapıcıya yine gül reçeli aldırdı.

— Bir şeyler yapmalıyız tTilo! (Başka ne yapabilirim..)

— Tarnkappe’yi bulmalıyız, dedi. O gece Şile’ye doğru yola koyulduk. Huzursuz hayvanlar için gözyaşı döküyordum. Bütün çocuklarım kaçmıştı. İçkilisenin çanlarıydı bunlar. Hasta hikâyenin kahramanı kimi, neyi merak ediyordu.. Ruh, üs-

tümde bir hak iddia ediyordu. tTilo, sakın bir tavır bulunduruyordu. Du du du.

Şile'ye uzanan yılanın virajlarında, o motosikletli genç bizi bekliyordu. Onu görür görmez arabayı durduruyordum. tTilo:

— Ne oldu, diyordu.

— Biri, diyordum, biri haftalardır peşimizde.

— Kim, diye soruyordu.

— Bilmiyorum, diye yanıtlıyordum, garip bir motosikletli. Boynuzları var.

tTilo bir elimi avucuna alıyordu, ona siyah bir eldiven giydiriyordu.

— Yoruldun sen, bırak biraz da ben kullanayım, diyordu.

Kaza yerine kadar uyuyordum. Hava üflenmemiş bir balon gibi anlamsız, buruşuk. Uyku, gümüşür.

Motosiklet sürücüsünün cebinden, kan sıçramış bir not çıkıyordu: "Yoldalar, seni bulmaya geliyorlar."

— Zarfın üstünde kimin adı var, diye soruyordum görevliye.

— Balıkçı yazıyor bir tek, derken benimle ilgilenmiyordu. tTilo benimle ilgilenmiyordu. Sürücünün kaskında 'Tamkappe' logosu. Sürücü tTilo'ya çok benziyordu. tTilo, bunu anlıyordu. Ben hiçbir şey anlayamıyordum.

Anlamıyordum. Hades bizi neden çağırıyordu.

Ben balıkçının yanındaydım, tTilo mendirekte. Gözümde. Fenerin kapısını zorluyor, içeri girecek.

— Size sorduğum soruyu yanıtlamayacak mısınız, diyorum denizi seyreden adama. Uzun bir sessizlikle karşılaşacağımdan öylesine eminim ki.

— Bizi neden izletiyordunuz, buraya sizi bulmaya geleceğimizi nereden biliyordunuz?

tTilo kapıya omuz atıyor.

— Arkadaşınıza söyleyin, o fenerden uzak dursun, diyor adam başını kaldırmadan. Adamı, yakasından tutup sarsıyorum:

— Sıktı bu oyun, söyle bana! Nedir bütün bu olanlar!?

Gülüyor. Şaşkınlıktan bırakıveriyorum balıkçıyı. Kahkahalarla gülüyor.

— Oyun ha! Oyun ha!

Dengesini kaybedip ağların üstüne düşüyor. Güneş düşüyor. tTilo kapıyı kırıyor, içeri giriyor.

Canınız cehennem!

Canınız cehennem!

Saat ilerlemiş, harabe aydınlatılıyor. Bakışlarımı alamıyorum. Ürküyorum. Kalp çarpıntısı, bana el koyuyor. Balıkçı sırtına vuruyor:

— Kızınız burada bir çocuk aldırmaştı, diyor.

— Bunu nerden bilebilirsiniz ki, diye çıkışıyorum. Balıkçı:

— Lütfen sakın olun, diyor, o delikanlıyla buraya gelmişlerdi üç ay kadar önce. Ablam, emekli bir ebedir. Çay bahçesinde tanışmışlar. O halletmişti bu işi. Şirin bir erkek bebektir. İki aylık kadardı. Yalnız... biraz garipti.

— Nasıl yani, diyorum.

— Gözleri, göz oyukları yoktu. Onun yerine...

— Evet, diye üsteliyorum.

— Kışında kuyruğa benze bir şey, kafasında da iki küçük boynuz vardı. Ortadan kaldırılması faslını ben üstlendim, sonra da yeğenimi saldırm peşlerinden. Onları izlesin ve kötülükten korusun diye, ama o da öldü. Hades böyledir.

— Bütün bu olanları bu denli sakın kabullenmenizi anlamıyorum açıkçası, dedim. Titriyordum, sigaramı balıkçı yaktı.

— Gelin benimle, dedi balıkçı. Mendirek boyunca onu izledim. Neredeydim, hatırlarım neredeydi, burası neresiydi, balıkçıyı hangi filmde tanıyordum, rakıyı neden susuz içiyordum, eskiden karımı niçin bir gece eve almamıştım, oysa o terliydi ve hastalanmak üzereydi, neden kırk yaşına girmiştim de çıkmamıştım yıllardır, bilemiyorum.

— Yazık, diye söylendi balıkçı, bana söyleseydi belki de anahtarı verirdim, kapının kilidini kırmış.

— Demek buraya siz bakıyorsunuz.

— Bu fener hiç çalışmaz ki, dedi. Ses tonunda bir aşağılama hissettim. Sözcükleri yalnızca hissettim, hiçbir şey anlamadım.

— Ama nasıl olur, buraya ilk geldiğimizde çalışıyordu. Hatta o kadar güçlü bir ışıktı ki, o, karşıya, demin sizinle konuştuğumuz yere ulaşıyordu.

— O, ışık değil ki, dedi kendinden emin.

— Peki ne öyleyse, diye sordum.

— Bir çağrı biçimi. Bir tür uluma. Takip edin beni, öğreneceksiniz.

Denizfenerinin kapısından içeri girdik. Yukarı doğru değil, aşağıya doğruydı merdivenler. tTilo'yu özlemiştim. İnmeye başladık. Yeryüzünden yeryüzüne iniyorduk. Sanki bir biçim değiştirmeydi bu da.

— İşte mezarlık, aradığınız buydu, dedi balıkçı. Menderğin altında yüzlerce küçük mezar.

— Kimler yatıyor burada?

Bu soruyu yanıbaşımdaya bitiveren tTilo sormuştu. Yüzü yerindeydi. Güvencedeydim. Hücrelerimin sayısı artmış olabildi. Jim'den Light My Fire.

— Sizin kızınızın aldırıldığı tipteki bebekler. Kuyruklu ve boynuzlu olanlar! dedi balıkçı. Mezarlık, küçük idare lambaları ile aydınlatılmıştı. Burası Hades'ti.

— Tanrım, hepsini öldürüyor musunuz! tTilo, duyuyor musun?

— Burada bir şekilde havayla temas eden her bebek böyle doğar beyim. Hemen gömülür.

Başım dönüyordu. Başım bir yerlerden bir yerlere geri dönüyordu.

— Anlayamadım dedim şaşkınlık ve abartı içinde.

— Onlar, gerçek ana rahmini ancak toprağın altında bulurlar. Şart olan sıcaklık oradadır. Minerallerle ve böceklerle beslenirler. Büyümeleri en çok iki, iki buçuk ay sürer. Mezarlık şu anda bir tek mezar hariç, boş!

tTilo'nun eli, elimi buldu, tuttu, götürdü.

— Nerede bütün bu insanlar peki?

— Burada, orada. Dünyanın her yerinde!

Bunları söyledikten sonra beresini çıkarttı, uzun kır saçları arasında pespembe iki boynuz parıldıyordu. Garip bir ses çıkartarak tTilo'ya yaklaştım. Bedenimi bedenine dayadım.

— Korkmayın, dedi, balıkçı, ben ilkim. Zavallı annem tecavüze uğramış, kim, niye bilinmiyor. Babama hiçbir şey anlatmamış. Doğan bebek, benmişim. Boynuzlu ve kuyruklu! Babama 'çocuk ölü doğdu' demişler. Annemle eltisi beni gizlice gömdürmüşler; geri döndüğümde (başım gibi) doğumumu yapan kadına gittim. Her şeyi ama her şeyi hatırlıyordum.

— Doğumunuzu bile mi?

— Öncesini bile. Toprağın altını bile. Kadına durumu anlattım. Önceleri benden çok korktu. Delirdi. Emekliliğini istedi. Yıllardır çalışarak ona ben bakıyorum.

Kızımın neden öldüğünü sordum ona. Bir an önce bu gezegenden gitmeliydim, gitmeliydik.

— Bebeği gördü. Kocasından korkuyordu. Bebeğin böyle garip doğmasının nedenini ona bağlıyordu.

tTilo'ya baktım. tTilo bana bakıyordu. Suçsuzdu. Karar verdim.

— Bu gariplikle yaşayamayacağını biliyordu zavallı kız. Ona yeğenim dediğim delikanlıyı gösterip böyle biri olacak dedim. Sakın eşime söylemeyin dedi.

— O bir tek mezarı görebilir miyim, diye sordum çekine-
rek.

— Tabii, buyrun, dedi. Çukurların arasından geçerek, toprak yığınının yanına geldik. Mezar boyuna, enine gitgide genişliyor gibi geldi bana. Yine gülümsedi balıkçı:

— Torununuz, dedi, sabaha kalmaz doğar!

silah sıkılır, melek vurulur, düşer erir.

silah sıkılır, cin vurulur, düşer, söner.

peri, bir ceset taşır omzuna atıp

her ölü delikanlı için toprak, bir lal ister

lal, içinde donmuş gizler kanını

ağırır zaman: ki kül oluşunu bilmeden yanar ateş

— Bir çıkar yol olmalı, dedim. Balıkçının kulübesindeydik: Etraf balık, yağ, alkol ve kuşkusuz geçirimsizlik kokuyordu.

— Ne için bir çıkar yol, diye sordu balıkçı. tTilo terler, gömleğinin düğmelerini açar. Dışarıyı seyredecektir artık. Artık hep.

— Doğuma engel olmak için elbette...

Yüzü asıldı balıkçının. Önündeki bardağa biraz daha şarap koydu. Benim bardağımı boş bıraktı. Onu kırmamaya çalışarak devam ettim:

— Bakın sakın yanlış anlamayın, siz böyle yaşamayı kabul etmişsiniz, ama ben torunumun bir hilkat garibesi olmasını kesinlikle istemiyorum.

Bu lafımın üstüne tTilo'nun organı sertleşti.

— Size yardım edemem, dedi adam; masadan kalkmaya yeltendi; kolundan tuttum. Dönüp yüzümü gölgeledi:

— Evimi hemen terk edin!

Terk etmek? Bu temayla dolaşmıştı parmaklarım gitarın tellerinde çoğu kere. Çoğu kere terk edilmişim, çoğu kere bir veda bile taşıttırmamışlardı. Önüm yoktu.

Kulübenden çıktık. Birkaç adım atmıştık ki peşimizden seslendi:

— Ağlayan Kayalar'ı geçtikten sonra bir cami göreceksiniz. Kimse gitmediği için kapatılmış bir cami. İmamını bulun.

Önce pansiyonda tTilo ile son bir kez seviştik. Kuyruğunu, boynuzlarını aradım. Yoktu. Sonra.. camiye gitmek fikri. Belki de her şeyin oluşum mekanizması, kentin yoğun temposunu da buralara kadar sürüklemektir. Çocukluğumuzu, gençliğimizi hiç yaşamamış olmaktır. O zamansal boşluğun yarattığı anafordu. Bunu biz değil, nesne seziyordu. Nesnenin morali yerindeydi. Nesne, cismini hacmini bırakarak gelmişti. Rüzgârlarla cinayet işlenirdi, bundan utanılmazdı da. Onun nasıl tanımlandığını hatırlıyor musun? Ah Cezalı Ruh. Bakir bir delikanlı kurban et. Kabusharici. Korkacak hiçbir şey yok. Elinizdeki keseri iki suliet konuşurken araya indir. Arayı boşalt. Çılgılık bölünerek çoğalabilir. Ben çılgılık atamam. Sesim küçülmüş tü.

Caminin kapısı, tahtalarla çivili, kapatılmış tır.
Çıkıntılara basarak üstünden duvarın içeri alındı m.

Kurulu düzenin beklediği aşına bir yüz olamaz dı.
Minare sağlam kalmış küçük bir ibadetevi dir.

Minarenin kapısını ittim. Yukarı doğru değil, aşağıya doğruydum merdivenler. tTilo'yu özlemiştim. İnmeye başladım. Hiçbir şey görünmüyordu, göremiyordum. Bir kaşıntı tutmuştu. Sürekli kaşınıyordum. Tırnağımı vurdukça derim yırtılıyordu, kan akıyordu. Kan yere damlamadan havada buharlaşıyordu. Buharlar kümeleşiyor, bulutlanıyor, birbirlerine çarparak elektrik akıtıyorlar; bu, küçücük şimşekler yaratıyor, bu arada şimşek sesi duyuluyordu. Yaşlı imam son basamaktaydı:

— Hoş geldiniz, dedi.

— Hoşbulduk, dedim.

— Bana gelmekle en doğru kararı verdiniz, dedi ve eliyle oturacak bir döşek gösterdi. Mütevazı birine benziyordu, en azından zevkle döşenmiş küçücük bir mağaraydı burası. Ben otururken, o da nargilesinin başına çöktü.

— Orada esrarlı sigaralar var, yakın bir tane, dedi. Aldım, yaktım. Teypte Jim'den Light My Fire. Duvarlarda çeşitli büyüklüklerde çerçeveler asılı. Siyah guvaşla yapılmış lekeler.

— Bunlar nedir, diye sordum çekinerek.

— Onlar, peygamberleri temsil ediyor, dedi nargileyi fokurdattıktan sonra, siz asıl arkanızdakiyle ilgilenin!

Arkamdaki duvarda Tanrının bir resmi vardı.

— Nereden geçti elinize, diye sordum adama.

— Bu kötü bir reproduksiyon; orijinali başka yanda. Ve bu gece doğacak olan, onu çalıp dünyaya getiriyor.

— Bu elçinin tek özelliği bir tür hursız olması mı yalnızca?

Kendinden emin gülümsedi imam:

— Kuşkusuz hayır, bütün peygamberlerin bir kolajı olarak dönüyor o. Adamımız melekler bu işi hallettiler. Her peygamberden bir organ bulundu ve bebek öyle inşa edildi.

Yüzümü iki elimle kapatarak inledim.

— Zavallı nNilüfer, nelere maruz kalmış!

— Onun için üzülmeysin, dedi, o satanistlerin Meryem'i yani Ferlin'di. O seçildi. Yıllar önce seçildi, onun seçilmesine sizin bir müzik parçasına duyduğunuz büyük aşk neden oldu.

Sigaradan çektiğim nefesi, İsa'nın lekesine doğru üfledim:

— Hangisi?

— Andreas Vollenweider'ın Water Moon'u.

Sonsuz bir yorgunlukla arkama yaslandım. Bir şey anlasam ne değişecekti? Okurken kalınılan sayfayı hatırlamak için bir kitabın arasına konulan kâğıt parçası gibiydim. Belli bir işlevim vardı ama, kitap ne anlatıyordu, kim yazmıştı, kim okuyordu.

— Ben, dedim, torunumun dünyaya gelmesini kesinlikle istemiyorum.

İmam, çıplak eliyle közü karıştırdı.

— Bunun bir anlamı yok ki, bizim için onun yaşayıp yaşamaması önem taşıyor. Yalnızca getirdiği önemli. Organlar sonradan iade edilecek zaten. Anlaşmamız böyle. Hatta geri dönmesi, genel din yasaları açısından daha makul. Böylece denge de bozulmamış olur.

— Siz, dedim, bir çözüm öne sürebilirsiniz.

Ayağa kalktı, hafif çarpılmış olan Muhammed'in desenini düzeltti, ince hareketlerle çerçevede birikmiş tozu parmağının ucuyla sildi.

— Tek çözüm olabilir, dedi, o da şu: Torununuz on yedi yaşlarında filan olacak. Taşıdığı peygamber organlarının ateist birinin tecavüzüne uğraması, gerekli çözölmeyi yaratabilir.

Bir an gözgöze geldik.

— Onunla sevişmeniz gerekecek.

mühim aşk'ın çöl yağmurudur yüzü.

belirsiz, bir yağmalanış şarttır.

torunumun adı Sölom: Gelmeden önce boşluğunu itmiş-
tir yerküreye.

geride bir **biz** bırakmak göze alınmıştır.

ayağı kırık bir at vardır kalbimde, kim vuracaktır.

gecesi ölümsüz bir sevgili yaşayamaz.

geceyi, ölümsüz bir yalpalayış sırtlanır.

tTilo, erkek kardeşim olsa hemen ölür.

bir çiçek yanar, yanışı hatırdadır kalır.

çoğunluğu gerilla olan çocuklar (kırılma riski taşıyan).

benzerim yaratığa yönelik izdiham.

temiz bir leke olarak geleceğe miras kalışım.

ışığın genetiğinde yapayalnız bir bilim adamı gibi say-
dam cinnetin olağan çağrısını beklemekle yoğunlaşmayı artırı-
yorum. Delirişim, tedarik edilmiştir.

yalıtılışım, profesyonelcedir.

onları, konfeti taşırlarken buldum ben. Bir yere dağıtmayı
düşünüyorlardı.

belki bir parça sorumsuz ve fazla acardılar.

önemli değildi.

hiç önemli değildi.

kah bir değiniş, kah bir formaliteydiler.

onlara dokunmayı önemseyebildim sanıyorum.

Birinin beni öldürme planları yaptığı hissi kaplıyordu içimi. Sanki onu çok önceden tanıyordum. Birbirimize sırlarımızı vermiştik, sabahlamıştık günlerce: Alkol ve uyuşuk sohbet yakınlaştırmıştı bizi. Dudaklarında dolaşan parmaklarıma ne çok kelime nüfuz etmişti kim bilir, işitemediğim hiç. Bilakis, ... söyleyemediğim de. Bekleyiş, alüminyumdur.

Pansiyondaki odaya girdiğimde tTilo'yu köşelerde buldum. Her bir uzvu en küçük zerrelere kadar ayrılmıştı. Yuvarlaklığını hâlâ koruyan bir gözünü alıp cebime koydum. Kusarak merdivenleri indim. Arabama binip direksiyona kapandım. Kesilmeksizin çalan korna eşliğinde ağlayarak sayıkladım: Önümüz yok. Önümüz Yok. Önümüz Yok.

— Ver onu bana, dedim.

Sesim küçülmüş tü. Mendirekteydik. Bir gözü mavi, bir gözü yeşildi. Alt dudağı kalın, üst dudağı inceydi. Saçları sarı, teni, esmerdi. Bir eli bir kadının ki kadar narin ve kırılgan, ötekisi kaba ve güçlüydü. Çırlıçıplaktı. Çift organlıydı. Bir kın taşıyordu: İçinde ne olduğunu biliyordum.

Tıslayarak konuştu:

— Çekil!

Sinirle kuyruğunu salladı.

— Önün yok senin, dedi. Engel olma bana.

— Ardın var mı senin peki, diye bağırdım, çoktan terk edildin sen. Kullanıldın, bir kenara atıldın. Bir tek mesajını bekliyor onlar. Taşıdığın tasvir onaylanıyor yalnızca. Yoksa bedeninin, ruhunun bir karşılığı yok bu gezegende.

Gözlerini kapattı. Ona doğru gittim. Sen bunları asla anlamayacaktın tTilo. Diz çöktüm ve iki organının arasına dilimi sürtmeye başladım. Acı ile inliyordu. Şile, inliyordu. Deniz fe-

neri daha bir sertleşmişti. Işığ1 parlıyordu. Minare daha bir sertleşmişti, imam közü karıştırmaya devam ediyordu. nNilüfer'in leşinin vurduğı sahile çıkıyordu Hades. Sölom, elleriyle başımı kasıklarına bastırıyordu. Kın, sertleşiyordu. Kayalık ada, sertleşiyordu. Harap kale sertleşiyordu. Işığ1 parlıyordu. Sölom'dan sular, mayiler akıyordu. Sölom, eriyerek kendi boşluğuna akıyordu. Dışardan içeri doluyordu. Ben içerden dışarı doluyordum. Bu anafor, kömürdür. Kömür yanıyordu. Ateş, parlıyordu. Mendirek tutuşuyordu. Sesim gitgide büyüyordu. Sölom, küçülüyordu. Chevrolet'in farları kendiliğinden yanıyordu. Kın, anafora kapılmıştı. Sırattan kesilmiş bir ipin Sölom'un boynuna dolandığını görüyordum; öbür uç da benim boynuma dolanmış, sıkıyordu. Bir vinçle yukarı çekiliyorduk. Bir itse, aşağı yuvarlanacaktık. İşte, en iyi ihtimal kaza yerine kadar uyuyabilmiştik. Kâh bir değiniş, kâh bir formaliteydik biz de. Bir düş olarak kurulmuştuk. Bir iftira, bir ihanet olarak ortaya çıkartılmıştı. Evlerimizden çok uzaklaşmıştık, kaybolacaktık, bunu istiyorduk, bunu arzuluyorduk. Yaramazdık. Yaramazlık, uranyumdur. Önümüz yoktur.

Rüzgâr kimliğini açıklasa, biz tutuklanacaktık.

*"Gövden mi var, derdin var. Etin markası olmaz.
İnsanların öldürülmesi hoş bir şeydir. IQ'lar eşit
olmadıkça, insanlar eşit değildir. Botobur bir ulusa faşizm
ne güzel de yarasır. Dar gelsin sana aşk. Emir alma,
emir verme. Sat hatıralarını, antika seni ilgilendirmiyor
bugün. Asla taklit etme. Yerinde kullanılan şiddeti savun.
Kimşeyle uyumlu olmak zorunda değilsin. Cesur, özgür ve
güçlüysen yenersin. Yalnızsan başarısın. Aksi halde defol!
İnkâr et tüm sana öğretilenleri. Şık ol. Bütün katiller iyi
giyinirler çünkü."*

Akla gelen her kötü düşünceyi zararlı sanmamalı;
bazen kötü düşünmek hayat kurtarır, ilişki kurtarır, ülke
kurtarır, gezegen kurtarır. Şeytanın dürttüğü yer bir yol
ayırımıdır. O noktada gülümsemeli ve silah, kalp, oç son
kez kontrol edilmeli. Tek ortak ana dil, ruhtur.

küçük İskender'den vahşet, şehvet, romantizm, alay,
aşağılama, cezaya teşvik, suç arşivi içeren **666** isimli pis
bir kitap daha...

ISBN: 978-975-570-593-4

9 789755 705934

15 TL

www.selyayincilik.com

